

Torsdag den 3. marts 2011 (D)

1

62. møde

Torsdag den 3. marts 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til undervisningsministeren om nedskæringer på professionshøjskolerne.

Af Nanna Westerby (SF), Christine Antorini (S), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Anmeldelse 01.03.2011).

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om almene boliger m.v. (Rammeaftaler m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 15.12.2010. 1. behandling 18.01.2011. Betænkning 10.02.2011. 2. behandling 24.02.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 01.03.2011 til 3. behandling af socialministeren (Benedikte Kiær)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Anvendelse af peberspray som magtmiddel, undersøgelse af den indsatte person og opholdsrum og udvidelse af behandlingsgarantien for indsatte i fængsler og arresthuse).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 08.12.2010. 1. behandling 11.01.2011. Betænkning 10.02.2011. 2. behandling 01.03.2011).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 15.12.2010. 1. behandling 13.01.2011. Betænkning 10.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om en børnefamilieydelse og lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. (Effektivisering af inddrivelsen af gæld til det offentlige).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.12.2010. 1. behandling 20.01.2011. Betænkning 23.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, dødsboskatteloven og kursgevinstloven. (Forbedring af etablerings- og iværksætterkontoordningerne m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 10.02.2011. Betænkning 23.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien. (Overgangsregler for danske tjenestemandspensionister m.fl.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 01.02.2011. Betænkning 09.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Stabiliserings- og Associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Serbien på den anden side.

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 10.12.2010. 1. behandling 11.01.2011. Betænkning 25.02.2011).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Tilbagekaldelse af tilladelser ved gæld til det offentlige og offentliggørelse af tilsynsresultater).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 08.12.2010. 1. behandling 14.12.2010. Betænkning 10.02.2011).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forenkling af bødesagsprocessen).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 09.02.2011).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og offererstatningsloven. (Underretning ved udgang og løsladelse m.v. og udvidelse af fristen for politianmeldelse ved erstatning fra staten til ofre for forbrydelser).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 09.02.2011).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Administrative bøder og påbud om aflevering af nummerplader i forbindelse med manglende syn eller godkendelse af køretøjer).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 23.02.2011).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om luftfart. (Kommunal drift af flyvepladser, regulering af erstatningsansvarsgrænser, sletning af luftfartøjer og udstedelse af forbud og påbud m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 23.02.2011).

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel. (Lovgivning i tilknytning til EU's Vejtransportpakke).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 23.02.2011).

15) Forhandling om redegørelse nr. R 5:

Udenrigsministerens redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).
(Anmeldelse 23.02.2011. Redegørelsen givet 23.02.2011. Meddelelse om forhandling 23.02.2011).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :
Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Lovforslag nr. L 163 (Forslag til lov om offentlig adgang til miljøoplysninger) og

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet og lov om miljøbeskyttelse).

Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 80 (Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med behandlingstilbud til flygtningefamilier som et kriminalpræventivt tiltag).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28: Forespørgsel til undervisningsministeren om nedskæringer på professionshøjskolerne.

Af Nanna Westerby (SF), Christine Antorini (S), Marianne Jelved (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL).
(Anmeldelse 01.03.2011).

Kl. 10:00

Formanden :

Der er for meget støj i salen.

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om almene boliger m.v. (Rammeaftaler m.v.).

Af socialministeren (Benedikte Kiær).

(Fremsættelse 15.12.2010. 1. behandling 18.01.2011. Betænkning 10.02.2011. 2. behandling 24.02.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 01.03.2011 til 3. behandling af socialministeren (Benedikte Kiær)).

Kl. 10:00

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig i første omgang om det stillede ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 af socialministeren (Benedikte Kiær) som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed.

Der er ingen, der beder om ordet. Derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 61 (V, DF, KF og LA), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 54 (S, SF og RV).

Lovforslaget er vedtaget og vil blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 93:

Forslag til lov om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Anvendelse af peberspray som magtmiddel, undersøgelse af den indsatte person og opholdsrum og udvidelse af behandlingsgarantier for indsatte i fængsler og arresthuse).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 08.12.2010. 1. behandling 11.01.2011. Betænkning

10.02.2011. 2. behandling 01.03.2011).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:02

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 115 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Bødeforhøjelser, obligatorisk konfiskation af køretøjer ved kørsel uden førerret, skærpelse af sanktionerne for kørsel under påvirkning af bevsthedspåvirkende stoffer m.v.).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 15.12.2010. 1. behandling 13.01.2011. Betænkning 10.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:02

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Kim Christiansen beder om ordet som ordfører – og får det.

Kl. 10:03

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Tak for det.

Jeg synes, vi har god grund til at glæde os i dag. Da vi behandlede lovforslag nr. L 179 om skærpede sanktioner over for vanvidsbilister, gik snakken også meget om, hvor sanktionsniveauet skulle ligge i forhold til kørsel i narkopåvirket tilstand. På det tidspunkt blev det sidestillet med en alkoholpromille på 0,51. Allerede dengang gjorde Dansk Folkeparti opmærksom på, at vi syntes, det simpelt hen var for billigt. Med L 101 er der rettet op på det, i og med at

kørsel i narkopåvirket tilstand, hvor der jo i forvejen er en nultolerance, fremadrettet vil blive straffet og sidestillet med en promille svarende til 1,21, hvilket jo så vil sige, at det giver ubetinget frakendelse af førerretten. Det er et rigtig godt tiltag, og det er mig fuldstændig uforståeligt, at der var en række partier – primært i den venstre side af salen – som mente, at man skulle udelade dette i lovforslaget, og at det, at man kørte rundt i lidt hashtåger og sådan, tilsyneladende ikke havde nogen større færdselssikkerhedsmæssig indvirkning.

Heldigvis er der et klart flertal herinde for, at vi selvfølgelig ikke skal have bilister til at køre rundt i narkopåvirket tilstand og slå uskyldige mennesker ihjel. Så det er en glædens dag, synes jeg, og vi er i Dansk Folkeparti meget glade for, at også justitsministeren har imødekommet ønsket om at skærpe sanktionerne i forhold til kørsel i narkopåvirket tilstand.

Kl. 10:04

Formanden :

Tak til hr. Kim Christiansen. Der er ikke andre, der har bedt om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 113 (V, S, DF, SF, KF og RV), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 1 (LA).

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v., lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om en børnefamilieydelse og lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister. (Effektivisering af inddrivelsen af gæld til det offentlige).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.12.2010. 1. behandling 20.01.2011. Betænkning 23.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden :

Der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 113 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Kl. 10:07

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 121:

Forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, dødsboskatteloven og kursgevinstloven. (Forbedring af etablerings- og iværksætterkontoordningerne m.v.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 10.02.2011. Betænkning 23.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Derfor går vi til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 113 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte 2 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 122:

Forslag til lov om ændring af lov om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien. (Overgangsregler for danske tjenestemandspensio- nister m.fl.).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 26.01.2011. 1. behandling 01.02.2011. Betænkning 09.02.2011. 2. behandling 01.03.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Stabiliserings- og Associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Serbien på den anden side.

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 10.12.2010. 1. behandling 11.01.2011. Betænkning 25.02.2011).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:08

Afstemning

Formanden :

Der stemmes om beslutningsforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

Beslutningsforslaget er vedtaget og bliver sendt til udenrigsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Tilbagekaldelse af tilladelser ved gæld til det offentlige og offentliggørelse af tilsynsresultater).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 08.12.2010. 1. behandling 14.12.2010. Betænkning 10.02.2011).

Kl. 10:10

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der beder om ordet?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forenkling af bodesagsprocessen).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 09.02.2011).

Kl. 10:11

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre. Værsgo.

Og der er fortsat ro i salen i begge sider! Er det lydforholdene, det er galt med, eller hvad er det? Jeg beder om, at der er ro i salen. Det er lettere at høre, hvad der bliver sagt nede fra den side af salen end fra talerstolen, og det burde være omvendt.

Værsgo, hr. Karsten Nonbo.

Kl. 10:11

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Jeg skal ikke kunne udtale mig om, om ikke også det er det bedste, men jeg skal i hvert fald gøre, hvad jeg kan.

Det lovforslag, som vi behandler nu, er et meget længe ventet og savnet lovforslag, og det gør op med den lidt barnepigeagtige mentalitet, lidt laden stå til-mentalitet, der har været i mange år på området. Men nu kan der virkelig spares ressourcer hos især domstolene, men også hos politiet.

Indtil nu har det været sådan, at der er blevet ekspederet 100.000 af den type sager om året, hvor man har fået en bøde, altså er blevet stoppet og sigtet, det kunne være for en færdselslovovertrædelse, en hundesag, eller det kunne være for overtrædelse af lov om arbejdsmiljø osv. Kun i en tredjedel af de sager har den sigtede betalt bødeforlægget, fordi han erkendte forseelsen. Så når man ikke har betalt sit bødeforlæg, er det sådan, at sagen går fra politiet til retten, hvor man skal kopiere den i tre eksemplarer. Man skal beramme et retsmøde, man skal skrive ud til den samme sigtede, at han nu har mulighed for at komme i retten og få sin sag behandlet der. Det gør han

så heller ikke. Så skal man senere skrive ud til ham, at han nu har fået en udeblivelsesdom. Alt sammen bare fordi vedkommende ikke gider røre sig overhovedet.

Nu bliver det sådan, at man med den nye lov selvfølgelig får sit bødeforlæg, men der vil på bødeforlægget stadig væk stå, at man har mulighed for at få sagen for retten. Den mulighed skal være der, vi har jo stadig væk retssikkerhed her i landet. Men hvis man bare lader stå til og ingenting gør – mange gange er det jo, fordi man samtykker i forbindelse med den sigtelse, der er rejst over for en – vil man nu direkte få en udeblivelsesdom. Det vil sige, det faktisk er en dommerfuldmægtig, der kan ekspedere alle de her sager, uden at de bliver berammet i retten, og uden der skal bruges så meget ekstra arbejde på dem. Og det er altså rigtig, rigtig godt, for så kan man bruge tiden på sager, der kræver mere retssikkerhed, sager, der er lidt større. Så her kan der virkelig spares administration, især hos domstolene.

Når jeg siger, der overhovedet ikke bliver gået på kompromis med retssikkerheden, er det jo, fordi man, som jeg nævnte, har muligheden for at gøre ophævelser og så få sagen i retten, som man hele tiden har kunnet, hvis man vil have det. Der kan jo så ske det, at man har været uheldig, at man har købt en jordrundrejse på 3 måneder, 1 uge efter man er blevet stoppet og således ikke har fysisk mulighed for at være hjemme og se bødeforlægget komme, og så vil der, når man 3 måneder senere kommer hjem, ligge en udeblivelsesdom. Men så er der stadig væk den kattelerm, at man kan tage sin udeblivelsesdom, gå ned i retten eller skrive til retten og dokumentere, at man f.eks. har været væk i 3 måneder eller været syg i 3 måneder, og så er der stadig væk mulighed for, at man kan få omberammet sin sag, således at man får den behandlet i retten.

Så alt i alt er det et rigtig, rigtig godt lovforslag, der kommer fra Justitsministeriet her, og jeg kan ikke forestille mig andet, end at det får hundrede procent opbakning fra alle Folketingets partier. Venstre kan i hvert fald støtte det.

Kl. 10:15

Formanden :

Der er ønsket om korte bemærkninger. Det er først fru Line Barfoed.

Kl. 10:15

Line Barfoed (EL):

Jeg synes jo, det er lidt voldsomt at tale om barnepigementalitet, når vi snakker om retssikkerhed og om, hvordan vi skal sikre borgernes retssikkerhed. Det er rigtigt, at mange af os ikke har problemer med at forstå det, når vi får et brev, men der er altså en del mennesker, som har det meget svært med rudekuverter. Der er en del mennesker, der har svært ved at læse, hvad der står i de breve, som de får fra det offentlige, og vi har jo også i de senere år haft stigende problemer med dårlig postaflevering.

Derfor vil jeg høre, om Venstre er indstillet på, at vi under udvalgsarbejdet ser på de indvendinger, der er kommet fra Institut for Menneskerettigheder og fra Den Sociale Rets Hjælp, om, at vi bliver nødt til at se på, hvordan man får bedre adgang til at få genoptaget sagen. Vi har jo også et stigende antal identitetstyverier, som også kan give problemer med nogle af de her sager. Så jeg vil høre, om Venstre er indstillet på, at vi skal se på at forbedre mulighederne for genoptagelse af sagerne.

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige det på den måde, at hvis man har problemer med rudekuverterne, har man formentlig også problemer med den efterfølgende

indkaldelse til retten og vil heller ikke reagere på den. Der er i hvert fald meget, der tyder på, at det problem ikke bliver løst med det her.

Fru Line Barfod har da en pointe i, at der kan være nogle, vi kan hjælpe bedre, for der er ikke nogen tvivl i mit sind om, at de, der føler sig uretfærdigt sigtet, skal have adgang til at bruge rettens vej. Så det er ikke der, at der overhovedet skal ske nogen ændringer, og kan vi lave en lille forbedring, er det o.k. med mig.

Der, hvor det epokegørende skal være, er jo, hvor 60.000 om året lader hånt om det, selv om de både kan læse og skrive. De kan i hvert fald udfylde alle ansøgningsskemaer, når det gælder om at få penge til sig selv. Det er dem, vi skal have fat i, så de ikke bare kan lade stå til. De gør det jo, fordi de kender procedureerne. De ved, at hvis de ikke reagerer på bødeforlægget, kommer der en indkaldelse til retten, og hvis de ikke reagerer på den, kommer der til sidst det, som det ender med, og så har de fået rabat og henstand uden at skulle betale renter.

Kl. 10:17

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 10:17

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at hr. Karsten Nonbo har set en videnskabelig undersøgelse af, hvem det er, der ikke reagerer, og som ender med at få en udeblivelsesdom, og hvem der ellers får sociale ydelser og andet. Jeg har ikke set en sådan undersøgelse, så jeg vil ikke begynde at udtale mig om, hvem der udgør den store gruppe af dem, der får udeblivelsesdomme.

Men jeg ved, at en del af dem, der får de her problemer, er socialt udsatte, og der har Den Sociale Retshjælp jo sendt et papir om den ordning med, som de har lavet i Århus, som der, så vidt jeg har forstået, har været stor succes med i Århus. Derfor vil jeg også gerne høre, om Venstre vil være med til at se på, om vi skal forbedre de muligheder der, som Den Sociale Retshjælp har påvist at der er for at hjælpe nogle af de socialt udsatte, for at give dem en tillid til, at der her er en retshjælp, hvor de kan komme og få hjælp, og hvor de også kan få en bedre service i forhold til de offentlige myndigheder, fordi Den Sociale Retshjælp samtidig sørger for at få dem til at se på, om der skal ske inddrivelse via SKAT, eller om de har mulighed for betale, eller hvordan det ser ud.

Kl. 10:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:18

Karsten Nonbo (V):

Det tilkendegav jeg allerede sidst, fru Line Barfod spurgte, så vi vil gerne se på, om der er noget, der kan forbedres der. Jeg siger bare, at vi skal passe på med at tro, at vi løser et problem, som vi ikke løser. Det der med bare at sige, at selv om de ikke reagerer på bødeforlægget, reagerer de på resten, er nok lige der, vi har problemet med dem.

For at mildne fru Line Barfods sind kunne jeg lige så godt have sagt EU-støtten som sociale ydelser, for det er hele vejen rundt. Det er overhovedet ikke socialt bestemt, om man lader hånt om en bøde, hvis man erkender forseelsen. Det er hele spektret fra høj til lav.

Kl. 10:18

Formanden :

Så er det fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Julie Skovsby (S):

Tak for det. Jeg blev i går en lillebitte smule i tvivl om, hvad ordføreren mente, da jeg på DR Nyheder læste, at hr. Karsten Nonbo med et nyt lovforslag ønsker at gøre kort proces: Man får 14 dage til at betale bøden, ellers falder hammeren, og man bliver dømt. Så kan de efterfølgende se på deres lønseddel eller andre steder, at nu har staten kradset pengene ind. Det siger hr. Karsten Nonbo. Jeg er i tvivl om, om Venstre ønsker, at der fremsættes et nyt lovforslag, eller om det er det her lovforslag, ordføreren mener dækker det ind?

Det, jeg gerne vil spørge til, er det med, at man nu siger, at man får 14 dage til at betale bøden. Altså, der står jo i lovforslaget, at man har mindst 14 dage fra den dato, hvor bødeforlægget er sendt til den pågældende, og så skal domstolene jo have noget tid til at behandle sagen, og så vil der jo gå yderligere tid, inden bødebeløbet bliver indkrævet. Er det rigtigt forstået, eller ønsker Venstre, at der bliver fremsat et nyt forslag?

Kl. 10:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:20

Karsten Nonbo (V):

Jeg kan berolige fru Julie Skovsby med, at fru Julie Skovsby har forstået det, som hun har læst, rigtigt. Somme tider skal tingene jo gå ret hurtigt i DR, og det hele skal klares inden for 10 sekunder. Det er ikke mig, der har skrevet det der. Jeg har måske sagt »eksempelvis 14 dage« om, hvad der står på bødeforlægget. Men der står helt klart i lovforslaget her, at det er den dato eller det tidsrum, der er angivet bag på bødeforlægget. Så det der med de 14 dage er jo ikke noget, der står i det her lovforslag. Det er vi vel enige om.

Hvad der er blevet ud af det i pressen, har jeg godt set. Der har man taget det laveste varsel, og så har man sprunget mellemliddene over og sagt, at så er det derefter udpantning. Men det er jo det her med, at når man vil presse alle nyhederne ned på 10 sekunder, ryger der et ord som f.eks. og nogle andre ord ud. Men det, fru Julie Skovsby læser i lovforslaget her, er det, der er gældende. Jeg må sige sådan rent vejledningsmæssigt, at i forhold til det, der står i pressen, så er det det, der står i lovforslaget, der er det mest rigtige.

Kl. 10:21

Formanden :

Fru Julie Skovsby.

Kl. 10:21

Julie Skovsby (S):

Jeg er rigtig glad for, at det er sådan, det forholder sig, for jeg kunne ikke forstå, hvis Venstre skulle være uenig med justitsministeren. Så det er jeg bare rigtig glad for, og jeg vil også godt takke for, at ordføreren udtrykkelig sagde, at det skal forbi en dommer. Tak for det.

Kl. 10:21

Formanden :

Tak til hr. Karsten Nonbo som ordfører. Så er det fru Julie Skovsby som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Julie Skovsby (S):

Forslaget, som vi behandler i dag, omhandler en forenkling af bødesagsprocessen. Helt konkret vedrører forslaget de bødesager, som kan betegnes som simple bødeforelæg, i hvilke der ikke medvirker lægdommere. Lovforslaget vil uden tvivl føre til en hurtigere bødesagsproces i de sager, hvor der i dag afsiges en udeblivelsesdom ved

et møde i retten, idet lovforslaget giver domstolene mulighed for at afsige udeblivelsesdomme i sager, hvor der er udstedt et bødeforelæg, uden afholdelse af et retsmøde, hvis tiltalte ikke udtrykkeligt har anmodet om at få sagen behandlet i netop et retsmøde. Ligeledes vil forslaget endvidere medføre en bedre og mere fleksibel udnyttelse af ressourcerne hos anklagemyndigheden og domstolene, særlig fordi den foreslåede ordning betyder, at der fremover ikke skal reserveres retslokaler og afholdes retsmøder med tilstedeværelse af både en dommer og en anklager i sager, hvor tiltalte ikke ønsker at møde op.

For os Socialdemokrater er det altafgørende for vores støtte til forslaget, at princippet om, at alene domstolene kan pålægge strafansvar i sager, hvor den pågældende ikke erklærer sig skyldig, fastholdes – eller som Dommerfuldmægtigforeningen skriver i deres hørings svar, at det af retssikkerhedsmæssige årsager er afgørende, at det altid er domstolene, der træffer afgørelse i bødesager, herunder afgørelse på baggrund af, at der er indtrådt udeblivelsesvirkning, og uafhængigt af om det er sket efter manglende reaktion på et brev eller efter manglende fremmøde til et retsmøde.

I bemærkningerne til forslaget bliver vi præsenteret for tre forskellige modeller, og her er det vigtigt for mig at understrege, at model et og model tre er fuldstændig uacceptable. Jeg er meget enig i Justitsministeriets argumentation for, hvorfor disse modeller ikke er brugbare. Ligeledes er jeg tilfreds med, at det med lovforslaget forudsættes, at der på samme måde, som tilfældet er i dag, for så vidt angår indkaldelse til retsmøder, vil blive anlagt en meget lempelig vurdering, hvis tiltalte oplyser ikke at have modtaget bødeforelægget. Det er især vigtigt af hensyn til den bekymring, som blandt andre Landsforeningen af Forsvarsadvokater rejser i deres hørings svar, nemlig at mange sigtede lever under boligforhold med mindre faste adresser, og at der selv med korrekt adressering kan være problemer, idet postvæsenet jævnligt fejlfølger breve.

Med hensyn til en revisionsklausul i lovforslaget har jeg bemærket, at Justitsministeriet har tilkendegivet at følge området og virkningen af lovændringen. Endelig vil jeg nævne, at Dansk Industri i deres hørings svar skriver, at vi bør overveje at udvide fristperioden fra de foreslåede 2 uger til 4 uger. Da forslaget indebærer en frist på mindst 14 dage fra den dato, hvor bødeforlægget er sendt til den pågældende, kan vi jo tage den overvejelse med i det videre udvalgsarbejde. Med de ord ser jeg frem til det videre udvalgsarbejde.

Kl. 10:25

Formanden :

Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 10:25

Line Barfod (EL):

Jeg ville høre, om Socialdemokraterne har set på den henvendelse, der er kommet fra Den Sociale Retshjælp. Jeg vil høre, om man, ud over de ting, ordføreren nævnte vi skal se på under udvalgsarbejdet, også er indstillet på at se på mulighederne for genoptagelse af sagen, hvis en person har fået en udeblivelsesdom. Er man indstillet på at se på, at vi skal udvide mulighederne for retshjælp, så der kunne komme en ordning som den, Den Sociale Retshjælp har fået gennemført i Aarhus for de socialt udsatte, i langt flere byer? Vi kunne lave et mere opsøgende arbejde for socialt udsatte, altså med at udbrede viden om, at der eksisterer den her mulighed for at kunne få noget hjælp og rådgivning.

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Julie Skovsby (S):

Ja, jeg har set henvendelsen fra Den Sociale Retshjælp, og der er også overvejelser, som jeg var lidt inde på i min ordførertale, nemlig det her med, at der vil blive anlagt en meget lempelig vurdering, ligesom det er tilfældet i dag i forbindelse med modtagelse af indkaldelse til at møde i retten. Jeg synes, at det er meget, meget vigtigt, at det ikke blot bliver de samme regler, som gælder i dag, men at også praksis bliver den samme. Så det er jeg meget åben over for, ligesom også spørgsmålet om at yde en bedre retshjælp efter min mening skal tages med. Og en særlig bemærkning om at gøre bødeforelægget og den vejledning, der vil følge med der, til meget mere klar tale skal med, så flere borgere får mulighed for at forstå, hvad det egentlig er, der helt præcis bliver skrevet.

Den Sociale Retshjælp nævner også andre tiltag, som kan være meget interessante at få med.

Kl. 10:27

Formanden :

Så siger jeg tak til fru Julie Skovsby, og så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 10:27

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det er jo sådan, at når jeg sidder og forbereder mig til sådan en sag her, sidder jeg normalt og skriver en tale, og nu har de to tidligere ordførere pænt gennemgået hele sagsforløbet, så det tror jeg at jeg vil undlade at gøre.

Jeg vil dog komme med en bemærkning. Jeg synes, at det er bemærkelsesværdigt, at ud af de sager, der var i 2009, var det i ca. 80 pct. af sagerne, at man kunne have sparet – kan man sige – de omkostninger, der er ved at reservere et retslokale og have en dommer og en fra anklagemyndigheden siddende. Det synes jeg i hvert fald er væsentligt, i forhold til at det her forslag jo er et spørgsmål om at bruge ressourcerne bedre, hvilket vi nok alle sammen går ind for, især i krisetider.

Så vil jeg prøve at komme fru Line Barfod i forkøbet, for jeg har også læst henvendelsen fra Den Sociale Retshjælp, og jeg synes faktisk, at noget af det, der er interessant, og som jeg synes er væsentligt, jo netop er, at når der fremsendes en bøde, skal man for at kunne forstå bøden altså kunne de her koder fra politiet, så selv Den Sociale Retshjælp har været nødt til at få en liste over alle de koder, så de ved, hvad folk får bøder for. Jeg synes, at det er væsentligt, at når der fremsendes en bøde, og hvis vi gør det her til en forenklet proces, skal det også være sådan, at folk forstår, hvorfor de får bøden. Det må være rimeligt. Hvordan man gør det i praksis, er der andre, der må klare, men jeg synes, at det vil være en god ting at gøre.

Jeg vil også godt sige, at ideen om det her centrale register – jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre på nuværende tidspunkt – er god, således at man, når man sidder i Den Sociale Retshjælp eller andre steder og skal hjælpe folk, der har problemer, og som ikke kan overskue det her, kan gå ind ét sted og se, hvad vedkommende har liggende af bøder, frem for at man, som det er nu, som Den Sociale Retshjælp skriver, er nødt til at ringe rundt til samtlige politikredse og spørge, om der ligger nogle bøder til den pågældende person, for ellers kan man ikke få et overblik. Det er i hvert fald nogle af de bemærkninger, de har gjort, og jeg synes, at det er værd at tage med i det udvalgsarbejde, der kommer, men vi kan i hvert fald støtte forslaget her fra Dansk Folkepartis side.

Kl. 10:29

Kl. 10:33

Formanden :

Tak. Det medførte ingen ønsker om korte bemærkninger. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

Kl. 10:29

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror også, at vi her kan effektivisere processen – det er ikke kun ved domstolene, man kan det – for talerne bliver jo kortere og kortere, fordi alle tingene er sagt.

Man overordnet vil jeg sige, at vi jo har haft en domstolsreform, og selv om der stadig væk er bøvnl med sagsbehandlingstiderne, som er utrolig lange, er det vigtigt at sige, at domstolene faktisk er blevet mere effektive, og de får afsluttet flere sager. Men derfor kan man selvfølgelig altid kigge på, om der kan laves yderligere tiltag, som nedbringer sagsbehandlingstiderne og gør, at ressourcerne bruges rigtigt.

Jeg kan faktisk forstå på nogle af høringssvarene, at man selv har fundet nogle processer for at effektivisere lige præcis bødesagerne. Man kan jo aldrig være uenig i, synes jeg, at der laves regelforenklings som led i afbureaukratisering, når der også tages hensyn til retssikkerheden, og jeg kan forstå, at det er et synspunkt, som de fleste tilslutter sig. Men der er ikke enighed, konstaterer jeg også, mellem byretterne. De er sådan cirka delt i to lige store lejre, med hensyn til om det her rent faktisk medfører, at man kommer til at bruge færre ressourcer. Derfor vil jeg også godt sige, at jeg synes, at det er rigtig vigtigt, at vi har en vis overvågning af det her lovforslag.

Under udvalgsarbejdet vil jeg prøve at se, om vi kan afklare, om vi skal stille et ændringsforslag om, at der skal være en egentlig evaluering – det er fint, at Justitsministeriet har tilkendegivet, at man vil følge det her – så vi får en hurtig og grundig evaluering af, hvordan det her faktisk er spændt af i de enkelte retskredse.

Princippet om, at man kan genoptage sagen, kan jeg se at man også tager hensyn til, eller man ændrer ikke ved reglerne. Det er stadig væk muligt, og det er også stadig væk domstolene, der tager sig af den her opgave, så derfor skulle retssikkerheden være i orden.

Men også jeg vil gerne komme fru Line Barfod i forkøbet, for jeg synes også, at vi skal kigge på retshjælpen, og jeg ved jo, at der er nedsat en retshjælpskommission, som jeg håber og forventer at der kommer noget godt ud af. Med hensyn til genoptagelsesreglerne, så lad os se på dem. Det kan godt være, at der er nogle ting, der kan gøres bedre. Jeg synes altid, vi skal passe på, at borgerne har den fornødne retssikkerhed. Vi ved jo alle sammen, at nogle af de mennesker, som får bøder – ikke dem alle sammen – måske ikke er guds bedste børn, og de har ikke så ordnede forhold som os andre og vil måske i en eller anden grad komme i klemme med det her lovforslag.

Så vil jeg bare sige til Venstres ordfører, at det vender sig lidt i mig, når man siger, at de her mennesker ikke gider røre sig, at der er barnepigementalitet osv. Jeg tror helt sikkert, at der er nogle mennesker, som lader stå til, når de får de her bøder, men jeg tror faktisk også, at der er rigtig mange af dem, som får bøderne, som har så meget rod i deres liv, at det simpelt hen er årsagen til, at de ikke magter at møde op.

Med de ord vil jeg slutte. Jeg vil sige, at vi er positive, men vi vil gerne have, at det her lovforslag bliver overvåget nærmere.

Kl. 10:33

Formanden :

Tak. Det affødte en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Karsten Nonbo (V):

Sådan kan vi jo have forskellige holdninger. Det er rigtigt, at begge kategorier findes, men der er så stor en procentdel af de her mennesker, der absolut godt ved, at de skal betale den bøde i sidste ende, medmindre de får sagen i retten, hvad de jo stadig væk kan få.

Grunden til, at jeg bad om ordet, var egentlig, at jeg gerne som en slags serviceydelse ville sige, at det her lovforslag rent faktisk er ændret i forhold til de høringssvar, der foreligger, således at man kan sige, at dem, der er kommet med lidt kritik i høringssvarene, faktisk har fået deres vilje. I det oprindelige lovforslag var det sådan, at man alligevel skulle sende sagen til retten, og så skulle retten skrive ud til borgerne og spørge, om de ville vedtage bøden, og det var lidt molboagtigt, kan man sige. Det var det, der var nogle der protesterede over, og de, der protesterede, havde i mine øjne klart ret, og det er lovforslaget blevet rettet ind efter. Så jeg tror ikke, at der er brug for egentlig lovovervågning, for det er et godt snit, der er lagt nu.

Kl. 10:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:34

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Altså, jeg noterer mig, at der ikke er enighed blandt byretterne om, hvorvidt det her faktisk giver nogle ekstra ressourcer og gør processen hurtigere og mere enkel, og derfor synes jeg faktisk, at vi skal holde øje med det. Jeg synes, det er i den bedste hensigt, for vi skal være sikre på, at vi bruger ressourcerne ordentligt – de er knappe, og vi har i forvejen rigtig lange sagsbehandlingstider ved domstolene. Jeg er meget enig i, at hvis vi kan hjælpe til i den proces, skal vi endelig gøre det, for den sagsbehandlingstid skal ned.

Kl. 10:34

Formanden :

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Næste ordfører er hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

For mig som konservativ er det vigtigt, at vi til stadighed ser på, om der er nogle ting, nogle processer, vi kan gøre nemmere og enklere. Kan vi lave nogle forenklinger her, skal vi gøre det, men det er også lige så vigtigt for mig som konservativ at understrege, at det selvfølgelig ikke må være på betingelse af eller på bekostning af, at der bliver skruet ned for retssikkerheden. Retssikkerheden skal selvfølgelig være til stede, når vi gør det her, og den retssikkerhed er til stede, for det er stadig væk sådan, at det er domstolene, der i sidste ende træffer afgørelse om, hvorvidt den pågældende borger skal have den pågældende bøde eller ej. Så retssikkerheden bliver bevaret, samtidig med at vi laver en forenkling i systemet, og derfor er det her lovforslag et rigtig godt lovforslag.

I dag skal politiet sende bødeforelæg ud, skal sende rykkere ud, gøre opmærksom på, at sagen nu overgår til domstolene; domstolene skal skrive til den pågældende borger, at der nu vil blive holdt et retsmøde; der skal reserveres et retslokale; dommeren skal være til stede, skal have set sagerne igennem; der skal være en anklager, der har forberedt de pågældende sager – og når man så sidder nede i retten, møder der måske en tre-fire stykker op ud af 100 tilsagte.

Det er i den grad spild af systemets tid. Det er muligt, der er nogle få af de her mennesker, som slet ikke har fundet ud af, hvad det her går ud på, og for deres vedkommende er der jo ingen forskel på, om tilstanden er som i det her lovforslag, eller om tilstanden er, som

den er i dag, men der er en meget meget stor del, som har den der laissez faire-holdning, at det jo er ligegyldigt, fordi der ingenting sker ved det. Det eneste, man får, er henstand med den bøde, man under alle omstændigheder skal betale, f.eks. for den færdselsforseelse, man har begået. De sidder godt tilbagelænet og er fuldstændig iskolde over for, at systemet bruger i tusindvis af kroner på den her sag, og den dag, hvor det så kommer til et retsmøde, hvor de ikke møder op og får en udeblivelsesdom, og der så kommer en meddelelse om, at de altså nu skal betale, at de nu har fået dom for at gøre det, ja, så betaler de bare. Så har de måske trukket kreditten i adskillige måneder, måske et år, inden de skal betale pengene, og det er ikke fair, at der er nogle, der sidder og spekulerer i systemet på den måde.

Derfor er det godt, at vi nu strammer op og siger, at politiet sender et brev. Deri står der, at hvis man er uenig og ønsker sagen prøvet ved domstolene, skal man sige til. Ellers overgår sagen automatisk til domstolene, og ved domstolene bliver man ikke indkaldt til et retsmøde, medmindre man har bedt om det, men der vil stadig væk være en dommer, der sidder og kigger sagerne igennem og ser, om formalia er i orden. Er sagen vel belyst, og er der et grundlag at træffe beslutning på, så kan dommerne afsige en udeblivelsesdom, altså ikke en dom for, at man ikke er mødt op, men en dom, selv om man ikke er mødt op.

Det er et rigtig godt lovforslag og en god forenkling, og derfor støtter vi det fuldt ud fra konservativ side.

Kl. 10:37

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Manu Sareen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Manu Sareen (RV):

Tak for det. Det Radikale Venstre bakker også op omkring det her forslag. Som vi har hørt fra stort set alle andre, lægges der med lovforslaget op til at få en ordning, der giver domstolene mulighed for at afsige udeblivelsesdom i sager, hvor der er udstedt bødeforelæg, uden afholdelse af et retsmøde, hvis de tiltalte altså ikke har anmodet om at få sagen behandlet i et fremtidigt retsmøde. Alt i alt handler det om at spare en masse ressourcer både inden for domstolene og for politiet.

Som Dansk Folkepartis ordfører skal heller ikke jeg gennemgå alt det tekniske, for det har vi hørt rigtig, rigtig mange gange, men jeg har lige lyst til at nævne, at vi – som der også er nogle der har været inde på – i Danmark har en gruppe af borgere, der er ressourcetsvage og socialt udsatte, og som ikke har det samme forhold til deres post, som de fleste andre har. Det bliver selvfølgelig også oplyst i nogle af høringsssvarene, bl.a. fra Den Sociale Retshjælp, som vi har hørt.

De mennesker risikerer muligvis at komme i klemme. Jeg kender ikke antallet, og det står der heller ikke rigtig noget om, men det virker, som man kan læse i høringsssvarene, som om det alligevel er en gruppe, man er nødsaget til at forholde sig til. De kan komme i klemme, ikke nødvendigvis fordi de ikke ønsker en retssag, men fordi de ikke får vedkendt sig deres bøder, og derfor håber jeg i lighed med andre, at vi i det videre udvalgsarbejde kan blive enige om en eventuel revisionsklausul, som Domstolsstyrelsen også efterlyser. Hvis vi ikke kan det, har jeg også noteret mig, at Justitsministeriet i sit hørings svar siger, at man er villig til selvfølgelig at justere lovgivningen, hvis der er nogen, der kommer i klemme, og det vil vi selvfølgelig også følge nøje og opfordre til, så der kan være den tryghed. Men alt i alt er det et rigtig godt forslag.

Kl. 10:39

Formanden :

Tak til hr. Manu Sareen. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:39

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten er vi enige i, at man selvfølgelig skal se på, hvor man kan effektivisere henne i systemerne. Der er ingen grund til at bruge ressourcer på noget, som er overflødig, men omvendt skal det jo, når vi snakker om domstolene, vejes op imod retssikkerheden, og vi er noget usikre på, om man har ramt den rigtige balance i det her forslag. Derfor støtter vi også SF's overvejelser om, at vi skal have en egentlig evaluering af, hvordan det her lovforslag kommer til at virke, så vi kan se, om der er nogle borgere eller virksomheder, der kommer i klemme. Og vi vil lige afvente de svar, vi får under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til, hvordan vi vil stemme til lovforslaget.

Jeg kan sagtens forstå, at når man ser, hvor mange bøder der bliver givet, hvor der bare ikke er nogen, der møder op i retten, og hvor der bliver afsagt en udeblivelsesdom, lyder det mest fornuftigt at lave det system, der her er lagt op til, men der er nogle grupper, som vi skal finde ud af hvordan vi bedst muligt sikrer.

En gruppe er de socialt udsatte, som Den Sociale Retshjælp gør opmærksom på. Jeg mener, at vi skal lytte meget til det, de siger, og se på det samarbejde, som de har fået i Aarhus med politiets bødekontor. Vi kunne se på, om det er noget, vi kunne udbrede til resten af landet, og om vi kunne lave noget ekstra støtte til retshjælpsordninger andre steder og også lave noget opsøgende arbejde, så socialt udsatte kunne blive opmærksomme på den mulighed for at få råd, vejledning og hjælp. Det ville også være en aflastning af politiets og SKATs arbejde med inddrivelse.

Det andet er det her med en bedre mulighed for at få genoptaget sagerne. Der er nogle mennesker, der faktisk ikke mener, at de er skyldige, når de får en bøde. Vi har indtil nu mest snakket om det, som om alle, der får en bøde, også er skyldige, men dels sker der jo fejl, dels kan der være nogle, der er uenige, og som skal have ret til at få sagen prøvet ved retten, og dels sker det nogle gange, at posten ikke når frem eller når frem til nogle andre end dem, der egentlig skulle have haft den. Derfor er der altså vigtigt for os, at der bliver en god mulighed for at få genoptaget sagen.

Der er et stigende antal identitetstyverier, hvor man også kan risikere at et bødeforelæg ikke når frem til den rigtige. Også her skal vi have sikret, at der rent faktisk er mulighed for at få genoptaget sagen. Derfor mener jeg, at vi skal se på, hvordan vi får det gjort meget klart og tydeligt i lovforslaget.

Så vil jeg gerne spørge til noget, vi ikke har været inde på endnu, nemlig hvad det får af konsekvens i andre sammenhænge. Hvis der bliver afsagt en udeblivelsesdom og man bliver dømt skyldig, bliver man jo anset for at være skyldig. Hvad kommer det til at betyde i erstatningssager og andre sager, hvis folk så der møder op og siger, at de ikke er skyldige?

Jeg har stillet et spørgsmål til justitsministeren i en konkret arbejdsskadesag, hvor en virksomhed har accepteret et bødeforelæg, men senere under den civile erstatningssag benægter, at de er skyldige og dermed slipper for at betale arbejdsskadeerstatning. Her er det altså den borger, der er kommet til skade, og som virksomheden skulle have en bøde for at skade, der kommer i klemme.

Jeg mener, at vi her skal se på, hvad konsekvenserne bliver af det her system, hvis der er flere sager, hvor borgere og virksomheder ikke får prøvet sagen ved domstolene og derfor ikke får en domstolsafgørelse af, om de er skyldige eller ej. Kommer det så til at betyde, at

der er nogle borgere i erstatningssager, som vil miste den retsstilling, som de ellers ville have haft?

Så der er nogle ting, som vi mener at man skal se på, og når vi har fået svarene fra ministeren, tager vi stilling til, hvordan vi stemmer til forslaget.

Kl. 10:43

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 10:43

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige tak for en overvejende særdeles positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg har lyttet til bemærkningerne og kan også høre, at der er nogle ting, vi skal have drøftet i udvalget og måske få afklaret. Men jeg synes, det er en god nytænkning, der ligger i det her forslag.

Flere af ordførerne har i virkeligheden gennemgået, hvad forslaget går ud på, og tanken er jo simpelt hen, at vi skal forenkle, at vi skal udnytte ressourcerne bedre i domstolene, men vel at mærke uden at det går ud over retssikkerheden. Det er naturligvis noget, vi alle sammen er optaget af. Der skal være retssikkerhed, også i disse sager, men der er på den anden side ikke grund til, at vi bruger flere ressourcer end nødvendigt, herunder har retslokaler stående tomme i forventning om, at der muligvis bliver behov for at bruge lokalet, hvis vi på en enkel administrativ måde kan få afklaret inden, at der ikke er brug for at bruge lokalerne. Så der er mulighed for at få en mere effektiv ekspedition af andre sager i vores domstole. Det er også en styrkelse af retssikkerheden, at domstolene kan fungere effektivt, og at andre sager så kan ekspederes hurtigere igennem systemet til gavn for alle involverede parter.

Vi gennemfører så en ordning, der betyder, at det i bødeforlægget angives, at den pågældende, hvis bødeforlægget ikke vedtages, uden yderligere varsel kan blive dømt for den lovovertrædelse, som bødeforlægget angår, medmindre den pågældende inden for den frist, der er fastsat i bødeforlægget, anmoder om, at sagen bliver behandlet i et retsmøde, for så bliver den selvfølgelig det. Men hvis modtageren af bødeforlægget hverken vedtager bødeforlægget eller anmoder om et retsmøde, vil retten uden selv at rette henvendelse til den tiltalte forinden kunne afsige udeblivelsesdom uden retsmøde, hvis ikke der er omstændigheder, der taler imod det. Domfældte har selvfølgelig mulighed for at få sin sag genoptaget, hvis man kan godtgøre at have været forhindret i at anmode om et retsmøde, eller hvis bødeforlægget ikke rettidigt er kommet til vedkommendes kundskab.

Som sagt vil det have en række positive virkninger for udnyttelsen af ressourcerne i domstolene. Vi får så at sige mere for pengene, og det synes jeg er vigtigt. Vi har jo så valgt en model, der betyder, at princippet om, at alene domstolene kan pålægge strafansvar i sager, hvor den pågældende ikke erklærer sig skyldig, bliver fastholdt. Der er så flere, der har været inde på, at der har været flere modeller fremme – tre modeller er nævnt i lovforslaget – men vi har altså valgt den model, hvor det er domstolen, der pålægger strafansvaret i sidste ende.

Jeg ser frem til et positivt og konstruktivt arbejde i udvalget med den her sag og vil selvfølgelig være til rådighed for besvarelse af spørgsmål.

Kl. 10:46

Formanden :

Tak til justitsministeren.

Der er ikke ønske om korte bemærkninger, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 134:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og offererstatningsloven. (Underretning ved udgang og løsladelse m.v. og udvidelse af fristen for politianmeldelse ved erstatning fra staten til ofre for forbrydelser).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 09.02.2011).

Kl. 10:47

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er fru Karen Jespersen som ordfører for Venstre.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Karen Jespersen (V):

Lovforslaget drejer sig om at sikre bedre vilkår for ofre for visse forbrydelser, vold og voldtægt, og det er bestemt et forslag, som Venstre kan støtte. Forslaget bygger jo på en rapport, der blev skrevet af en arbejdsgruppe, der netop skulle se på forskellige forslag til, hvordan man forbedrer situationen for mennesker, der har været ofre for forbrydelser. Og det er især to forslag, der præger lovforslaget. Det ene handler om, at et menneske, der har været offer for vold eller andre former for overgreb, en forbrydelse, bliver underrettet, når gerningsmanden får uledsaget udgang eller bliver løsladt. Det sker i et vist omfang også i dag, men nu er der altså lagt op til, at det skal ske i et større omfang. Samtidig bliver det også pointeret i forslaget, at man selvfølgelig skal være opmærksom på, om det i særlige tilfælde kan blive brugt mod gerningsmanden, hvis man giver sådan nogle oplysninger videre.

Det andet element i forslaget handler om den frist for politianmeldelse, som et offer skal overholde for at kunne søge erstatning fra Erstatningsnævnet, og den periode bliver nu udvidet fra 24 timer til 72 timer. Det er yderst rimeligt, fordi man lige skal have mulighed for at sunde sig og overveje sine muligheder, inden man søger erstatning.

Så det er et rigtig godt forslag, som vi støtter.

Kl. 10:49

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, først fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:49

Karen Hækkerup (S):

Jeg er selvfølgelig glad for, at Venstre støtter forslaget, som jo er blevet til på baggrund af den arbejdsgruppe, der har været nedsat, og som faktisk blev nedsat, fordi S og SF fremlagde nogle forskellige offerpakker. Derfor er vi selvfølgelig også glade for, at vi når et lille skridt af vejen. Men jeg vil gerne spørge Venstres ordfører om nogle af de ting, som regeringen ikke lægger op til at ville støtte, men som arbejdsgruppen også har set på. Og der tænker jeg især på psykologhjælp. Nu ved jeg jo, at ordføreren er tidligere minister for velfærdsområdet og for socialområdet og selvfølgelig kender til de frygtelige skæbner, der er, når mennesker har været udsat for en forbrydelse og har behov for at blive samlet op. I den forbindelse kan man som of-

fer blive tildelt 10 timers psykologhjælp mod en egenbetaling. Det forstår bare som en skrædder et vist sted for rigtig mange mennesker, som har behov for meget mere langvarig hjælp. Og derfor vil jeg spørge, hvorfor Venstre ikke kan støtte, at de ofre, som virkelig har lidt overlast, skal tilbydes den psykologhjælp, der gør, at de igen kan komme til at fungere som hele mennesker.

Kl. 10:50

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:50

Karen Jespersen (V):

Jamen nu er hele spørgsmålet om psykologhjælp jo noget, der bliver drøftet i mange sammenhænge, og som løbende er blevet udvidet. Og der er jo hele tiden nogle overvejelser i gang om, hvad det er for mennesker, der skal have den psykologhjælp, og under hvilke vilkår. Så jeg kan sagtens forestille mig, at det er nogle bestemmelser, der bliver ændret hen ad vejen. Men vi har jo her også forholdt os til arbejdsgruppens indstilling.

Kl. 10:50

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:50

Karen Hækkerup (S):

Jo, men at forholde sig til arbejdsgruppens indstilling, som bare indstiller, at man skal vedtage alt det, der ikke koster penge, er jo lidt en gratis omgang. Der er rigtig mange ofre, som sidder derude og har behov for hjælp, og som især har behov for psykologhjælp. Det er glædeligt med mange af de ting, som nu bliver gennemført med det her lovforslag, det er gode nyheder, men der er stadig væk problemer med erstatningernes størrelse, og der er stadig væk problemer med psykologhjælpen. Hvorfor er det, at man i Venstre bliver ved med at snakke om, at det må man se på i en anden sammenhæng, og at det er der nok nogen der tager sig af? Sandheden er jo med hensyn til de forskellige ordninger, der er til psykologhjælp, at eksempelvis Civilstyrelsen også trækker deres tilbud om psykologhjælp tilbage – det ser vi lige nu. Så situationen for de ofre, der er derude, og som altså skal rundt alle mulige forskellige steder og samle hjælp ind for at få den sjælelige lindring, de har behov for, bliver forringet i de her år.

Kl. 10:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:51

Karen Jespersen (V):

Mulighederne for at få psykologhjælp er jo efterhånden ret omfattende, og de er hele tiden blevet udvidet. Det er jo også noget med hele tiden at kunne følge med, også med hensyn til antallet af psykologer osv. Det er en ordning, der hele tiden er til overvejelse, og det synes jeg bestemt både er fornuftigt og relevant.

Kl. 10:51

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 10:51

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver faktisk lidt skuffet over Venstres ordfører her i dag. Man starter med at nævne voldtægts ofre. Vi havde engang en konservativ justitsminister, som her i salen stod og sagde, at det i hvert fald ikke skulle komme an på det økonomiske, når det skulle handle om

hjælp til lige præcis den her gruppe, og i Venstre kan man så ikke engang sætte sig ud over arbejdsgruppen og tage stilling til, om det er en god idé at give psykologhjælp til volds- og voldtægts ofre. Det synes jeg simpelt hen er for ringe og for dårligt over for ofrene.

Men jeg vil godt tage fat i en anden ting, og det handler om bistandsadvokater. Arbejdsgruppen har jo sagt, at der ikke er behov for en udvidelse, men det mener jeg faktisk der er i voldtægtssager. Der er et behov for, at bistandsadvokaten kan gå ind i retssagen og også afhøre voldtægts offeret. For gerningsmanden har jo ligesom en forsvarer med, som kender vedkommende, men offeret har ikke den samme mulighed. Vil Venstre være villig til at kigge på sådan et forslag?

Kl. 10:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:52

Karen Jespersen (V):

Nu er det jo et forslag, som alle dem, der er blevet hørt, altså høringsparterne, har forholdt sig til, og der er f.eks. også her Retspolitisk Forening. Altså, der er nogle overvejelser om, om det også vil gøre det mere utydeligt, hvem der har hele forsvarsrollen i en sag. Så det er jo ud fra nogle juridiske argumenter, at arbejdsgruppen og også dem, der er blevet hørt i sagen, synes, at det her ikke skal udvides.

Kl. 10:53

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:53

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan forstå, at heller ikke her kan vi få nogen hjælp fra Venstre til en meget udsat gruppe ofre, som virkelig har behov for at blive styrket i retssagen. Det er jo sådan, at vi har 2.000 voldtægtssager om året, regner man med, men meget få bliver anmeldt, og endnu færre fører til dom. Der er virkelig et behov for at styrke den her gruppe i retssagen.

En anden ting er offerrådgivningerne. Jeg synes, det er dejligt, at der er kommet nogle forandringer efter det, vi har foreslået, nemlig at de skulle styrkes, også med nogle flere penge. Jeg synes, det er skammeligt, at hjælp til ofre i Danmark nærmest fuldstændig foregår i frivilligt regi, så vil Venstre være med til at kigge på, at vi styrker offerrådgivningerne yderligere?

Kl. 10:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:54

Karen Jespersen (V):

Jeg vil godt holde fast i, at ordningen med bistandsadvokaterne er en fantastisk god ordning, og at den fungerer positivt. Høringssvarene handler jo lige præcis om, hvorvidt det faktisk kan mudre det til, hvis man laver en ændring.

Med hensyn til psykologhjælp, som også blev nævnt, vil jeg sige, at den er blevet udvidet. Vi har faktisk en god ordning. Jeg afviser ikke, at den kan blive bedre, men det er jo meget nemt at sige, at vi bare blæser på, at tingene koster penge.

Kl. 10:54

Formanden :

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

- Line Barfod (EL):**
Jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om psykologhjælp, som fru Karen Hækkerup også var inde på, for jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg er med på, at det koster nogle penge til at starte med, når man skal betale for psykologbistanden, men de kommer jo mange, mange gange igen. Derfor forstår jeg simpelt hen ikke Venstres indstilling i den her sag. Det er jo ikke en ny ting, at nogen foreslår psykologhjælp. Det er noget, der har været på banen i mange år, og vi ved, at det virker. Hvis man får en ordentlig hjælp hurtigt, har man faktisk langt bedre muligheder for at komme sig. Så er der langt mindre sandsynlighed for, at man får så store varige traumer, at man måske får nedsat arbejdssevne osv.
Så hvad er det, der gør, at Venstre ikke vil være med? Er det alene, at man ikke vil bruge de penge her og nu, som jo er småpenge i det store budget, eller er der en eller anden ideologisk modstand mod psykologhjælp?
- Formanden :**
Ordføreren.
- Karen Jespersen (V):**
Jamen der er jo en betydelig mulighed for at få psykologhjælp. Når man taler med alle, der arbejder inden for det her område, siger de, at der er en betydelig mulighed. Der vil jo altid være en diskussion om, hvorvidt den skal udvides endnu mere, men vi har faktisk en rigtig, rigtig god og meget omfattende mulighed for psykologhjælp.
- Formanden :**
Fru Line Barfod.
- Line Barfod (EL):**
Hvis man får nogle fysiske skader på grund af det overfald eller overgreb, man er blevet udsat for, så får man behandling for de fysiske skader, indtil man er helbredt eller tilstanden er kronisk og der ikke kan gøres mere for at afhjælpe dem. Hvorfor gælder det samme ikke for de psykiske skader? Hvorfor mener Venstre ikke, at man skal have samme ret til at få hjælp til de psykiske skader, man har pådraget sig, indtil man ikke længere har behov for den hjælp, sådan som det gælder for de fysiske skader? Er det, fordi det koster penge, eller er det, fordi man har en eller anden politisk eller ideologisk modstand mod det?
- Formanden :**
Ordføreren.
- Karen Jespersen (V):**
Nej, det er jo det rene vrøvl. Men at forestille sig, at alle mulige ordninger skal gøres fuldstændig tidsbegrænsede, er jo også vanskeligt. Det her er en ordning, der er blevet indført gradvis, og den er efterhånden blevet udvidet, i takt med at man har kunnet se, hvordan den virker, og hvad der skal til, for at den virker. Jeg synes, vi kan være rigtig stolte af den psykologhjælp, vi har i Danmark, men det betyder bestemt ikke, at vi ikke også hen ad vejen finder nogle steder, hvor den skal være endnu bedre. Men bare at tro, at man kan fjerne alle former for tidsbegrænsning, mener jeg simpelt hen i virkeligheden kan skade mere, end det gavner, fordi det jo også kan betyde, at dem, der virkelig har brug for hjælp, ikke får den rigtige
- Kl. 10:54 hjælp, fordi man spreder hjælpen ud over så stor en gruppe uden tidsbegrænsning.
- Kl. 10:57
- Formanden :**
Tak til fru Karen Jespersen. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.
- Kl. 10:57
- (Ordfører)
Karen Hækkerup (S):
I sensommeren 2008 var Retsudvalget på studietur. Vi tog til Stockholm og så bl.a. på, hvordan man i Sverige behandler ofre. Jeg tror, der var rigtig mange af os, der sad og tabte kæben fuldstændig, da vi hørte det ene oplæg efter det andet om, hvordan man i Sverige tager ofrene i hånden, hjælper ofrene igennem retssagen og sørger for, at ofrene får den støtte og den opbakning, de har brug for for at komme sig over de grimme forbrydelser, de har været udsat for.
Da vi kom hjem, medførte det, at vi både i SF og hos os selv hos Socialdemokraterne gik i gang med at udarbejde offerpakker. Vi snakkede i oppositionen og kom med en masse forslag, som var inspireret af den måde, man greb tingene an på i Sverige. Først blev vi afvist. Først sagde regeringen: Sikke noget sniksnak, det er noget fjoleri og noget mærkeligt noget. Men efterhånden fik vi sat så meget fokus på det, at der heldigvis blev nedsat en arbejdsgruppe under justitsministeren. Den arbejdsgruppe barslede med et stykke papir, som kom i december sidste år. Den arbejdsgruppe har kigget på nogle af de ting, som vi bl.a. havde set på i Sverige.
Det, der er meget kendetegnende for det papir, vi nu har modtaget fra arbejdsgruppen, er, at man anbefaler de ting, der ikke koster penge. Man kan jo altid sige, at de gratis glæder er de største fornøjelser, men der er behov for, at man også kigger på de udgiftskrævende forslag. Som fru Line Barfod sagde lige før, når man eksempelvis taler om psykologbistand, giver det altså meget lidt mening at skære lige præcis de timer væk, der gør, at folk ikke kan komme tilbage og passe deres arbejde, eller at deres børn skal have ekstra hjælp og støtte, eller at deres liv i det hele taget falder fra hinanden. Hvis vi griber ind og sætter ind med den rigtige og den tilstrækkelige hjælp til de mennesker, der har været udsat for grimme forbrydelser, vil vi ikke kun spare de mennesker utrolig meget smerte og lidelse, men der vil også være penge, eksempelvis i tabt arbejdsfortjeneste, i lange sygdomsforløb og i alle mulige andre ting, man kan hente ind. At se på det alene ud fra sådan en kassebetragtning synes jeg er forkert.
Der er flere ting i det her lovforslag, som trods alt er gået igennem, og som er gode. Der vil jeg selvfølgelig gerne sige, at Socialdemokraterne stemmer for lovforslaget. Vi synes, at det er rigtig fint, at der kommer underretning ved udgang. Jeg var helt stolt, da statsministeren på sit pressemøde for nogle uger siden som det første punkt, han havde lyst til at nævne af det, som regeringen nu gik i brechen for, og det, man ville kæmpe for, var, at man ville fremsætte det her lovforslag.
Lovforslaget er jo kommet til på baggrund af den tur, vi havde til Sverige, og på baggrund af de forslag, som oppositionen stillede, som først blev afvist, men som altså nu er blevet til regeringens politik, og den vil vi jo selvfølgelig gerne bakke op om.
Jeg synes, at det er fint, at fristen for, hvornår man skal have anmeldt en forbrydelse i forhold til at få erstatning, ændres fra 24 timer til 72 timer. Jeg synes, det er rigtig godt, at der kommer gennemsigtige regler for, hvornår man kan få erstatning, og at det bliver præciseret, hvordan forældelsesfristen gælder i forhold til erstatning, nemlig at tidspunktet først regnes fra, hvornår straffesagen er afsluttet, og altså ikke fra, hvornår kriminaliteten er blevet begået.
Så vil jeg afslutningsvis sige, at jeg i går var ude at deltage i en høring i Brønshøj, en høring om ofre for seksuelt misbrug, som blev
- Kl. 10:55
- Kl. 10:55
- Kl. 10:55
- Kl. 10:56
- Kl. 10:56

afholdt i Medborgerhuset i Brønshøj, og hvor der var rigtig mange mennesker mødt frem. Mange af de mennesker var selv ofre for incest eller for andre seksuelle overgreb. Jeg mødte i går en hel masse rigtig, rigtig stærke mennesker, mennesker, som kæmper, men også mennesker, som har pådraget sig utrolig store ar på deres sjæl. Det var mennesker, som fortalte om, hvordan de oplever i systemet, at der ikke er nogen koordinering, at der ikke er nogen hjælp at få, at de ikke føler, at de bliver set, og at de ikke føler, at de bliver hørt. Derfor vil jeg gerne sige, at selv om vi nu vedtager det her lovforslag, som er et skridt i den rigtige retning, er der for at tage hensyn til de mange mennesker – de mange børn og de mange voksne – der bliver udsat for vold og for overgreb i vores samfund, behov for, at vi ikke slipper politisk fokus fra det her område. De mennesker lider. Jeg er glad for, at den høring i går var med til at sætte fokus på, hvad det er for nogle ting, vi bl.a. skal være mere opmærksomme på i det politiske system, altså hvordan man derude lokalt bliver behandlet forskelligt, og hvordan de her mennesker oplever, at det godt kan være, at vi siger, at når børn er blevet seksuelt krænkede, er de skadet for livet, men at dem, der rent faktisk er blevet udsat for de her forbrydelser, bestemt ikke oplever, at den hjælp, de modtager, er en, der skal vare livet igennem.

Jeg vil bare fra Socialdemokraternes side sige, at vi er glade for, at vores studietur i Retsudvalget nu har ført til, at regeringen har fremsat et lovforslag. Der er visse gode ting i det, men der er også ting, der kunne være bedre.

En anden ting, jeg lige sluttelig kan nå at nævne, er også, at jeg er ked af, at erstatningerne ikke kommer til at gælde forbrydelser, der er foregået andre steder end i Danmark. Jeg synes, det er trist, at når vi får voldtægts ofre hjem fra Sunny Beach i Bulgarien, så kan de kvinder ikke få erstatning, eller de skal gå et specielt forløb igennem for at få det. Der synes jeg godt at vi kunne se på, om vi kunne gøre reglerne bedre. Derfor fortsætter vores kamp også i den her sammenhæng for at forbedre forholdene for ofre og forholdene for dem, der har været udsat for seksuelle overgreb.

Kl. 11:02

Formanden :

Tak til fru Karen Hækkerup. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 11:02

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Forslaget her er en konsekvens af de anbefalinger, som en arbejdsgruppe nedsat af Justitsministeriet i 2009 har udarbejdet. Det foreslås således, at der skal være en udvidet mulighed for at underrette offeret om udgang, prøveløsladelse og løsladelse fra fængslet. Offeret skal selv bede om denne underretning. Årsagen til det er selvfølgelig, at der også er nogle ofre, der ikke ønsker at få en underretning, og det synes jeg det er rimeligt at man tager hensyn til.

Der foreslås en udvidelse af fristen for indgivelse af politianmeldelse, som skal overholdes, for at offeret kan opnå erstatning fra staten i anledning af en forbrydelse. Så foreslås der en præcisering af bestemmelserne i offererstatningsloven, så ordlyden svarer til Erstatningsnævnets praksis. Det drejer sig her om forældelsesfristen på 2 år, som i loven er fra det tidspunkt, hvor forbrydelsen er begået, men hvor Erstatningsnævnet efter fast praksis regner fristen fra endelig dom.

I Dansk Folkeparti kan vi bakke fuldt ud op om lovforslaget og anser især udvidelsen af underretningen til offeret om udgang, prøveløsladelse og løsladelse fra fængslet som en væsentlig forbedring for offeret.

Kl. 11:04

Formanden :

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:04

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg skal bare høre Dansk Folkeparti, om Dansk Folkeparti sammen med Socialdemokraterne og SF vil være med til at skabe et flertal for, at vi kan yde en bedre psykologhjælp til volds- og voldtægts ofre.

Kl. 11:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:04

Pia Adelsteen (DF):

Nu kender jeg ikke ret meget til reglerne om psykologhjælp. Jeg ved, at der p.t. er den her regel om ti gange behandling, men jeg ved også, at der i hvert fald i kommunerne nogle gange er muligheder for at yde særlig hjælp. Jeg ved, at socialrådgivere har en mulighed. Jeg kender ikke alle muligheder hundrede procent. Jeg ved bare, at der er gode muligheder for at få psykologhjælp.

Jeg synes, det umiddelbart er vanskeligt at stå her og bare sige, at ja, det går jeg med til, for jeg er helt sikker på, at det også koster penge, og så er jeg også helt sikker på, at der er nogle, der bliver meget vrede på mig, hvis jeg bare siger ja til det. Så det vil jeg ikke.

Men jeg synes, det er vigtigt i hvert fald at få et overblik over, hvilke muligheder der er, og så må jeg tage stilling derefter.

Kl. 11:05

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:05

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg er egentlig overrasket over, at Dansk Folkeparti, som meget ofte tager ofrenes parti, ikke bare slår til her og siger: Jamen selvfølgelig er det her så vigtigt, at det skal vi da sikre.

Men jeg håber alligevel, at vi kan finde ud af at lave en eller anden form for beretning om det her og få det undersøgt dybere.

Jeg vil også gerne høre nærmere om forslaget om bistandsadvokaterne, altså hvordan Dansk Folkeparti stiller sig til det.

Kl. 11:05

Formanden :

Ordføreren, værsgo.

Kl. 11:05

Pia Adelsteen (DF):

Jeg synes, at det med bistandsadvokater er rigtig interessant. Jeg kan forstå, at i de sager, hvor der har været bistandsadvokater, har sagsforløbet fået et andet udfald, end det normalt gør. Og vi kan jo sige, at hvis man er voldtægtsoffer og sidder i en retssal, så er det en anklager, der ligesom repræsenterer en, men anklagerne kender jo ikke nødvendigvis en. Man har fået lov til at give en forklaring osv. Bistandsadvokaten er der så for at hjælpe en igennem det hele, men har ikke muligheden for ligesom at højne voldtægtsofferets troværdighed osv. Jeg synes, at det er en interessant tanke.

Jeg vil igen sige, at jeg ikke ved nok om det, men jeg synes, det er interessant, og jeg vil meget gerne være med til at se på, om det er en mulighed, og om det er en vej, vi skal gå.

Formanden :

Tak til fru Pia Adelsteen. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører.

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

For SF er det rigtig vigtigt at sætte offeret i centrum. Når der bliver begået en kriminel handling, og når det går ud over en anden person, er der først og fremmest en situation, som der skal rettes op på i forhold til offeret. Jeg tror, at når vi snakker rigtig meget om straf i Danmark, er det, fordi det nærmest er det eneste, offeret står tilbage med, når der er sket en kriminel handling. Jeg synes, vi er alt for dårlige i Danmark til at tilbyde den hjælp, der skal til, for at offeret kan komme over de her hændelser.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at vi selvfølgelig kan støtte lovforslaget. Vi er glade for, at vi på nogle områder er blevet imødekommet i forhold til vores ønsker. Vi har længe villet, at der, når en gerningsmand bliver løsladt, kan ske en underretning af offeret. Det har været en del af vores retspolitiske program i årevis, og det er jeg selvfølgelig glad for at regeringen nu har taget på sig og fået fremlagt her som en mulighed.

Jeg er også glad for, at restorative justice-tankegangen, det, vi på dansk kalder genoprettende ret, på en eller anden måde sniger sig lidt mere ind i det danske retssystem, i forbindelse med at det nu bliver muligt for offeret i højere grad end tidligere at give udtryk for sin oplevelse af sagen. Det synes jeg er utrolig vigtigt, for retssager, som de kører nu, er måske ikke særlig egnede til, at ofret kan komme frem med sin oplevelse af sagen, fordi retssagen først og fremmest er et mellemværende mellem staten og gerningsmanden.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at offeret også får den mulighed, og det ville jeg i virkeligheden gerne arbejde meget, meget mere med. Derfor er jeg en lille smule skuffet over, at man ikke vil udvide konfliktrådsordningen, fordi man lige har gjort den til en landsdækkende og permanent mulighed. Jeg synes faktisk, vi skal komme i gang med at få nogle erfaringer med at have det som et alternativ til retssagen også.

Ellers må jeg sige, at det jo er lidt spinkelt, hvad der er kommet ud af de mange gode forslag, der blev stillet af Socialdemokraterne og SF. Jeg ærgrer mig lidt over, at man ikke har fundet en plads til selve offerfonden. Det tror jeg kunne være et rigtig godt forslag at tage fat i, når vi nu også snakker om, at det måske skal være nemmere at få eftergivet straffesagsomkostningerne. Så kunne jeg godt se, at det her kunne være en slags afløsning for det system.

I Sverige, står der noget om i betænkningen, har man valgt at lave en offerfond, fordi staten ligesom stiller sig på offerets side. Det vil jeg da håbe at staten også gør herhjemme, og jeg synes, det ville være et væsentligt bidrag. Jeg kan ikke forstå, at det sådan administrativt og økonomisk ikke skulle kunne lade sig gøre herhjemme, når det kan i Sverige, så det tror jeg er et forslag, vi kommer til at arbejde videre med.

Så er der vores forslag om bistandsadvokaterne. Jeg synes, det er nødvendigt at se på, om de ikke kan få en lidt mere aktiv rolle i voldtægtssager. Som Dansk Folkepartis ordfører nævnte, er det sådan, at der, hvor der er beskikket en bistandsadvokat, fører det faktisk til flere domfældelser. Men der er også en form for skævhed i en retssag om voldtægt, for de er lidt specielle ved, at der kun har været offeret og gerningsmanden. Der er rigtig mange af de her sager, der falder. Gerningsmanden har en forsvarsadvokat med, som han har kunnet tale med i fortrolighed, og mange af spørgsmålene går jo på at underminere offerets troværdighed.

Offeret har ikke på samme måde en, som kender offeret og er rigtig godt inde i omstændighederne. Der er selvfølgelig anklageren,

Kl. 11:06

men det er ikke helt det samme som at være repræsenteret af en, der er tættere på en, og der mener jeg faktisk at vi bør give bistandsadvokaterne en mulighed for også at stille spørgsmål, så det højner offerets troværdighed i de her retssager. Vi er nødt til at styrke offerets retsstilling i de her retssager, for der er rigtig mange af de sager, der falder.

Kl. 11:06

Så er der forslaget om psykologhjælp. Der må jeg have et naivt håb om, at vi kan gøre det bedre og skabe en form for flertal for det. Jeg håber meget, at Dansk Folkeparti er interesseret i at lave en betretning om lige præcis den del.

Så bliver jeg nødt til at nævne offerrådgivningerne som det sidste, for det var også en del af vores forslag. Vi havde rigtig gerne set, at det blev styrket noget mere. Jeg er glad for, at der er kommet et sekretariat nu, og at det er muligt at aflønne offerrådgiverne, så de i hvert fald får dækning for deres transportudgifter. Men jeg synes stadig væk, at det simpelt hen er for tyndt, at vi i Danmark synes, at al den her hjælp til ofrene nærmest skal ligge i frivilligt regi. Det mener jeg faktisk godt vi kan gøre bedre.

Det er ikke en underkendelse af, at offerrådgiverne faktisk gør et fantastisk stykke arbejde, for det mener jeg de gør, men vi skal også passe på med, hvor meget der bliver lagt ud i frivilligt regi. Det er utrolig spinkelt, hvis det er, at man pludselig i en periode ikke kan finde offerrådgivere. Hvad gør man så? Så er der ingen hjælp at få. Så det synes vi kunne gøres bedre.

Overordnet: Ja tak til forslaget, men lad os nu se på, om vi ikke i fællesskab kan nå frem til, at der er nogle af de her punkter, som vi kan lave et lille alternativt flertal for.

Kl. 11:11

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fru Pia Adelsteen.

Kl. 11:11

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at returnere spørgsmålet om det her med psykologhjælp. Kender ordføreren de nuværende muligheder? Det er den ene ting. Og hvad skal loftet være? Det er jo rigtig, at hvis man har brug for psykologhjælp kan det nogen gange være kortvarigt, og andre gange kan det være langvarigt, og det kunne jo være ønskværdigt, hvis alle bare fik den hjælp, de nu engang skulle have, men så må vi tilbage til virkelighedens verden, for sådan er det jo ikke nødvendigvis, for såre simpelt har vi også en vis økonomi, som vi er nødt til at tage hensyn til. Men jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvad skal loftet være?

Kl. 11:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:12

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes jo, at der er noget meget mærkeligt i, at hvis man har en fysisk skade, bliver man behandlet, indtil den er overstået, eller i hvert fald indtil den er afhjulpel så godt, som det kan lade sig gøre. Men når det handler om de psykiske skader, er vi anderledes tilbageholdende. Vi er i hvert fald i SF klar til at finde pengene til det her.

Jeg ved, at når det handler om voldtægts ofre, for det er en sag, som jeg har gransket rigtig meget, er de få timer, som man kan få, i mange tilfælde ikke nok. Jeg synes ikke, at vi kan være det bekendt – specielt når rigtig mange af sagerne falder, er det mindste, vi kan gøre, at anerkende de personer, som er blevet voldtaget, som ofre og tilbyde dem den hjælp, der skal til, for at de kommer over den hændelse.

Formanden :

Fru Pia Adelsteen.

Kl. 11:13

behov for at få den information, skal også have den mulighed. Så det element i lovforslaget synes vi er rigtig godt.

Kl. 11:13

Pia Adelsteen (DF):

Jeg tror for så vidt ikke, at vi er uenige om, at man som offer skal have den hjælp, man har behov for. Det tror jeg egentlig ikke at vi er uenige om. Men det, der generer mig, er, at SF her ligesom siger, at der i store træk ikke skal være noget loft over det, og at de er indstillet på at finde pengene. Det er jo sådan lidt det, vi hele tiden hører, og jeg kan forstå, at der er rigtig mange ting, man altid skal finde penge til, og jeg ved altså bare ikke, hvor SF lige vil finde pengene henne. Det kunne jeg godt tænke mig at få svar på.

Kl. 11:13

Vi kan også fuldt ud tilslutte os den del af lovforslaget, der handler om, at ofre får lidt længere tid til at komme og anmelde en forbrydelse i forhold til at kunne få erstatning fra staten. I dag er der jo en frist på 24 timer, som bliver udvidet til 72 timer, altså har man tre gange så lang tid til lige at komme sig over det, man har været udsat for, og komme ned og få det anmeldt til politiet. Og i den forbindelse kan man så også få et skema, hvor man kan søge om at få erstatning, hvis der er noget erstatning, der skal søges. Det synes vi på alle måder er godt.

Så synes jeg, at nogle har forsøgt at drive debatten derhen, at ofrene slet ikke spiller nogen rolle i de her sager; at der ikke er nogen, der lytter til ofrene, og at de ikke spiller nogen rolle i retssagerne. Og det er jo simpelt hen forkert. Altså, man skal jo huske på, at ofrene selvfølgelig bliver afhørt af politiet, og det står i rapporten, der kører videre op i retten, hvad ofrenes version af det, der er sket, er. I retten er det sådan, at ofrene også bliver afhørt der og udspurgt, så man har mulighed for som offer at give sin version af, hvad det var, der skete. Så det er altså ikke sådan, at når man har anmeldt en forbrydelse, så overtager staten det hele og lukker munden på ofrene med et stort stykke gaffatape. Og det indtryk kan man godt få, når der er nogle ordførere, der står her og siger, at ofrene slet ikke bliver hørt. Jo, det gør de.

Kl. 11:13

Formanden :

Ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Når det f.eks. handler om voldtægts ofre, er det jo en utrolig lille gruppe mennesker. Vi har faktisk fundet pengene i SF, og vi har afsat penge til det. Så det er jeg slet ikke bekymret for.

Vi har været i en god dialog med voldtægtscentrene om det her, og jeg kan garantere for, at der er mere end rigelig brug for den hjælp, som vi i Folketinget kan tilbyde de her mennesker. Den kan vi forbedre. Der har stået en konservativ justitsminister på den her tallerstol og sagt, at det her ikke bør handle om økonomi, og at der selvfølgelig skal være den hjælp, som er nødvendig. Men siden er der ikke bliver tilført så meget som en krone til voldtægtscentrene rundt om i landet. Det synes jeg bare er rigtig for galt.

Kl. 11:14

Det er også sådan, at den her regering har gennemført en obligatorisk ordning med bistandsadvokater til ofre – det er den her regering, der har gjort det – således at der er en advokat, der hjælper ofrene før og under sagen. De har mulighed for at sætte sig ind i alle sagens aspekter, har mulighed for at konferere sammen med anklagemyndigheden om, hvad det er for nogle aspekter, man skal være særlig opmærksom på. Hvis ofrene har nogle ønsker til noget, der skal lægges særlig vægt på, er det netop via bistandsadvokaten, at man sammen med anklagemyndigheden kan nå at klare de ting af, inden man når ned i retten. Og det vil jo også være sådan, at hvis der under et retsmøde er behov for, at bistandsadvokaten hvisker anklageren noget i øret, så er der ikke nogen, der vil protestere over, at det sker. Så selvfølgelig har bistandsadvokaten en mulighed for det.

Kl. 11:14

Formanden :

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Vi er fra konservativ side tilfredse med, at der igen ligger et forslag på Folketingets bord, der handler om at styrke indsatsen over for ofrene og gøre noget konkret i forhold til dem. Det er ikke første gang, vi ser sådan et forslag; der har været flere forslag før det her, og jeg tror såmænd heller ikke, at det her forslag er det sidste, for jeg tror, at ved at granske området og følge området meget nøje vil det være muligt at finde endnu flere tiltag, hvor man kan gå ind og styrke ofrene. Og det er meget vigtigt. Det er dem, der har været udsat for en forbrydelse, og derfor skal vi selvfølgelig gøre alt, hvad vi kan, for dem og hjælpe dem videre i deres liv.

Med forslaget her går man jo så ind og siger, at dem, som har været offer for grove personfarlige forbrydelser, får et tilbud om – et tilbud om – at når gerningsmanden kommer på uledsaget udgang eller bliver løsladt fra fængslet, kan de få en underretning om, at det sker. Og det har jo vist sig, at der er nogle ofre, der har ytrede ønske om, at det kunne de godt tænke sig. Jeg har egentlig været lidt skeptisk over for det der med, at man på et tidspunkt skal have underretning om det, for det kan være, at man sådan havde lagt det bag sig, årene er gået, og pludselig bliver man ringet op, og så får man rippet op i hele sagen en gang til. Men fordi der er en meget tyk streg under, at det er fuldstændig frivilligt, tror jeg, det er en god ordning, for dem, der har lyst til at få den information, og som måske føler et

Men at bistandsadvokaten skal overtage sagen nede i retten – hvis man forestiller sig det – kan jo godt være lidt problematisk, for hvem er det så, der fører sagen? Hvis det er sådan, at det er bistandsadvokatens opgave og ansvar og pligt at sørge for at spørge gerningsmanden ud f.eks., hvilken rolle har anklagemyndigheden så? Og hvilken rolle har bistandsadvokaten? Risikerer vi ikke meget nemt at komme i den situation, at vi faktisk lægger hele ansvaret for sagens gennemførelse over på offeret? Og hvor mange ofre er egentlig i stand til at klare det? Så er det pludselig deres pligt, deres ansvar sammen med deres bistandsadvokat at sørge for, at sagen bliver fuldt ud belyst i retsmødet. Hvad skal anklagemyndigheden så lave? Nej, det, man behandler i sagen, er ikke offeret, det, man behandler i en retssag, er sagen, det er de retlige aspekter. Det er det, man behandler, men selvfølgelig med skyldig hensyntagen til, at der er et offer – det er derfor, vi har en sag, det er derfor, ofrene får en bistandsadvokat, og det er derfor, vi har en lang række ordninger, hvor vi tager hånd om ofrene. Og det skal vi selvfølgelig blive ved med.

Men det står jo sådan set slet ikke i lovforslaget her, men det har været en stor del af debatten i dag, og derfor syntes jeg, jeg ville nævne det. Lovforslaget som sådan støtter vi fuldt ud fra konservativ side.

Kl. 11:19

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:19

Kl. 11:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg vil bare høre den konservative ordfører, om den konservative ordfører er enig med mig i, at en retssag er en meget, meget dårlig lejlighed til at give udtryk for den følelsesmæssige side af sagen. Det er ligesom ikke det, det handler om for offeret dér.

Det er rigtigt, at offeret jo bliver afhørt om, hvad der skete, hvornår det skete, og om, hvilke hændelser der har været. Men der er ligesom ikke mulighed for på den måde at give udtryk for den følelsesmæssige side af sagen under en retssal. Retssager kan derfor alene af den grund måske være lidt dårligt egnede i forbindelse med helingsprocessen for offeret, og der er behov for noget ekstra. Derfor har vi netop også fået konfliktrådsordningen, som jo også oprindelig var en SF-ide.

Kl. 11:20

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:20

Tom Behnke (KF):

Jamen igen er det, som om man prøver at give indtryk af, at alt det, der findes dag, faktisk ikke findes. Og det synes jeg ikke er rimeligt i sådan en debat her; man prøver på at skabe nogle forudsætninger, som er helt anderledes end i virkeligheden, og derudfra drager man en konklusion om, at vi gør for lidt.

Det kan man ikke gøre. Vi er nødt til at tage udgangspunkt i, hvad virkeligheden er. Virkeligheden er sådan set, at ofrene får en bistandsadvokat og har muligheden for der på tomandshånd at drøfte sagen igennem, og bistandsadvokaten kan løfte spørgsmål videre op i retten. Det er også sådan, at vi har voldtægtcentre, hvor der bliver taget hånd om ofrene, når vi taler om voldtægtssager. Vi har offerrådgivning. Vi har psykologbistand. Der er i det hele taget en masse ordninger, hvor man går ind og tager hånd om ofrene i forbindelse med de følelsesmæssige aspekter.

Men det hører ikke til under retssagen, fuldstændig som SF's ordfører siger det. Det er ikke det, der skal ske i retssalen. Det kan godt være en del af det, hvis der er noget strafskærpende eller noget straffremildende osv. Men det vigtige i retssagen er jo det juridiske aspekt, og det er derfor, vi har en anklagemyndighed med jurister, der fører sagen på vegne af ofret og for så vidt også på vegne af samfundet.

Kl. 11:21

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 11:21

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen når jeg rejser den her debat, er det faktisk, fordi jeg mener, at den er rigtig vigtig. Og det er jo ikke noget, som jeg bare står og finder på, og som SF bare finder på. Det er faktisk, fordi vi har hørt, at der er en række organisationer, som efterlyser nogle bedre muligheder i forbindelse med retssagen, herunder at bistandsadvokaten kunne have en adgang til også at udspørge offeret. Og de tager sådan set offerindgangsvinklen, så jeg er ikke så bekymret for, at det vil gøre, at offeret vil blive pålagt en hel masse. Vi har jo stadig væk en anklagemyndighed der. Men når det nu er noget, som flere organisationer efterlyser, vil den konservative ordfører så være med til at indgå i en dialog omkring at udvide bistandsadvokaters muligheder under en retssag?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:22

Tom Behnke (KF):

Jamen fra konservativ side tager vi altid gerne debatter og drøftelser. Vi har faktisk den opfattelse fra konservativ side, at verden ikke står stille, og hver eneste dag sker der noget nyt, hver eneste dag er vi i stand til at blive klogere. Vi har ikke som konservative på forhånd fastsat, hvordan samfundet skal se ud i år 3000. Det er der andre ideologer med andre ideologier, der har. Det ved jeg godt. Men som konservative er vi faktisk altid parate til at tage en diskussion.

Jeg siger bare, at når vi går ind til den diskussion, har vi det forbehold, eller hvad man kan sige, at vi først og fremmest gerne vil se på, om vi kan gøre endnu mere for ofrene – ja, meget gerne. Det er derfor, regeringen fremsætter forslag efter forslag, der styrker ofrenes position. Men vi siger også bare, at inden man bevæger sig ud i at lægge ansvaret for sagernes gennemførelse over til bistandsadvokaterne, skal man passe på med, hvad det er, man gør, for så flytter man ansvaret for at føre sagen, og det synes jeg man skal passe på med. Men kan man finde en mindelig løsning på det, og er der f.eks. andre lande, hvor man har gode erfaringer med det her, er vi villige til at lytte. Vi er villige til at diskutere, men vi har et forbehold, og det synes jeg også man skal sige nu.

Kl. 11:23

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Manu Sareen som ordfører.

Kl. 11:23

(Ordfører)**Manu Sareen (RV):**

Med det her lovforslag gennemfører man de anbefalinger, som fremgår af den rapport, som arbejdsgruppen har anbefalet om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser, anbefalinger, som åbenbart er en udløber af Retsudvalgets tur til Stockholm. Så skulle man nok have været med dér. Det er bl.a., at der indføres en ordning, hvor man i sager om overtrædelser, der er særlig grove, f.eks. vold, trusler og voldtægt, efter anmodning kan blive underrettet, første gang gerningsmanden får uledsaget udgang, eller hvis gerningsmanden løslades eller flygter. Det mener vi er positivt; det er positive tiltag, da mange ofre bruger helt vildt meget tid på at kigge sig over skulderen, fordi de lever i angst.

Man kan naturligvis vende argumentet om og selvfølgelig med rette spørge, om det ikke kan blive værre af, at man bliver ringet op og får at vide, at gerningsmanden er fri. Det er selvfølgelig meget, meget svært at svare på, men det er selvfølgelig helt sikkert også meget forskelligt fra person til person. Men alt andet lige må man regne med, at den viden også giver en vis kontrol over egen situation, og det mener vi selvfølgelig er positivt. Vi skal også huske, som vi også hørt fra Det Konservative Folkeparti, at det jo selvfølgelig også er en frivillig ordning, som mange kvinder i øvrigt er rigtig, rigtig glade for, kvinder, der har været udsat for vold.

Vi mener ligeledes, at det er positivt, at man med lovforslaget udvider fristen for at kunne søge om erstatning fra Erstatningsnævnet fra de nuværende 24 timer til de 72 timer, og det er naturligvis også positivt, at man skaber mere gennemsigtighed i forbindelse med offererstatningsloven.

Så er der selvfølgelig ønsket om en udvidelse af ordningen med psykologbistand, og det synes jeg også helt klart at SF's ordfører slår hovedet på sømmet, for det er jo selvfølgelig problematisk, at man bliver behandlet, når man har en fysisk skade, indtil man er rask, mens der, når det handler om psykologbistand, er sat loft over. Og

der tror jeg selvfølgelig at det her også handler om en kulturændring. Man er nødsaget til at se på, at de skader, som altså er sådan af mere mental karakter, selvfølgelig også skal behandles. Og som Dansk Folkepartis ordfører efterlyser, skal der et loft over, hvor meget meget man skal have. Men jeg tror, at det kræver en kulturændring, og at man også kigger meget mere alvorligt på det.

Kl. 11:25

Formanden :

Tak til hr. Manu Sareen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11:26

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er rart at se lovforslag, som faktisk gør noget for at hjælpe ofre, og Enhedslisten støtter bestemt også dette lovforslag. At man skulle gøre langt mere for at støtte ofrene er jo noget, vi fra oppositionen har foreslået igen og igen. Meget ofte, når vi hører regeringen og Dansk Folkeparti tale om, at man skal hjælpe ofre, består hjælpen jo i, at man skal forhøje straffen. Men noget af det, der betyder allermost for ofre, er den situation, de selv står i, og det er, at de kan få den fornødne hjælp, de har behov for, og at de kan få en hurtig afklaring – det er så ikke med i det her forslag, det er noget af det, der stadig er behov for at se på – og derfor har det jo været en lidt underlig debat, vi har haft her om psykologbistand.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå den modstand, der er fra regeringen og Dansk Folkepartis side mod at sige, at man skal have lige så stor hjælp til at få behandlet de psykiske skader, man får af et overgreb, som man skal have til de fysiske skader. Der er jo ingen fra regeringen eller Dansk Folkeparti, der ville foreslå, at vi skulle sætte et loft over, hvor mange lægetimer man kunne få, hvis man er blevet slået sønder og sammen og man har brug for at blive lappet sammen, få genoptræning osv. Der er ingen, der foreslår, at der her skal sættes et loft, og at man så selv må klare sig igennem for resten og prøve at se med plaster og andet, om det kan lykkes. Men når det kommer til de psykiske skader, som jo kan have lige så stor indgribende betydning i et menneskes liv, så har man af en eller anden grund, som vi ikke kan få belyst nærmere her under debatten, en blokering i forhold til at give den samme hjælp, på trods af at det jo kan have betydning for, om de mennesker bliver i stand til at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Så det har altså også samfundsøkonomisk betydning, om man får hjælp til de psykiske skader, man har fået.

Jeg har ikke set nogen undersøgelser på det, men min personlige overbevisning er, at det i det lange løb samfundsmæssigt vil kunne betale sig at give folk den hjælp, de faktisk har behov for for at komme sig over de psykiske skader, fordi det både for dem selv i forhold til at komme tilbage på arbejdsmarkedet og i de mange tilfælde, hvor de har børn, også vil kunne betyde en forebyggelse af andre former for problemer. Så at der ikke skal være noget loft over psykologhjælp, håber jeg vi snart kan komme igennem med.

Det andet er så det, som SF's ordfører også var inde på, nemlig at der er behov for, at vi i stigende omfang ser på at få flere og flere elementer fra opbyggelig ret eller genoprettende ret – hvad man nu vælger at kalde det – ind i det danske retssystem, altså ser på, hvordan vi kan få genopbygget offeret eller få opbygget en situation, hvor man kommer ud over de skader, som forbrydelsen har påført offeret, men også de andre involverede i sagen, frem for kun at se på, hvordan vi kan få idømt en straf og få sat den skyldige i fængsel og på den måde glemme de skader, som forbrydelsen har medført. Det er noget af det, som jeg håber for alvor kan komme i gang, når vi får et nyt flertal, nemlig at man bruger langt flere kræfter, herunder også sætter langt flere kræfter ind i forhold til at få udbredt konfliktråd i mange flere sager, fordi vi ved, at det faktisk er noget af

det, der virker, både i forhold til forebyggelse og i forhold til at hjælpe ofrene.

Så er der flere af høringssvarene, der peger på, at man har glemt børnene, og jeg håber altså, at man snart kommer i gang med at se på de særlige problemer, der er i forhold til børn som ofre. Og især efterlyser jeg, hvornår man får gennemført det, der står i den beretning, som samtlige partier i Folketinget står bag, om, at der i hver region skal oprettes et barnets hus, som tager sig af ofre for seksuelle overgreb eller mulige ofre for seksuelle overgreb, så børn i de tilfælde, hvor der er mistanke om et overgreb, straks kan komme hen til nogle, der er sagkyndige på området, straks kan få afklaret, om der har været et overgreb eller ej, kan få gennemført de undersøgelser, der skal til, kan få lavet en videoafhøring osv. Derefter kan man så gå i gang med at hjælpe barnet, hvis det har været udsat for overgreb. Hvis barnet ikke har været udsat for overgreb, er der kommet en hurtig afklaring, frem for at barnet skal igennem den ene undersøgelse efter den og den ene afhøring efter den anden på senere tidspunkter.

Det er noget, vi ved fra andre lande har meget stor effekt, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor regeringen endnu ikke har fået gennemført det, når samtlige partier i Folketinget står bag, at det skal indføres, og det håber jeg ministeren kan svare på.

Kl. 11:30

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 11:31

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, at det er dejligt, at der er så bred tilslutning til det her forslag, som jo som bekendt går ud på, at vi skal styrke indsatsen over for ofre for forbrydelser, ved at vi udvider den forurettedes muligheder for at blive underrettet, når gerningsmanden kommer på fri fod, og ved, at vi forlænger den frist, der er for at indgive politianmeldelse, som den forurettede jo som udgangspunkt skal overholde for at kunne opnå en erstatning fra staten i forbindelse med en forbrydelse.

Justitsministeriet nedsatte jo i november 2009 Arbejdsgruppen om en styrket indsats over for ofre for forbrydelser, som altså fik til opgave at gennemgå og vurdere de gældende ordninger, der giver forurettede, altså offeret, i straffesager mulighed for at få hjælp og støtte. Arbejdsgruppen skulle bl.a. også overveje, om der bør indføres særlige regler om, at den forurettede i nogle tilfælde kan få underretning om, at gerningsmanden får udgang fra fængslet, og de lovændringer, som arbejdsgruppen har anbefalet, bliver gennemført med dette lovforslag.

For det første indebærer lovforslaget en ordning, hvorefter ofre for grove overtrædelser af straffeloven, hvor vold og trusler eller anden personfarlig kriminalitet indgår, og ofre for sædelighedsforbrydelser efter anmodning kan blive underrettet, første gang gerningsmanden får uledsaget udgang, og når gerningsmanden løslades eller eventuelt undviger. Underretning kan afslås, hvis der er væsentlige hensyn til gerningsmanden, der taler for det, f.eks. ved risiko for misbrug af oplysningerne, og formålet med ordningen er jo altså at afhjælpe den psykiske belastning, som det er for nogle ofre at leve i uvished om, hvornår gerningsmanden atter måtte være på fri fod. Politiet vil i øvrigt som hidtil uanset kriminalitetens art kunne underrette offeret om gerningsmandens løsladelse, hvis hensynet til offerets sikkerhed tilsiger det.

Lovforslaget indebærer for det andet, at den frist for politianmeldelse, som et offer sædvanligvis skal overholde for at kunne søge om erstatning fra Erstatningsnævnet bliver forlænget fra de nuværende 24 timer til 72 timer, efter at forbrydelsen er sket.

Herudover bliver det foreslået, at reglerne på området gøres mere gennemsigtige for ofrene, ved at vi udtrykkeligt i offererstatningsloven anfører, at forældelsesfristen for at få erstatning fra staten først

bliver regnet fra det tidspunkt, hvor straffesagen er afsluttet og ikke fra tidspunktet for lovovertrædelsen, og at erstatning kan ydes, selv om tiltalte blev frifundet under straffesagen, hvis lovens betingelser i øvrigt er opfyldt.

Jeg ser frem til en forhåbentlig god og positiv behandling i udvalget, hvor jeg fornemmer, at der vil være nogle spørgsmål, som vi naturligvis fra Justitsministeriets side som sædvanligt vil svare hurtigt og effektivt på.

Kl. 11:34

Formanden :

Ja, og det første spørgsmål kommer her fra fru Line Barfod.

Kl. 11:34

Line Barfod (EL):

Jeg vil først gerne høre ministerens begrundelse for, at regeringen ikke vil give ofre den samme mulighed for at få behandling for psykiske skader, som man har for behandling af fysiske skader, altså få psykologhjælp, indtil man ikke længere har behov for det. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål drejer sig om børnene. Vil ministeren tage initiativ til, at man også ser på de særlige forhold, der gør sig gældende for børn, der er ofre for forbrydelser, som flere af høringssvarene peger på, og hvad er det, der gør, at regeringen endnu ikke har sikret, at der er et barnets hus i hver region, hvilket samtlige partier i Folketinget har bakket op om at der skal oprettes?

Kl. 11:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:34

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det med psykologhjælp har jeg også hørt rejst fra flere sider. Det er jo noget, som udvalget her har set på og vurderet, og man har ikke fundet grundlag for at ændre reglerne på området. Så det, at regeringen her indstiller til, at man ikke tager noget med om psykologbistand, er sådan set i overensstemmelse med de anbefalinger. Vi har simpelt hen fulgt anbefalingerne fra udvalgets side. Der er jo psykologbistand til rådighed i dag, og tilsyneladende fungerer de regler, som regulerer den, tilfredsstillende. Det er i hvert fald det, udvalget er nået frem til.

Med hensyn til at gøre mere for at hjælpe børn, der er ofre i forbindelse med forbrydelser, er det naturligvis noget, jeg og regeringen altid er parat til at se på om vi kan gøre bedre, for det er fantastisk vigtigt. Med hensyn til den konkrete sag, der bliver spurgt til, kan jeg ikke redegøre for status her og nu, for det har jo ikke indgået i det her arbejde. Men det skal jeg da gerne vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

Kl. 11:35

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 11:35

Line Barfod (EL):

Jeg ser meget frem til at få ministerens svar på, hvorfor man endnu ikke har gennemført det. Det er efterhånden lang tid siden, et enigt Folketing sagde, at det her skulle gennemføres. Så ville jeg gerne have, at ministeren blev lidt mere konkret, med hensyn til hvad ministeren så vil gøre i forhold til at se på børns forhold, når de er ofre for forbrydelser. Vil ministeren se på at få nogle til at bekymre sig særligt om det i en ny arbejdsgruppe, der skal se på det, eller er det noget, ministeriet vil se på, eller hvad er det, ministeren forestiller sig?

Endelig er arbejdsgruppen med hensyn til psykologhjælp ikke kommet med nogen forslag, der koster penge. Det er jo ligesom en afgrænsning. Men har ministeren nogen modstand mod, at man sikrer, at ofre får den samme hjælp til deres psykiske skader, som de får til deres fysiske skader?

Kl. 11:36

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:36

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til børn er vi som sagt alle enige om, tror jeg, at på områder, hvor vi kan forbedre vilkårene for børn, skal vi gøre det. Det er bare ikke det, der indgår i oplægget fra udvalget her, og derfor er det ikke noget, som regeringen konkret har drøftet eller taget stilling til, med hensyn til om der er nogle konkrete behov for ændringer på området, når det gælder børn. Men regeringen er altid åben over for at se på det, hvis der er et behov for at udvikle mulighederne for at hjælpe børn. Som også hr. Tom Behnke var inde på, udvikler verden sig jo hele tiden, og vi skal da altid være parat til at udvikle de tilbud, vi har, ikke mindst til ofre for forbrydelser.

For så vidt angår psykologbistanden, er det sådan, at jeg i hvert fald ikke har hørt, at der er problemer med det maksimumtimetal, der er til rådighed i dag. Jeg bliver gerne klogere, hvis der er nogle, der kan gøre mig klogere på det felt, men dér, hvor jeg har hørt at der kan være problemer, er med hensyn til ventetider, snarere end det er med hensyn til maksimumtimetalene. Jeg ved så ikke, hvad der ligger til grund for de ventetider, men det er mere dér, jeg har hørt at der kan være et problem.

Kl. 11:38

Formanden :

Fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 11:38

Karen Hækkerup (S):

Jeg tager ordet, for jeg undrer mig lidt over, at ministeren ikke svarer mere tydeligt vedrørende spørgsmålet fra fru Line Barfod om børn. For regeringen er jo i forvejen i gang med at ville udarbejde en national handlingsplan for bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn. Den har vi ventet på ganske længe, og som jeg husker det, skulle den handlingsplan sådan set have været fremlagt allerede sidste år.

Jeg vil bare spørge, om ministeren kan komme med nogen dato på, hvornår vi kan forvente, at den handlingsplan bliver færdig. For den skulle som sagt allerede have været afsluttet.

Kl. 11:38

Formanden :

Ministeren.

Kl. 11:38

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er fuldstændig enig i, at den skulle have været afsluttet. Det arbejde er så blevet forsinket. Det vil vi snart være færdige med. Jeg har ikke lige en dato her og nu, så jeg kan sige, at der kommer det. Men det kommer så hurtigt som muligt. Det skulle da hellere have været i går end i morgen. Men det er jo ikke det, som det her lovforslag drejer sig om. Derfor er det ikke noget, som jeg er parat til at gå i detaljer med, når vi behandler det her lovforslag, der jo drejer sig om noget andet.

Kl. 11:39

Formanden :

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:39

Kl. 11:41

Karen Hækkerup (S):

Nej, men jeg synes jo, at det er relevant alligevel at nævne det, fordi vi ved, at op mod hvert tiende barn i Danmark bliver udsat for seksuelle overgreb, og derfor er det ikke noget lille problem, det er et problem, som følger mange af de her børn i resten af deres tilværelse. Derfor er der behov for, at man arbejder meget mere hurtigt og meget mere intenst med rent faktisk at få hjulpet de børn. Regeringen havde lovet, der skulle være en handlingsplan klar allerede sidste år. Jeg talte med Red Barnet så sent som i går, som sagde: Vi hører ingenting fra regeringen – vi hører ingenting.

Derfor vil jeg bare spørge: Er det den holdning, man i regeringen har til de her problemer, at dem kan man bare lade vente? For mig at se er det her er da noget, man burde have gjort færdigt, især når man selv har lovet, at man ville have gjort arbejdet færdigt allerede sidste år.

Kl. 11:39

Formanden :
Ministeren.

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Fru Karen Hækkerup får det til at lyde, som om det er noget, vi er uenige om, det her. Det er vi ikke spor uenige om. Vi er fuldstændig enige om, at der skal være en handlingsplan, vi er fuldstændig enige om, at der skal gøres en indsats på det område, og derfor forstår jeg ikke, hvorfor fru Karen Hækkerup får det til at lyde, som om det skulle være et eller andet konfliktområde, noget, vi er uenige om.

Jeg er sådan set også enig i, at tingene skal gøres hurtigt, men jeg håber også, at fru Karen Hækkerup vil være enig med mig i, at det også skal gøres ordentligt, så det, der kommer, er grundigt og gennemarbejdet. Det er jo lige så vigtigt. Der skal være kvalitet i tingene. Det går ikke, at det kun går hurtigt, der skal også være kvalitet, og derfor er det altså nogle gange bedre lige at bruge lidt længere tid på tingene og så være sikker på, at de bliver gjort ordentligt. Men det bliver fremlagt så hurtigt som muligt.

Kl. 11:40

Formanden :

Tak. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt har bedt om ordet, kan jeg se. En kort bemærkning.

Kl. 11:40

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen jeg vil godt lige stille et spørgsmål. Nu har jeg nævnt et par gange, at der var en tidligere justitsminister, fru Lene Espersen, som stod og sagde, at det ikke skulle komme an på økonomien, når vi skulle hjælpe voldtægts ofre. Jeg vil bare høre, om det også er den nuværende konservative justitsministers opfattelse, og om justitsministeren så vil være med til at se på, hvis der ligger nogle ønsker fra voldtægtscentre, om vi måske kunne finde nogle penge til at sikre voldtægts ofre meget bedre.

Kl. 11:41

Formanden :
Ministeren.

Kl. 11:41

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg mener faktisk, at vi gør meget for at sikre voldtægts ofre i Danmark, men naturligvis er regeringen også på det område altid parat til at se på, om vi kan gøre tingene endnu bedre. Man kan næsten ikke mene det modsatte.

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt? Så siger vi tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, hvis ingen gør indsigelse, og det synes ikke at være tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om ændring af lov om godkendelse og syn af køretøjer. (Administrative bøder og påbud om aflevering af nummerplader i forbindelse med manglende syn eller godkendelse af køretøjer).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).
(Fremsættelse 23.02.2011).

Kl. 11:41

Forhandling**Formanden :**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet som ordfører, er hr. Karsten Nonbo.

Kl. 11:41

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Vi havde først på dagen et lovforslag om bøder, hvor jeg måske var lidt skarp i min retorik og sagde, at det var barnepigementalitet. Men det er meget svært at undlade at bruge det ord også i denne sag, for her drejer det sig om indkaldelse af køretøjer til periodisk syn. Der er det sådan, at 15.000 bilister undlader at fremstille deres bil til syn til tiden og få den godkendt. Nogle går endda flere måneder over tiden. Så kan man spørge sig selv, hvorfor de gør det, for de skal jo have den til syn en gang hvert andet år, og de ved det godt. Jeg tror, der måske er en udbredt misforståelse; at der er mange, der tror, at kan de trække den 2, 3, 4 måneder, hver gang bilen skal til syn, så kan de i løbet af et par gange spare et helt år. Det kan man ikke engang. Det er jo sådan, at en bil bliver indkaldt til periodisk syn ud fra dens første registreringsdato, altså dens fødselsdag, og sådan er det hver eneste gang. Så man tjener ikke engang noget ved at trække den.

Derfor synes vi, at det – igen, ligesom ved bødeforelægsforslaget – er et meget stort spild af ressourcer, når det er sådan, at man får en indkaldelse til syn, et par måneder eller i hvert fald en måned før bilen skal fremstilles, som fortæller, hvornår den skal fremstilles og godkendes, og så går man alligevel mindst 2½ måned over tiden. Det er jo heller ikke sådan, at der ligefrem er kø ved synshallerne mere. Det kan vi takke den forrige transportminister for, Flemming Hansen, som gennemførte et lovforslag om liberalisering af bilsyn, således at der ikke er kø ved synshallerne.

Derfor mener vi godt, at vi nu kan tillade os at være en lille smule skrappe og dermed også tillade os at sige, at er man gået 10 uger over tiden og stadig væk ikke har fået godkendt sit køretøj, så er man altså hjemfalden til at modtage som minimum et bødeforelæg og også til at få inddraget nummerpladerne. Det lovforslag her giver nu skattemyndighederne bemyndigelse til at udstede en administrativ

bøde i disse sager. Igen er det selvfølgelig sådan retssikkerhedsmæssigt, at man, hvis man ikke er enig i denne administrative bøde, kan få sagen prøvet i retten. Men som i det andet forslag kræver det så lige en aktiv handling. Derfor er det her et rigtig godt lovforslag, hvor vi får gjort op med netop det her med, at man bare lader stå til og tror, at man kan tjene på det i sidste ende.

Jeg skal så lige sige, at jeg med en vis glæde har konstateret, at der altså er nogle politikredse, der allerede har kørt den praksis. For det er sådan, at politiet længe har kunnet gøre noget og rent faktisk også har kunnet inddrage nummerpladen noget før. Så det er ikke sådan, at man skal tro, at man er fredelig, de første 10 uger man er gået over tiden. Der er stadig væk mulighed for, at man mister sine nummerplader. Så min opfordring skal være: Få bilen synet i god tid. Og som sådan en lille lomme filosofi kan man jo også sige: Jo før man fremstiller den, jo yngre er bilen, og det er der jo også nogle fordele ved. For selv om man fremstiller den, en måned før der er sidste dato, er det jo ikke sådan, at man taber den måned. Det er stadig væk på bilens fødselsdato. Derfor kan vi i Venstre med stor glæde tilslutte os dette lovforslag.

Kl. 11:45

Formanden :

Tak til hr. Karsten Nonbo. Så er det hr. Poul Andersen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 11:46

(Ordfører)

Poul Andersen (S):

Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, havde jo en glimrende gennemgang af forslaget her. Det, det helt konkret drejer sig om, er netop, at der er nogle, der bevidst forsøger at begå svindel, og det er sådan set det, man vil prøve at eliminere med det forslag her. Vi kan jo fuldt og helt tilslutte os fra Socialdemokratiets side, at vi ikke bruger unødige ressourcer på at få fat i de her folk, som ikke møder frem til tiden.

Det er også sådan, som jeg sagde på gruppemødet her til morgen, at man kan få nogle oplevelser, der ligesom sætter tingene i relief: Når man tager en taxa herinde fra Folketinget for at nå et tog for at komme hjem til møde, når man ikke længere end over til Tivoli, før politiet kommer bagefter med blåt blink og banker pænt på taget og siger til chaufføren: Vil De lige være venlig at rulle ned, og så kan De samtidig afregne med Deres kunde der, for vi klipper pladerne nu.

Det siger jo lidt om, hvad det er, der reelt foregår omkring det her. Derfor kan vi fuldt og helt tilslutte os det fremsatte forslag.

Kl. 11:47

Formanden :

Tak til hr. Poul Andersen. Så er det hr. Kim Christiansen.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Det er jo svært rigtig at stille sig op og holde en stor tale over et lovforslag, som man vel egentlig mest kan undre sig over ikke er blevet indført for længe siden. Der har været en glimrende gennemgang af det af de forrige ordførere, og i Dansk Folkeparti synes vi, at det er ganske glimrende, at man nu får lavet nogle sanktioner, som forhåbentlig har en præventiv effekt, der gør, at man ikke skal bruge en masse ressourcer på at genindkalde og rykke folk – voksne mennesker, som ved, at de skal til syn med deres bil hver andet år.

Mange bruger det jo også til ligesom at sige, at har man nu en gammel bil, som måske ikke skal synes igen, så kan man i dag rent faktisk køre, indtil man ved en ren tilfældighed bliver stoppet. Det er

ikke rimeligt, det går ud over trafiksikkerheden, så vi hilser det meget velkommen, at der kommer de her sanktionsmuligheder.

Kl. 11:48

Formanden :

Tak til hr. Kim Christiansen.

Er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt fra SF? Hvis det er, så foregår ordførerskabet altså her fra talerstolen – hvis det er fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører i den her sag? Ellers er det selvfølgelig interessant.

Værsgo.

Kl. 11:48

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jamen det gik jo gevaldigt hurtigt. Jeg er her på vegne af fru Anne Bastrup, som er vores trafikordfører, og jeg skal læse følgende op:

Formålet med lovforslaget er at nedbringe antallet af sager, hvor ejere eller brugere af køretøjer udebliver fra syn. Forslaget giver mulighed for, at Trafikstyrelsen kan udstede bøder til et køretøjs ejer eller bruger, hvis et køretøj ikke sendes til syn, efter at der er sendt et rykkerbrev om synsindkaldelsen. Desuden åbnes der mulighed for, at Trafikstyrelsen kan kræve aflevering af køretøjets nummerplader til SKAT, hvis køretøjet på trods af udstedelse af en bøde stadig væk ikke er blevet sendt til syn. Hvis ejeren eller brugeren af køretøjet ikke har afleveret et køretøjs nummerplader senest 2 uger efter udstedelsen af et påbud om at aflevere dem, kan Trafikstyrelsen udstede en bøde til den pågældende ejer eller bruger.

SF kan støtte forslaget. Det er vigtigt, at flere biler bliver godkendt eller afmeldt, herunder at dårligt vedligeholdte biler fjernes fra vejene.

Kl. 11:49

Formanden :

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Kl. 11:49

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative kan støtte dette forslag. Når vi har en regel om, at biler skal til syn, skyldes det, at vi ønsker en høj grad af trafiksikkerhed, og hvis grove fejl på et køretøj ikke bliver opdaget i tide, kan det jo have fatale konsekvenser ikke bare for føreren, men bestemt også for øvrige trafikanter, cyklister og fodgængere. Det er derfor vigtigt, at der er en konsekvens, hvis man ikke møder op og får sin bil synet, og det kommer der nu med dette forslag.

Vi Konservative synes, at der er fundet en god balance i forslaget, hvor første skridt er en bøde til de bilejere, der bliver væk fra syn, og derefter et påbud om at aflevere nummerpladerne, hvis man stadig væk ikke er kørt til syn. Det skulle gerne minimere antallet af folk, der bliver væk fra syn, og det skønnes da også, at vi kan få antallet ned fra de 15.000 udeblivelser, der er i dag, til 2.000-3.000 stykker.

Så fuld støtte herfra.

Kl. 11:50

Formanden :

Tak til fru Henriette Kjær. Så er det hr. Johs. Poulsen som ordfører.

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Vi har nu fra flere sider fået en udførlig gennemgang af, hvad lovforslagets formål er, og derfor skal jeg nøjes med kort at meddele, at også Det Radikale Venstre forventer at støtte dette lovforslag.

Kl. 11:51

Formanden :

Det holdes inden for taletiden. Tak til hr. Johs. Poulsen. Så er det transportministeren.

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Indledningsvis vil jeg gerne takke ordførerne for en positiv modtagelse af lovforslaget – det må man da sige. Man kan sige, at der er tre ting i det:

For det første indføres der mulighed for, at Trafikstyrelsen kan udstede administrative bødeforelæg til bilejere, der ikke kommer til syn, når de bliver indkaldt til det. For det andet vil Trafikstyrelsen fremover kunne udstede påbud om aflevering af nummerpladerne, hvis bilejere trods rykkere fortsat ikke fremstiller deres køretøj til syn, og for det tredje vil Trafikstyrelsen kunne udstede administrative bødeforelæg til køretøjets ejere, hvis de heller ikke efterkommer påbuddet om at aflevere nummerpladerne.

Formålet med lovforslaget er jo selvsagt at sikre, at flere køretøjer kommer til syn, og at hindre, at der kører usynede biler rundt på de danske veje til fare for færdselssikkerheden og til skade for miljøet. Det er faktisk sådan, at der i øjeblikket kører 15.000 køretøjer, der selv efter en rykker ikke er kommet til syn. Der er i dag ikke nogen stærk sanktion over for den enkelte, hvis han eller hun udebliver fra et syn, og så er der jo ikke langt til, at det kan betale sig at blive væk, hvis man har udsigt til væsentlige reparationer af køretøjet. Langt de fleste af de udeblevne personbiler risikerer kun at blive opdaget ved politiets almindelige patruljering, hvilket i så fald indebærer inddragelse af nummerpladerne samt en mulig bøde på 1.000 kr.

Erfaringer fra Holland viser, at antallet af udeblivelser falder dramatisk, når der systematisk trues med bøder ved udeblivelse fra syn. Det skønnes faktisk på den baggrund, at det med lovforslaget vil være muligt at bringe antallet af køretøjer, der udebliver fra syn, ned fra 15.000 køretøjer til 2.000-3.000.

Afslutningsvis skal jeg så endnu en gang sige tak for de positive bemærkninger, som jeg håber også vil blive fastholdt under udvalgsarbejdet, så der forhåbentlig kan dannes et bredt flertal for lovforslaget.

Kl. 11:53

Formanden :

Tak til transportministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er dermed sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget, hvis ingen gør indsigelse. Det er ikke tilfældet.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 13.00.

:
Mødet er udsat. (Kl. 11:53).

(Ordfører)

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om luftfart. (Kommunal drift af flyvepladser, regulering af erstatningsansvarsgrænser, sletning af luftfartøjer og udstedelse af forbud og påbud m.v.).

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er mødet åbnet igen.

Forhandlingen er åbnet. Hr. Flemming Damgaard Larsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Dette lovforslag har jo flere elementer i sig:

For det første at tilvejebringe en klar hjemmel til, at kommuner får adgang til at eje og drive flyvepladser med de funktioner, der knytter sig hertil. Det kan f.eks. være udlejning til cafeteriaer, biludlejningsfirmaer m.m. Kommuner og kommunale aktieselskaber får også hjemmel til at fastsætte betaling for benyttelse af flyvepladsen. Det forhold gør, at den enkelte kommune, der har en flyveplads, i langt højere grad kan indrette sig, således at den tilgodeser det lokale erhvervsliv og turismen, og det kan alle jo kun være glade for.

For det andet at ændre beløbsgrænserne for erstatning fra luftfartsselskaber fra tredjelande og Grønland og Færøerne, altså lande uden for EU, ved skade på passagerer, bagage og gods, således at den prisvurdering, der ligger i Montrealkonventionen, følges.

For det tredje, at nationalitetsregisteret over luftfartøjer altid viser de rette ejerforhold, således at luftfartøjer, som der er tvivl om ejerskabet til, ikke får lov til at blive benyttet.

For det fjerde, at indflyvning til visse godkendte flyvepladser, der ikke er åbne for offentligheden, kan sikres af højdeservitutter, og det er jo bl.a. det, der er aktuelt, og som bliver mere og mere aktuelt, i takt med at vi benytter og anlægger pladser til helikoptere, der skal flyve sygetransport, altså helikopterpladser ved f.eks. sygehuse. Der er i dag altså ikke hjemmel til at fastsætte højdeservitutter for disse, og det skal der selvfølgelig være, så det ikke i fremtiden kan forhindre, at man kan benytte den pågældende helikopterplads i forbindelse med sygetransporter til sygehuse.

For det femte at indføre en udtrykkelig hjemmel til at udstede forbud og påbud til sikring af flyvesikkerheden. I dag er det således, at der er konkrete og specifikke forbud, man kan fremsætte og komme med, men altså ikke generelle, og her bliver det så indført, at man også kan lave generelle forbud.

Venstre mener, at der i dette lovforslag er rigtig mange gode ting, som gør, at vi kan støtte det.

Kl. 13:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Vibeke Grave som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:03

(Ordfører)

Vibeke Grave (S):

Da Venstres ordfører lige har gennemgået, hvad forslaget går ud på, vil jeg ikke gentage det, men sige, at der i forbindelse med det her har været nedsat en arbejdsgruppe, som har arbejdet med nogle af de problemstillinger, der er i lovforslaget.

De har i den sammenhæng også afgivet deres anbefalinger, og de har anbefalet, at ejerskabet af provinslufthavnene, driften og de tilknyttede virksomheder drives på forretningsmæssigt grundlag kommunalt, fælleskommunalt eller i selskabsform. Derudover har de anbefalet, at man *ikke* indfører et system, hvor Statens Luftfartsvæsen skal godkende provinslufthavnens takstfastsættelse, men at der alene fastsættes en pligt til at offentliggøre deres takster. Der er i høringssvarene ret bred opbakning til de to anbefalinger fra ejerne af provinslufthavne.

Der er dog i høringssvarene ikke enighed om rapportens konklusion om, hvordan konkurrencesituationen ser ud. Rapporten siger, at lufthavne, der er placeret sammen med militære anlæg, har fordele af dette. Det imødegås dog af de berørte lufthavne, nemlig Karup og Aalborg. Rapporten er ikke særlig klar på det her område, idet der ikke er gravet dybt i sagen af hensyn til undersøgelsens omfang. Derfor tager rapporten heller ikke konkret stilling til, om der rent faktisk finder en konkurrenceforvridning sted, som påpeget i nogle af høringssvarene. For Socialdemokraterne er det vigtigt, at der sikres en fair konkurrence lufthavnene imellem, og at det ikke bliver kommuneøkonomien eller andre kasser, der kommer til at sikre økonomien. Derfor vil vi i udvalgsarbejdet få afprøvet nogle af de udsagn, der ligger i flere af høringssvarene.

SAS er i deres høringssvar særdeles kritisk over for den udfærdigede rapport og rejser en del problemstillinger, bl.a. at der bør indføres en pligt til at føre tilsyn med provinslufthavnens overholdelse af regler, og at tilsynet skal ligge hos samme myndighed. SAS anmoder om et møde for at få nogle af de her tvivlsspørgsmål afklaret, og Socialdemokratiet vil gerne anbefale, at man holder mødet.

Opsummerende kan jeg afslutte med at sige, at Socialdemokraterne er positive over for det fremsatte forslag, men vil afvente endelig stillingtagen, til vi har fået uddybet visse dele af lovforslaget, herunder takstfastsættelse, i udvalgsarbejdet. Og så vil jeg hilse fra den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen, som er til forhandling i et ministerium, og derfor ikke kan være til stede, og oplyse om, at han også er positiv over for forslaget.

Kl. 13:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Lovforslaget indeholder, som flere har beskrevet det, en række opstramninger i lov om luftfart. Jeg skal ikke stå og remse alle de gode tiltag op igen, men vi er da positivt stemt over for det, og det er ganske fornuftigt.

Et af de, synes jeg, vigtige punkter i lovforslaget er netop i forbindelse med det her med, at det traditionelt har været en kommunal opgave efter kommunalfuldmagtsreglerne at etablere og vedligeholde infrastruktur i lokalområder, herunder også lufthavne. Og det, forslaget her så åbner op for, er jo, at enkelte kommuner på reelle markedsvilkår og i fri konkurrence kan etablere selskaber, som driver lufthavne med tilhørende bygninger. Det synes jeg der er ganske god fornuft i.

Dog er der en ting, jeg vil sige. Nu var fru Vibeke Grave inde på det her med skævheden, i forhold til at nogle lufthavne måske er en lille smule favoriserede, i og med at de får en del af deres beredskab finansieret over forsvaret. Og jeg vil godt bede ministeren om at holde sig til, om det er noget, man også tænker på, i forbindelse med at vi nu behandler det her lovforslag, om man vil prøve at kigge på, at der måske er en konkurrenceforvridende situation, i forhold til om der er militær aktivitet eller ikke. Jeg synes, det er vigtigt, at vi også får drøftet det element.

Så vil jeg også gerne sige, at det, vores bekymring i Dansk Folkeparti går en lille smule på, er, hvis vi skal til at have konkurrence lufthavne imellem for kommunale skatteyderkroner. Jeg håber, ministeren kan komme med et svar på, hvordan regeringen vil sikre, at man ikke fra kommunernes side af den ene eller den anden årsag forsøger, måske med skatteyderkroner, at holde kunstigt liv i en lufthavn, fordi man selvfølgelig altid vil mene, at den er vigtig lige for det område, man nu selv er i. Men det er i hvert fald vigtigt, at der ikke kommer til at foregå en eller anden ulige konkurrence med kommunale tilskud.

Men med hensyn til alle de øvrige elementer er vi enige i, at det er sund fornuft at stramme op på reglerne, så vi støtter forslaget.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Som flere andre allerede har gennemgået, indeholder lovforslaget jo en hjemmel til, at kommuner og kommunale fællesskaber direkte eller i selskabsform kan eje og drive lufthavne. Man kan jo kun i parentes bemærke, at det var noget, der måske egentlig skulle være ordnet i forbindelse med kommunalreformen, men det var et af de udestående, som har hængt en smule.

Endvidere er der i forslaget nogle perspektiver i forhold til indflyvning til små godkendte flyvepladser, der ikke står åbne for offentligheden, men som har en stor samfundsmæssig betydning, ikke mindst i forbindelse med helikopterlandingspladserne ved de hospitaller, hvor man jo netop i de her uger også planlægger placeringen af lægehelikoptererne.

Så alt i alt vil jeg sige, at der fra SF's side er positive tilbagemeldinger i forhold til den del.

Når jeg så alligevel har nogle bekymringer her i dag, skyldes det ikke mindst Trafikstyrelsens kommentarer til det høringsnotat, som er vedlagt lovforslaget, hvor man gennemgår de høringssvar, der har været. Vi finder det påfaldende, at der bl.a. i forbindelse med finansieringen af de forskellige lufthavne – bl.a. Aalborg, Århus, Billund, Bornholms Lufthavn, Esbjerg, Karup og Sønderborg, hvor der er en række forskellige finansieringsformer, som jo ikke er klart defineret, og som er meget, meget forskellige, fordi der indirekte er statslig støtte til de her lufthavne – er en skævhed og en skævvridning af lufthavnene.

Så kan man godt argumentere for, og det argument vil jeg gerne købe, at der også er rigtig meget regional udvikling i det her, og at det betyder rigtig meget for yderområderne, at man har en god forbindelse til hovedstadsområdet, ikke mindst hvis man skal have en rimelig kontakt til de statslige organer, som jo desværre, kan man så måske i parentes bemærke, altid befinder sig i hovedstadsområdet.

Men når det er sagt, så er der altså stadig væk en skævhed, hvor nogle lufthavne, som er overgået fra at være militært ejet til nu at være 100 pct. kommunalt ejet, har nogle dårligere støtteordninger, fordi forsvaret indirekte giver en støtte til de her kommunalt drevne lufthavne. Og det er altså en skævhed, som man bliver nødt til at forholde sig til, også i Trafikstyrelsen.

Derfor undrer jeg mig noget over de argumenter, man kan finde frem i Trafikstyrelsen, i kommentarerne til lovforslaget, hvor man jo bl.a. fremhæver, at det er noget, man må afklare med Forsvarsministeriet. Der vil jeg bare i dag opfordre transportministeren til i det videre udvalgsarbejde i hvert fald at tage en drøftelse af det her med Forsvarsministeriet eller forsvarsministeren, således at vi i udvalgsarbejdet kan få den problemstilling belyst og måske også kan se på, hvordan vi kan tilpasse ordningerne, således at der i hvert fald ikke

er alt for meget skævhed i de støtteordninger, hvor der indirekte er en statslig støtte.

Med de ord vil jeg gerne sige, at vi overordnet set kan støtte lovforslaget, men vi har som sagt, specielt i forhold til den indirekte statsstøtte, nogle spørgsmål, vi gerne vil have besvaret i den videre udvalgsbehandling, og forhåbentlig er ministeren også villig til at se på de dele af lovforslaget.

Kl. 13:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som konservativ ordfører.

Kl. 13:12

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative synes, at det her er et godt forslag, da det i høj grad bygger på et udvalgsarbejde, hvor man har lyttet til provinslufthavnene selv og på den måde fået lavet nogle gode og ordentlige rammer, som provinslufthavnene kan drive deres lufthavne i.

Normalt er vi Konservative imod, at kommuner driver noget, der minder om privat virksomhed, men i det her tilfælde betyder det jo, at vi styrker det private erhvervsliv, for det har jo en stor aktie i at benytte provinslufthavnene, når det skal videre ud i verden og passe sine virksomheder, eller det skal til København til konferencer, besøge sine organisationer osv. Men selvfølgelig skal man også kunne komme til virksomhederne i provinsen, og der hjælper det jo meget, at der er en lufthavn, man kan flyve til. Det afkorter jo bestemt rejsetiden i mange tilfælde.

Så vi er glade for, at provinslufthavnens vilkår og retsstilling bliver afklaret med det her spørgsmål, så der ikke er udeståender, og vi håber dermed, at de kan vedblive med at være gode trafikknudepunkter i lokalsamfundet.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det transportministeren.

Kl. 13:13

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Indledningsvis vil jeg starte med at sige tak til ordførerne for den positive modtagelse af lovforslaget – det synes jeg bestemt at der grund til at gøre.

Jeg vil godt lige kommentere de fem hovedemner, som forslaget i grunden indebærer. For det første tilvejebringes nu en klar hjemmel til kommuner og kommunale fællesskaber, sådan at de på samme måde som private og staten kan eje og drive flyvepladser med tilknyttet virksomhed på et forretningsmæssigt grundlag og i den forbindelse også kan fastsætte betaling for benyttelse af flyvepladsen.

Det er jo sådan, at kommuner og kommunale fællesskaber kan varetage ejerskabet og driften i selskabsform og have bestemmende indflydelse i et sådant selskab. Det forslag udspringer, som det også blev sagt af en ordfører, af en rapport fra en tværministeriel arbejdsgruppe om konkurrenceforholdene i de større danske provinslufthavne, som tidligere er sendt til Trafikudvalget.

Indførelsen af en klar hjemmel tilgodeser også klart en stor kommunal interesse i at drive og udvikle provinslufthavne, som har stor betydning for erhvervslivet, turismen osv. I forbindelse med den diskussion, vi har her om yderområder osv., taler vi jo hele tiden om, hvordan det så står i forhold til så mange andre overordnede principper, og der må vi jo bare sige, at det, ligesom det er med havnene, generelt er sværere at drive lufthavnene i yderområderne, end det er i de meget centrale områder.

For det andet foretages en ændring af ansvarsgrænserne i reglerne om erstatning for skade på passagerer, bagage og gods som følge

af en pristalsregulering af det bagvedliggende internationale regelsæt herom, altså det, vi kalder Montrealkonventionen.

For det tredje indføres der mulighed for, at manglende registrering af ejerskifte af fly kan sanktioneres af myndighederne, ved at luftfartøjet simpelt hen slettes fra luftfartøjsregisteret, hvis ejerskiftet ikke registreres. Det betyder jo, at luftfartøjet ikke vil kunne benyttes, før forholdene er bragt i orden, og det må da også siges at være i orden. Man kan i hvert fald sige, at vi her sikrer, at luftfartøjsregisteret, hvor alle danske luftfartøjer skal være registreret for at måtte flyve, altid udviser de rette ejerforhold, og det er nyttigt at vide. Det er i hvert fald vigtigt, for det er ejeren, der er ansvarlig for, at flyet er luftdygtigt, og for, at der er tegnet en lovpligtig ansvarsforsikring, så også for vedkommende selv er det jo afgørende.

For det fjerde fastsættes der regler om, at indflyvning til visse godkendte flyvepladser, der ikke er offentligt tilgængelige, men som har væsentlig samfundsmæssig betydning, kan sikres. Og det er rigtigt, som det blev nævnt – jeg tror, at det var af SF's ordfører – at det for tiden drejer sig om helikopterlandingspladser på eller ved hospitaler. De gældende regler om sikring af indflyvning til offentlige flyvepladser ved servitutpålæg mod etablering af hindringer af en vis højde på de omkringliggende ejendomme udvides således til også at kunne omfatte disse flyvepladser.

For det femte indføres der udtrykkelig hjemmel til at udstede forbud og påbud til forebyggelse af overhængende betydelig fare for luftfarten. Der er i den nuværende luftfartslovgivning hjemmel til at udstede specifikke forbud og påbud, f.eks. forbud mod at lette, hvis flyet ikke er luftdygtigt, men der er ikke en generel hjemmel i luftfartsloven. Endvidere indføres der så også hjemmel til at udstede påbud om, at forhold, der strider mod de gældende regler, skal bringes i orden. Herudover indeholder lovforslaget en række øvrige luftfartstekniske ændringer og justeringer af luftfartsloven, som det er fundet hensigtsmæssigt at medtage i den forbindelse.

Jeg skal afslutningsvis selvfølgelig endnu engang takke for de positive bemærkninger. Jeg synes også, der er kommet nogle spørgsmål frem, som vi med fordel kan diskutere i udvalget. Jeg vil bare sige, at det jo ikke er nogen helt nye synspunkter. Altså, hvis man går lidt tilbage og kigger på de debatter, der har været i Folketinget, så kan man se, at det jo er de her ting, der har været nævnt igen og igen. Man kan selvfølgelig sige, at det bare er, fordi nogle ikke lige har været opmærksomme på, at vi ikke har løst de problemer, men det kan selvfølgelig også være, at det er lidt mere kompliceret end bare lige at løse dem. Det kan også være en årsag til, at det ikke er sket.

Men jeg er indstillet på både at komme i udvalget og at have de møder med Folketingets politiske partier, lige så vel som jeg allerede nu løbende har møder med brancheorganisationerne, hvor vi diskuterer de ting. Så de ting, der bl.a. også blev nævnt af den socialdemokratiske ordfører, tager jeg med mig – sådan vil det blive.

Kl. 13:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jonas Dahl har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Jonas Dahl (SF):

Nu var ministeren selv inde på det her, at der kan være nogle særlige forhold i yderområderne, og det er jeg sådan set meget enig i. Men jeg vil bare høre, om ministeren ikke også opfatter Sønderborg og Sønderjylland som et yderområde i forhold til den her skjulte statsstøtte til visse lufthavne.

Kl. 13:18

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:18

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg går slet ikke ind i en geografisk diskussion om, hvor det er hennene. Som tommelfingerregel ved jeg godt, hvad der er afgørende for, om man er for den ene model eller den anden; det må jeg sige. Med sådan lidt geografisk kendskab kan man hurtigt regne ud, hvem der har det ene synspunkt, og hvem der har det andet. Det følger af nogle helt andre forhold.

Men jeg vil sige, at man bare lige skal huske her i Folketinget, at åbner vi op for den her debat, så åbner vi altså virkelig op for noget, der vil noget. Vi har f.eks. Københavns Havn – for det er jo ikke kun lufthavne, vi så kommer til at diskutere; så kommer vi til at diskutere generelt – som jo har en helt speciel konstruktion, som gør, at staten er med inde i bestyrelsen. Og der må jeg nok sige, at vil man endelig være fedtet godt ind i noget, gør man det jo ved at træde ind i bestyrelsen. Så der er ikke ret mange af de andre ting, der overhovedet kan slå, hvor meget vi er engageret i Københavns Havn; der er vi virkelig helt inde.

Så vi har mange forskellige modeller, som vi kommer til at kigge på. Og det er også derfor, skal man forstå, at Trafikstyrelsen har sagt, at det her må være noget, Forsvarsministeriet faktisk selv må håndtere. For hvis Forsvarsministeriet mener, at de forhold, man driver lufthavn under, ikke er gode nok, er det jo sådan set Forsvarsministeriet, der skal tage sig af det.

Altså, jeg diskuterer det gerne i udvalget. Det kunne jeg også høre på SF's ordfører at vi kommer til, og det jeg ser frem til.

Kl. 13:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:19

Jonas Dahl (SF):

Jeg har bare en enkelt kort kommentar, for jeg er sådan set glad for, at vi får diskussionen i udvalget, og jeg er helt med på, at det her er en vanskelig debat. Men jeg vil bare fastholde ministeren på – nu skød han ligesom det her over til, at det ligger ovre i Forsvarsministeriet at føre luftfartspolitik – at det altså er transportministerens ressortområde, og derfor bliver vi også nødt til at have den her diskussion i Transportministeriet.

Såfremt der så også skal være dialog med Forsvarsministeriet, forventer jeg sådan set, at transportministeren står for den kontakt. Vi bliver nødt til at forhandle det her et sted, vi kan jo netop ikke forhandle i flere forskellige ministerier, og det her er jo under transportministerens ressort.

Kl. 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:20

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Jo, men definitionen er forkert. For det, man diskuterer her, når vi kommer helt ind til kernen, er, om det er rimeligt, at nogen kan få lov til at drive en lufthavn, hvor der også er en militærbase, under nogle forhold, som nogle vil påstå ikke er i orden rent konkurrencemæssigt; og der er det jo nu engang den, der har lufthavnen.

Der vil jeg sige, at det skal jeg slet ikke diskutere. Jeg synes, at de militære lufthavne ligger godt ved Forsvarsministeriet, men det er altså også sådan, det er. Og er der derfor noget, man fra Forsvarsministeriet side synes der skal rettes op på, er det jo dem selv, der sidder og laver forhandlingerne; det gør vi ikke.

Kl. 13:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til transportministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 1. behandling af lovforslag nr. L 153:**Forslag til lov om ændring af lov om godskørsel og lov om buskørsel. (Lovgivning i tilknytning til EU's Vejtransportpakke).**

Af transportministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsættelse 23.02.2011).

Kl. 13:21

Forhandling**Første næstformand** (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet, og det er hr. Flemming Damgaard Larsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Flemming Damgaard Larsen (V):

Formålet med dette lovforslag er at tilrette den danske lovgivning på området for godskørsel og buskørsel efter EU-forordning nr. 1071 af 2009, der har sit udspring i EU's vejtransportpakke.

Lovforslaget her kan Venstre støtte. Jeg har forstået på transportministeren, at der til efteråret kommer et mere fyldigt lovforslag, hvor man ser på hele området, især de forhold, som er påpeget af aktørernes brancheorganisationer, overenskomstparter og myndigheder m.fl., forhold, der skal sikre bedre kontrol og regelforenkling m.m. Det ser Venstre meget frem til. Venstre ønsker netop, at indsatsen bliver koncentreret om en mere gennemgribende ændring og forbedring, efter at det konkret har været muligt velovervejet og gennem en tæt dialog med aktørerne på området at finde frem til, på hvilket niveau vi skal lægge os med de særkrav, der stilles til danske vognmænd i forhold til vognmænd i andre EU-lande.

Fra Venstre hilser vi det velkommen, at vi går i dybden hermed, så vi kan finde frem til løsninger, der bredt set tilgodeser den danske vognmandsstand. Det er vigtigt, at der i Danmark er et solidt og robust grundlag at drive vognmandsforretning på. Det er i høj grad vognmændene, der holder Danmark kørende. Som sagt: Venstre kan støtte lovforslaget her.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Poul Andersen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:23

(Ordfører)

Poul Andersen (S):

Forslaget her er jo så implementeringen af et forslag fra EU, som foreskriver nogle minimumskrav på gods- og buskørselsområdet. Vi hilser i Socialdemokratiet i hvert fald med tilfredshed, at vi nu får nogle ensartede regler, og det er jo også, som den foregående ordfø-

rer fra Venstre sagde, sådan, at vi til efteråret igen kommer ind på det og så går dybere ned i tingene.

Jeg synes, at det er vigtigt, som ministeren også har lagt op til med det her fremsatte forslag til ændring, at vi fastholder et højere uddannelsesniveau for vognmændene, og at man med det sikrer, at dem, der går ind i erhvervet, har en ordentlig indsigt i, hvad det er for noget, de skal ind at have med at gøre, at der er en ansvarsforståelse og en forståelse af betingelserne, for at vi netop kommer til at undgå for store tab og lovovertrædelser i branchen, hvilket også er til skade for samfundet. Så det er en af de ting, vi har meget fokus på.

Vi synes også, det er fint, at der bliver fastholdt et egenkapitalkrav på 150.000 kr., sådan at der er et rimeligt niveau på det område. Men det er jo klart, at man, når man sidder og læser høringssvarene, kommer til at undre sig lidt. For er der noget, man imellem arbejdstagere og arbejdsgivere igennem årene har været enige om, er det jo netop, at det, vi skal overleve på i Danmark, er at have et højere videnniveau. Derfor skuffer det mig meget, at ITD, International Transport Danmark, og Dansk Industri ligesom har sagt, at et minimumskrav på det område her er rigeligt til at drive erhvervet, og derfor er jeg tilfreds med, at ministeren har lyttet til det store flertal af de høringsberettigede og netop fastholder den del af det.

Men når jeg nu har lejligheden til det, må jeg også spørge – jeg har fremført det tidligere over for ministeren i Vejtransportrådet – om vi ikke kan se at finde en ordening, så vi får en bedre kontrol derude. Der var her for ikke så længe siden en stor razzia i det nordjyske, 120-130 lastbiler blev stoppet, og hvad angik de 110 af dem, havde de forsøgt at manipulere med køre-hvile-tiden. Det er ikke tilfredsstillende.

Det kan godt være, at vi ikke kan finde det, som man måske synes er det optimale. Men vi har faktisk en rigtig god organisation til at varetage det her, det er Rigspolitiets tungvognssektion, som jeg umiddelbart mener man kunne effektivisere mere – det har vi drøftet i Socialdemokratiet – ved netop at tage det med virksomhedskontrol væk og lade Færdselsstyrelsen tage sig af den del af det og så virkelig bruge vores kapacitet på det område her. Det er jo ikke kun danske vognmænd, det er i høj grad også udenlandske vognmænd. Jeg tror, at noget af det, der vil blive respekt om, er, at vi går ind og virkelig får gjort noget ved det her og også fastholder uddannelsesniveaet på området, så vi kan få sat ordentlig skik på køre-hvile-tidsbestemmelserne.

I udvalgsarbejdet vil vi gerne lægge vægt på, at vi får kigget lidt på, hvorfor vi har en anden vægtgrænse her, netop det, der er foreskrevet i § 11, stk. 1, altså at det er de her 3,5 t, vi går ud fra. Vi har jo i Vejtransportrådet indtil flere gange diskuteret netop det med at komme ned på et lavere niveau for at få fat i nogle af de her piratvirksomheder, så det eksempelvis blev på 2,5 t. Vi har jo set, at man tager arbejdskraft herop, installerer dem i containere, og at de så ligger og drøner rundt i døgnets 24 timer og hverken får vådt eller tørt. Det mener vi ikke er tilfredsstillende, og det kan heller ikke være i ministerens interesse.

Men der er sikkert mange aspekter i det her. Når tyskerne har kunnet bringe det ned på 2,8 t, er der, tror jeg, nok et eller andet der. Men hvad angår det skattemæssige osv., tager det nok lige lidt tid at få gravet ned i det, så det vil vi tage i udvalgsarbejdet.

En anden ting, vi også vil kigge på i udvalgsarbejdet, er § 13, altså tilbagekaldelse af tilladelser til lastbiler og busser. Vi bør prøve at se, om vi ikke kan finde en mere positiv ordening her eller i hvert fald få det påbegyndt og så afslutningsvis måske senere få det med. Men det er vigtigt at påpege det her, før vi graver ned i det. Så det ser vi frem til i udvalgsbehandlingen.

Men vi er i store træk positive over for de ændringer her, fordi man som sagt får en ensretning i EU.

Da De Radikales ordfører ikke kunne være til stede ved behandlingen af det lovforslag her, skal jeg sige fra De Radikale, at de følger vores linje på området.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:28

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Som det allerede er nævnt, er det her jo en tilpasning til nogle fælles EU-krav, og lige nøjagtig på transportområdet kan man sige at det har en berettigelse, at man netop har nogle fælles regler, med den store bevægelighed, der er inden for transport landene imellem. Nu nævnte hr. Poul Andersen den her nylig afholdte kontrol, og der kan jeg så oplyse, at ud af de 59 sigtelser, der blev rejst, var de 19 mod udlændinge. Det synes jeg er væsentligt i den her sammenhæng, når vi taler om fælles regler.

Der har jeg også et spørgsmål, som jeg håber at ministeren kan hjælpe mig med. Vi er jo altid lovlydige i Danmark, vi er meget hurtige til at implementere ting, og mange gange gør vi det egentlig også på en lidt anden måde, end det måske var tænkt. Vi kan bare tage sådan noget som carpotageloven, som man i hvert fald ikke valgte at tolke til fordel for dansk transporterhverv, men det er så en helt anden snak. Det, jeg godt kunne tænke mig ministerens svar på, er, hvorvidt man har en mulighed for at følge implementeringen i de andre europæiske lande. For det er jo, som om der er lidt med, at vi i Danmark altid står ret, når EU kalder, og gør, som de siger. Men hvis ikke polakker og andre gør det, har vi altså en urimelig konkurrencesituation for det danske transporterhverv. Så det er i hvert fald vigtigt.

Jeg er ligesom Socialdemokraternes ordfører meget tilfreds med, at man ikke i den her omgang slækker på uddannelseskravet og heller ikke slækker på kapitalkravet. Vi ser i de her år et meget, meget trængt transporterhverv, hvilket desværre også får mange til at snyde, og der kan vi også meget hurtigt blive enige om, at vi skal have noget mere kontrol ude på vejene, så vi får stoppet det her til glæde og gavn for dem, der gerne vil drive et ordentligt og hæderligt erhverv. Derfor mener jeg også, at kapitalkravet er helt, helt rimeligt, så vi ikke får alle mulige, hvad skal jeg sige, mere eller mindre tvivlsomme virksomheder til at skyde op rundt omkring.

Vi skal via vores lovgivning sørge for at have en god og sund transportbranche, som kan drive en forretning på lige konkurrencevilkår. Derfor er det vigtigt med fælles regler, men det er også vigtigt, at vi efterser, at de andre lande overholder reglerne.

Kl. 13:30

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Jonas Dahl som SF's ordfører.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal på vegne af SF's ordfører, fru Anne Baastrup, som ikke kan være til stede i dag, sige følgende:

Lovforslaget har til formål at tilrettelægge betingelserne for at udøve henholdsvis godskørsel og buskørsel som følge af vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 om fælles regler og betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF. Forordningen er en del af EU's såkaldte vejtransportpakke, og dens adgangskrav ligger tæt op ad de allerede eksisterende danske adgangskrav.

Lovforslaget har undergået en kraftig forandring, siden udkastet kom i høring. Udkastet havde jo et indhold, som på sigt kunne undergrave den danske vognmandsbranche ved at mindske kravene til egenkapital og fjerne uddannelseskravet til vognmændene. Heldigvis har ministeren lyttet til det, og SF kan på den baggrund støtte lovforslaget.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som konservativ ordfører.

Kl. 13:32

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Det her handler jo om, som flere ordførere allerede har sagt, at vi skal tilrette dansk lovgivning efter en EU-forordning, og da vi allerede lever op til kravene og endda derudover har nogle særregler, er der jo ikke meget i forslaget her. Vi støtter det, i og med at der ikke er noget nyt i det, og så ser vi jo frem til en mere grundig gennemgang af branchens vilkår.

Jeg kan forstå, at transportministeren senere på året vil komme med et forslag. Det ser vi frem til. Vi mener selvfølgelig, det er nødvendigt, at man få belyst en række forhold, inden der kommer et sådant lovforslag, for for os er det altså også meget, meget vigtigt, som ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Kim Christiansen, nævnte, at vi følger implementeringen i de andre EU-lande. Det er kort sagt vigtigt for os, at danske vognmænd og busoperatører ikke bliver underlagt nogle vilkår, der er skrapere end vilkårene for de vognmænd, som de skal konkurrere med i andre lande. Så vi vil også meget gerne have, at man ser på, hvordan implementeringen finder sted i det øvrige EU.

Men altså, det her forslag er der jo ikke noget særlig nyt i. Vi kan støtte det.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det transportministeren.

Kl. 13:33

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Endnu en gang tak for en positiv modtagelse af lovforslaget. Det er jo et lovforslag, som dybest set handler om at sikre, at vi tilretter dansk lovgivning i medfør af EU's forordning nr. 1071/2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, en del af den såkaldte vejtransportpakke. Forordningen indeholder de betingelser om adgang til vejtransporterhvervet, som en virksomhed skal opfylde for at få tilladelse til at udøve vejtransporterhvervet. Det er også sådan, at de fælles regler skal bidrage til at tydeliggøre de eksisterende EU-regler og supplere dem for at styrke helheden og sikre en effektiv og ensartet anvendelse.

Forordningens adgangskrav ligger altså tæt op ad de allerede eksisterende danske adgangskrav, vil jeg sige. Derfor er forslaget hovedsagelig en teknisk tilretning af godskørselsloven og busloven. Det medfører så, at regler fra forordningen ikke gentages i dansk ret. Lovforslaget vil, som også nogle ordførere var inde på, blive fulgt op af et mere fyldigt lovforslag til efteråret, og her vil jeg se på en række forhold, som udspringer af ønsker fra branchen, overenskomstparterne og myndighederne om regelforenkling, bedre kontrol m.v.

I forhold til forordningen er der i dag danske særkrav om obligatorisk uddannelse, egenkapital og regler om restancer til det offentlige. Det er rigtigt, hvad nogle ordførere også har sagt, at det oprindeligt var tanken at lade særkravene om obligatorisk uddannelse og lavere egenkapital udgå af reglerne. Baggrunden var et ønske om at

undgå diskriminering af de danske vognmænd ved at stille større krav til en dansk vognmand end til en udenlandsk vognmand, der kører i Danmark. For man må jo sige, at det er sådan, som det er i dag. Men en del af erhvervet har i deres høringssvar ønsket at drøfte ophævelsen af særkravene. Det har jeg selvfølgelig lyttet til, når jeg har haft møder med branchen, og jeg har fundet det mest hensigtsmæssigt, at vi trækker forslagene om ophævelse af de to særkrav tilbage. Jeg tror, de fleste fortsat er af den opfattelse, at Danmark ikke bør have særkrav i forhold til resten af EU, medmindre helt særlige forhold taler for det, men jeg synes bare, at ved at trække forslaget tilbage bliver der nu mulighed for, at vi kan vurdere behovet for opretholdelse af særkravene nærmere.

Jeg synes faktisk, der har været mange seriøse argumenter for det, og det synes jeg så vi skal bruge vores tid på. Der vil jeg godt sige til Folketingets partier, at vi vil holde nogle møder ovre ved mig, hvor vi så prøver at gennemgå det og gennemgå de modeller, der ligger, og ser på, om der er noget, vi skal kigge på, eller der ikke er. Men det har for mig været afgørende, at når så mange har syntes, at det ville være et tilbageskridt at tage det væk, så bør vi lade det blive der og tage diskussionen.

Når særkravet om, at en vognmand ikke må have betydelig forfalden gæld til det offentlige, bibeholdes, så er det, fordi det er vigtigt, at det offentlige har et effektivt værktøj til at inddrive gæld, og det er jo nøjagtig, som det sker på en række andre områder.

Jeg vil selvfølgelig sige tak for de bemærkninger, der var. Der var også nogle spørgsmål, og dem får vi nok mulighed for at uddybe, men jeg vil godt sige kort om dem, at jeg deler hr. Poul Andersens bemærkninger omkring kontrol fuldstændig. Det er klart, at det er helt afgørende, at vi kan diskutere, om den kontrol også er noget, man i befolkningen oplever som en, der sætter en stopper for en stribe af de her ting. Hvordan vi gør det, må vi snakke om. Også det vil vi få en diskussion om. Der var noget omkring vægtgrænsen. Det vil vi også komme ind på. Man kan godt sige, at man må læne sig lidt op ad erfaringer fra andre steder. Og selve implementeringen i de andre lande, som hr. Kim Christiansen spurgte om, må vi se hvordan vi kan følge op på. Det er ikke altid, at vi kan få alt at vide, for man fortæller os det ikke, men der er i hvert fald en god grund til det.

Jeg vil så også benytte lejligheden til her at kvittere for, at trafikordførerne har været ude i pressen at sige, at de gerne så, at vi ikke havde det sådan, at reglerne var så stramme, at selv små ting ville chaufførerne få en straf for. Jeg tror, at jeg generelt kan sige, at det, ordførerne var ude at sige, var, at det er meget nyttigt, hvis vi prøver at kigge på, om vi lige kan give det et serviceeftersyn, og se, om der er nogle bagatelgrænser, vi ikke skal opføre os helt sådan på. Derfor kan jeg sige allerede i dag, at vi vil invitere partierne over her inden for kort tid, hvor vi så kan drøfte det element fuldstændig, så vi kan prøve at se, hvad det er, man har tænkt på, for jeg er også indstillet på, at vi prøver at kigge på det.

Kl. 13:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, siger vi tak til transportministeren, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

**15) Forhandling om redegørelse nr. R 5:
Udenrigsministerens redegørelse om Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).**

(Anmeldelse 23.02.2011. Redegørelsen givet 23.02.2011. Meddelelse om forhandling 23.02.2011).

Kl. 13:38

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Det er hr. Michael Aastrup Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

Tak for det. Vores ordfører, hr. Peter Juel Jensen, kan desværre ikke være til stede her i salen i dag, og derfor har jeg lovet at læse hans tale op.

Tak til ministeren for en god og grundig redegørelse til Folketinget. 2010 har været et godt år for OSCE med mange spændende begivenheder, hvor OSCE's parlamentariske forsamling på alle måder har deltaget aktivt og pligtopfyldende.

Jeg vil dog gerne starte med afholdelsen af det første topmøde siden 1999. Topmødet blev afholdt i Astana i Kazakhstan, der udover at være vært for topmødet også stod for formandskabet i 2010. Topmødet blev afholdt, på trods af at de fleste vestlige lande var meget forbeholdne; en toven, der skyldtes menneskerettighedssituationen i Kazakhstan, der på trods af visse fremskridt ikke lever helt op til det, man kunne forvente af et land med formandskabet for OSCE.

Flere stats- og regeringschefer samt udenrigsministre deltog i topmødet, men på trods af det kan mødet med danske øjne nok kun betragtes som en delvis succes. Ikke fordi man ikke kunne blive enige om en topmødeerklæring – det blev man – men fordi man ikke kunne blive enige om en handlingsplan for OSCE's arbejde i de kommende år. Uenigheden opstod mellem EU-kredsen og især Rusland om de såkaldte frosne konflikter i særdeleshed og spørgsmålet vedrørende Georgien. Handlingsplanen er ikke lagt død, men blot udskudt, og arbejdet med at skabe enighed fortsættes af de kommende formandskaber.

I 2010 kunne OSCE også fejre 20-året for det såkaldte Københavnsdokument, som fortsat er en hjørnesten inden for OSCE's arbejde for demokrati og fundamentale menneskerettigheder. Det blev en meget velbesøgt konference med over 260 repræsentanter fra OSCE-lande, men fraværet af OSCE's parlamentariske forsamling blev noteret, hvilket undrer mange parlamentarikere, der til daglig udfører arbejde for demokrati og menneskerettigheder.

En vigtig del af OSCE's arbejde foregår i felten i OSCE-landene med konflikthåndtering og projekter til fremme af demokratisering, god regeringsførelse, bæredygtig socioøkonomisk udvikling og respekt for menneskerettighederne. OSCE's 17 feltmissioner på Balkan, i Centralasien, Kaukasus, Moldova og Ukraine er hjørnesten i dette arbejde.

Politisk og ressourcemæssigt er OSCE's fokus i de senere år dog i højere grad flyttet fra det nu mere stabile Balkan over mod landene i SNG-regionen, fortrinsvis i Centralasien. Bevægelsen hen imod en større fokus på missionerne i Centralasien er fortsat i 2010. Ændringen er blevet styrket af OSCE's tiltagende opmærksomhed på transnationale trusler som terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder narkosmugling. Denne tendens hænger også sammen med de stigende aktiviteter i OSCE-regi rettet mod Afghanistan, primært via indsatser i de centralasiatiske nabolande.

Valgobservation er et OSCE's vigtigste områder og er en meget synlig og respekteret del af OSCE's arbejde med at fremme og fastholde en demokratisk udvikling i OSCE's område. For at OSCE kan bevare sin ledende rolle på området, kræver det et fortsat tæt samarbejde mellem de to hovedaktører, ODIHR og OSCE's parlamentariske forsamling, der positivt supplerer hinanden med forskellige vinkler på observatørarbejdet og tilsammen øger legitimiteten af observatørvurderingerne. Men sådan fungerer det desværre ikke altid.

OSCE's parlamentariske forsamling har implementeret 1997-aftalen, som blev forhandlet på plads af det daværende danske formandskab. ODIHR nægter fortsat at leve op til denne del af aftalen. Især nægter de at dele information, hvilket gør OSCE's parlamentariske forsamlingens arbejde besværligt. På det nyligt afholdte vintermøde i Wien blev samarbejdet mellem OSCE's parlamentariske forsamling og ODIHR omtalt som mindst talt dårligt.

Jeg vil ikke komme nærmere ind på det konkrete problem, men blot konstatere, at findes der ikke en løsning, er det min overbevisning, at der på længere sigt bliver problemer med at få parlamentarikere til at deltage i valgobservationer. Det kan ikke være nyt, at der er plads til forbedringer. Derfor undrer det også, at OSCE's formandskab har valgt at bede om en forlængelse af ambassadør Lenarčić's mandat, i øvrigt uden at slå denne stilling op. Forlængelsen sker gennem en såkaldt silent procedure, hvor de enkelte lande skal sige fra, hvis ikke de er enige i forlængelsen. Vi taler her om en stilling som leder af OSCE's Office for Democratic Institutions and Human Rights. Burde man ikke her forvente en åben og transparent procedure, hvor stillingen slås op uden mulighed for genudnævnelse?

Jeg vil gerne slutte af med at fremhæve de to danske parlamentarikere, som i mine øjne igen i år har gjort en stor indsats på Folketingets OSCE-parlamentariske delegations vegne, nemlig medlem af Folketinget hr. Jens Christian Lund og medlem af Folketinget fru Pia Christmas-Møller. De to parlamentarikere har ydet en stor indsats i OSCE's parlamentariske forsamling, hvilket fortjener al ære og respekt.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til Venstres ordfører, og det lagde jo ordet lige over til den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Christian Lund.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Så er jeg jo nødt til at starte med at sige tak for rosen. Det er ikke ret tit, det sker. Selvfølgelig er det positivt, og jeg vil blot sige, at det ikke gør noget, at det var Venstre, der kom med rosen. Så tak for det.

Så vil jeg godt sige til ministeren, at det ikke er den ringeste redegørelse, vi har set, og for en thybo er det ikke så dårligt endda. Jeg vil dog sige til ministeren, at der er noget, der irriterer mig – det er givetvis ikke ministerens skyld, men ministeren kan måske sige noget om det – og det er, at der i redegørelsen jo er tilføjet et bilag, men hvis man går ind på Folketingets hjemmeside og leder efter redegørelsen, er bilaget ikke med. Og det har ikke noget at gøre med, at der er ros af mig i bilaget. Men derfor synes jeg alligevel, at bilaget burde have været med.

Så vil jeg gå videre med min tale. OSCE har, som Venstres ordfører jo også nævnte, masser af opgaver og er en meget vital organisation. Derfor vil vi også ligesom Venstres ordfører sige, at der er en række områder, hvor vi gerne vil beklage at det ikke virker bedre. Med hensyn til de frosne konflikter, som Venstres ordfører var inde på, er det selvfølgelig helt afgørende, at vi får løst de problemer, hvis vi skal bevare det ordentlige samarbejde inden for OSCE.

Jeg vil også her sige, at det, der er sket i Hviderusland, er beklageligt, ikke alene at vi har et land, hvor valget blev gennemført på en helt forkert måde, det er meget beklageligt, men det er selvfølgelig

også beklageligt, at OSCE-kontoret i Minsk er blevet lukket – selvfølgelig som en konsekvens af, at vi har været kritiske over for Hviderusland. Men det må vi have gjort noget ved.

Jeg vil også sige, at det ikke er rart for en tidligere soldat, at CFE ikke virker. Det var noget af det, som jeg brugte meget tid på, da jeg var soldat, og jeg vil sige til ministeren, at det er et vigtigt område, som vi må arbejde sammen på at få op at stå igen.

Jeg vil godt her sige til ministeren, at jeg synes, vi bør rose Kasakhstan. Min oplevelse af det, som Kasakhstan som formandsland gjorde, er, at de på en række områder gjorde det rigtig godt – logistikken og tilrettelæggelsen af møder var langt bedre, end man kunne have frygtet. Det er selvfølgelig ærgerligt, at Kasakhstan ikke helt levede op til menneskerettighederne sådan, som OSCE forventede, men jeg synes, det er væsentligt, at vi får meddelt ud i systemet, at Kasakhstan virkelig har gjort det godt, på trods af at der var en række lande, som ikke forventede, at de ville kunne gøre det så godt. Personligt har jeg og mit parti store forventninger til Litauen. Jeg tror, at Litauen vil blive et rigtig godt formandsland.

Så vil jeg omtale et møde, som jeg selvfølgelig er lidt varlig med at komme ind på, for jeg var der ikke, men det var udenrigsministeren, og det var mødet i Astana, som der jo kom en erklæring fra. Jeg synes, det er meget fint, at ministeren har været med til, at det blev meget klart, at menneskerettigheder ikke kun er en berørt stats indre anliggende, det er vores alle sammens anliggende. Og det er jo væsentligt, at det blev slået fast.

Jeg vil også gerne anerkende Danmarks rolle og også – da jeg er i godt humør i dag – udenrigsministerens rolle i forbindelse med Wiendokumentet, for jeg er helt sikker på, at udenrigsministeren havde en finger med i spillet, med hensyn til at det gik godt. 20-året for Københavnsdokumentet er jo også vigtigt, men jeg vil ligesom Venstres ordfører sige, at det ikke var særlig positivt med PA's involvering i Københavnsdokumentet. Vi må altså huske, at PA – jeg kommer tilbage til det – har hovedkontor her i København, og de er en væsentlig del af det. Og uden parlamentarikere til at bakke op om det her, virker det ikke.

Ligesom Venstres ordfører vil jeg også lige nævne OSCE's opgaver i felten. Vi har de her 17 feltmissioner, og jeg vil ikke komme nærmere ind på dem, for det gjorde Venstres ordfører, men personligt har jeg været så heldig, at jeg har fået lejlighed til at være ude at besøge nogle af missionerne, bl.a. den i Tadsjikistan, og jeg vil sige, at der ikke er nogen tvivl om, at feltmissionerne betyder meget for de lande, de er i, og specielt den i Tadsjikistan har en meget stor indflydelse på den demokratiske udvikling og på narkotikabekæmpelsen, og derfor er det fint, at Danmark har ydet ekstra støtte til lige netop den mission.

Kl. 13:49

Vores parti håber, at regeringen og den kommende regering vil arbejde meget for i OSCE, at de frosne konflikter bliver løst. Vi skal arbejde meget for energisikkerhed, og det er der meget stor enighed om i kredsen af OSCE-landene. Vi skal arbejde for de menneskelige dimensioner, konfliktstyring m.v., det er væsentligt.

Så blev det jo nævnt af Venstres ordfører, at jeg har været ude som valgobservatør de her små 15 gange, og jeg vil sige til ministeren, at hvis der er noget, jeg ved noget om, så er det valgobservationer. Det er utrolig vigtigt, at vi har nogle ordentlige valgobservationer, det betyder meget for de lande, hvor valgobservationerne gennemføres, uanset om det er i Centralasien eller i Østeuropa. Og egentlig burde der også være mere i Vesteuropa, for vores valg kunne godt have gavn af at blive kigget igennem – jeg siger ikke, at der er akutte problemer f.eks. med danske valg, men det ville være rart, hvis det blev kigget igennem, og det ville give en større forståelse fra de andre lande, hvis vi også kontrollerede vest for Wien.

Generelt vil jeg sige, at der er positive resultater af det, og det betyder som sagt meget, at vi har disse valgobservationer. Men det

ærgrer mig, at vi har to retninger inden for OSCE: ODIHR og PA. I mange tilfælde går det godt, så er samarbejdet godt, men selv jeg må sige, at der er en række områder, hvor det er tydeligt, at ODIHR får gennemført nogle ting, som ikke er i samme ånd som det, PA mener. Der er også, som Venstres ordfører nævnte, nogle ting, der bliver skjult. Det er altså væsentligt, at vi får samarbejdet i orden, og der er det vigtigt, at regeringerne går ind og fortæller OSCE: Vi kan ikke have det. Jeg vil godt sige til ministeren, at hvis ikke vi har medlemmer af parlamenterne til at gennemføre valgobservationer, så taber de i værdi. Det betyder utrolig meget for de lande, hvor vi er ude at observere, at det er medlemmer af parlamenterne, som gennemfører det.

Fremtiden: Jeg håber, at OSCE fortsat vil udvikle sig til at være den støtte for demokrati både internt og eksternt i forhold til OSCE's rolle. Jeg håber, at en konsekvens af det vil være, at Vesten lærer af det, OSCE står for, således at det ikke er rigtigt at støtte ledere og lande, som har et styre, der ikke lever op til OSCE's værdier. Ønsket om stabilitet må aldrig tryne ønsket om, at et land har demokrati, frie valg og menneskerettigheder. Og det er nødvendigt i den forbindelse, at vi også har et ordentligt forhold til de oppositionspolitikere, der går ind for demokratiske ændringer.

Jeg og mit parti håber, at OSCE-landene fremover vil kigge på OSCE sådan: Hvem var vi, dengang vi virkelig betød noget, før Muren faldt? Hvem er vi nu? Men ikke mindst: Hvem bør vi være? Og vi håber, at man så vil arbejde for det. Og jeg ser frem til, at vi til juli i Serbien kan tage hul på det og få det drøftet.

Så vil jeg lige til slut sige, at vi jo havde et fantastisk godt møde i Wien, og noget af det, der blev diskuteret, og som jeg synes var meget vigtigt, var trafficking. Der er helt klart i OSCE-kredsen nogle meget kontante holdninger til folk, der køber og sælger mennesker, bl.a. var det tydeligt, at mange af parlamentarikerne mente, at pædofile bør straffes, når de kommer tilbage til deres land, selv om deres overtrædelser er sket i et andet land. Det er vigtigt at slå fast, at solgte personer ikke er forbrydere, de er ofre, og det må vi huske på. Vi skal passe på, at der ikke i erhvervslivet kommer nærmest slaveliggende tilstande, hvor vi har nogle folk, der går for lud og koldt vand og arbejder.

Med hensyn til vedvarende energi er vi i vores område kommet for sent i gang, og vi bør komme i gang. Der er ingen tvivl om, at vores environment er det mest internationale område.

Afslutningsvis vil jeg sige, at OSCE er en vigtig organisation, men den bør selvfølgelig tilpasses den nye verden. Men redegørelsen var ikke så ringe.

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil godt starte med at takke udenrigsministeren for redegørelsen om OSCE. 2010 var det år, hvor der for første gang siden 1999 blev afholdt topmøde. På topmødet var der enighed om at fremhæve respekten for menneskerettigheder. Det er jo et af de områder, hvor OSCE gennem en aktiv rolle har muligheden for at fremme situationer, og igen i år vil jeg fremhæve valgobservationerne.

Netop valgobservationer er med til at fremme grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder og er med til at kontrollere, om de demokratiske principper og processer også efterleves. Af samme grund er det bekymrende, at OSCE's kontor i Hviderusland, hvor myndighederne har slået hårdt ned på oppositionen, står over for lukning. Senest blev kontoret i Georgien lukket, og på trods af ønske fra Georgien om genåbning er det ikke lykkedes. Der har været en

stor stigning i antallet af valgobservatører fra 2009 til 2010, og jeg finder, at det er ganske rimeligt, at OSCE-landene i langt højere grad bør respektere de anbefalinger, der kommer i den endelige valgobservationsrapport, hvilket der også arbejdes på fra dansk side.

Af redegørelsen fremgår det, at bl.a. Rusland ønsker en reform af valgobservationsområdet, så der også foregår flere valgobservationer i de vestlige lande. Man har da også forsøgt at imødekomme dette ved at sende observatører til lande, hvor det skønnes egentlig ikke at være nødvendigt. Man kan så håbe, at initiativet er nok til at imødegå kritikken om dobbeltmoral, og håbe, at alle lande vil respektere de anbefalinger, som kommer fra valgobservatørerne.

Ganske vist vil vi nok her i Danmark mene, at det er unødvendigt med valgobservatører i vestlige demokratiske lande, men jeg må sige, at efter valget i Sverige sidste år synes jeg, at Rusland har en pointe. Efter det svenske valg, som jo i mine øjne bestemt ikke er hemmeligt, var der en demonstration i Stockholm, hvor hovedtalen, Lars Ohly, formand for Vänsterpartiet, som er SF's svenske søsterparti, var hovedtaler, og parolen for demonstrationen var: Sverigedemokraterna ud af Riksdagen. Var det samme foregået i et land, som vi i Danmark ikke mener overholder frihedsrettighederne og ikke har demokrati, ville vi have været forargede og bestemt ikke holdt os tilbage.

Jeg vil gerne vende tilbage til Kasakhstan, som havde formandskabet i 2010 og det topmøde, som blev afholdt der. For på trods af, at der ikke var enighed om en fremtidig handlingsplan, lykkedes det dog at lave en erklæring, hvor specielt menneskerettighedsområdet blev fremhævet. Spørgsmålet er så, om en sådan erklæring er tomme ord. Jeg siger det, fordi selve værts- og formandslandet, som ved tildelingen af formandskabet havde lovet at forbedre menneskerettighedssituationen i landet, ikke har gjort det. Der er dog sket, hvis man skal have de positive briller på, en smule fremskridt i forhold til CFE-traktaten, som Rusland suspenderede tilbage i 2007. Der er således indledt forhandlinger. Vi kan jo håbe, at der snart sker et gennembrud i forhandlingerne. Som det nævnes i redegørelsen, skal der helst meget snart komme et gennembrud, da der i år skal være en gennemgang af netop våbenkontroltraktaten, altså CFE-traktaten.

Afslutningsvis synes jeg til gengæld, man kan glæde sig over, at alle OSCE's medlemslande vedtog et dansk forslag om senest i 2011 at opdatere Wiendokumentet, som jo er en politisk bindende forpligtelse til gennem åbenhed og transparens at skabe øget gensidig tillid på det militære område. Jeg synes bestemt, det er værd at rose det danske initiativ på dette område, som muliggør enkeltrettelser, der træder i kraft med det samme, og hvor det altså ikke er nødvendigt at åbne hele dokumentet til forhandling, hvilket jeg kan forestille mig vil være en meget langstrakt forestilling, når 56 lande skal være enige.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kamal Qureshi har bedt om en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Nu er det svært for mig at stå her at skulle redegøre for, hvad Vänsterpartiet har sagt under den svenske valgkamp. Men jeg vil da gerne spørge, når nu det bliver nævnt lidt i flæng, at man skal overveje, om Sverige skulle have nogle valgobservatører, hvad det var, de gjorde, som var udemokratisk. Det var det ene.

Det andet er, at jeg da gerne vil spørge, om Dansk Folkepartis ordfører er enig i, at man med de fælles konventioner og med de fælles retningslinjer, som OSCE opererer efter, skal kunne komme med opfordringer og komme med pålæg til de forskellige lande, når det er, de overtræder konventionerne. For Dansk Folkeparti har jo sædvanligvis været imod, at Danmark skulle rette ind efter internationale konventioner, og synes ikke, at konventioner er noget, som Danmark

er forpligtet af. Her hører jeg Dansk Folkepartis ordfører tale om, at de konventioner, som OSCE bruger, og som OSCE's medlemslande er forpligtet af, er i orden. Så jeg skal bare lige forstå, hvad Dansk Folkeparti egentlig mener om internationale konventioner. Er de gode? Er det godt at have nogle internationale spilleregler, eller er det dårligt?

Kl. 14:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:00

Pia Adelsteen (DF):

Internationale spilleregler skal man selvfølgelig overholde, hvis man har godkendt dem. Hvis vi har underskrevet nogle konventioner, skal vi overholde dem også i Danmark. Det, vi i Dansk Folkeparti har sagt i forhold til den FN-konvention, som der bliver hentydet til, er, at vi skal gennemgå den. Vi mener bestemt ikke, at ordlyden har samme betydning i dag, som den havde, dengang den blev underskrevet; jeg tror, det var tilbage i 1960'erne. Derfor har vi også bedt om at få lavet et gennemsyn af de konventioner, vi har. Det synes jeg er væsentligt.

Med hensyn til valget i Sverige vil jeg sige, at det, jeg anser for udemokratisk i Sverige, er, at det ikke er hemmelige valg. Når man går ind på valgstedet, kan man tage forskellige stemmesedler, som i øvrigt har hver deres farve efter, hvilket parti det drejer sig om. Så går man ind og stemmer, og så går man ud og afleverer stemmesedlen. Det synes jeg er et problem. I Danmark har vi hemmelige afstemninger, og det synes jeg er væsentligt i et demokrati. Derfor vil jeg gerne have valgobservatører til Sverige.

Med hensyn til demonstrationen er det jo ikke i sig selv udemokratisk at holde demonstration, men det er ved gud udemokratisk at bede om at få et parti ud af en Riksdag, som det er valgt demokratisk til.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:01

Kamal Qureshi (SF):

Tak for forklaringen. Jeg skal bare lige forstå det omkring konventioner, for det er ikke korrekt. Dansk Folkepartis Søren Krarup har jo sagt, at konventioner er noget, fanden har skabt, og er lodret imod menneskerettigheder og FN-konventionerne. Hvis Dansk Folkeparti havde sagt, at de gerne ville have gennemgået konventionerne for at se, om der var noget af det, der kunne gøres anderledes, så tror jeg sådan set ikke, det havde været kontroversielt. Det havde ikke været en særlig kontroversiel melding. Det, som Dansk Folkeparti har sagt i forhold til en lang række internationale konventioner, og det er ikke kun konventionerne omkring de statsløse, der er tale om, er, at man ikke mener, at Danmark er forpligtet af internationale konventioner. Men det er godt at høre – sådan forstår jeg ordføreren – at man tilslutter sig de konventioner og respekterer de konventioner, Danmark har underskrevet. Det er en fin udmelding. Tak.

Kl. 14:02

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:02

Pia Adelsteen (DF):

Selvfølgelig skal vi respektere de konventioner, vi har underskrevet, i Danmark. Det kan der ikke være nogen tvivl om. Vi har bare sagt fra Dansk Folkepartis side: Vi har underskrevet rigtig mange kon-

ventioner. Vi skal gennemgå dem og se, hvad det egentlig i sin tid var, vi skrev under på. Hvordan var situationen dengang? Hvad er der ændret? Giver det overhovedet mening at have de konventioner i dag? Skal vi så træde ud af dem? Det synes jeg er helt rimeligt at forlange. Sådan må det være.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Kamal Qureshi som SF's ordfører.

Kl. 14:03

(Ordfører)

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil også godt takke for redegørelsen.

Tilbage i december var der OSCE-topmøde i Astana i Kazakhstan, og det er jo et land, som i den grad har svært ved at overholde menneskerettighederne. Beslutningen om at placere topmødet i Astana var da også kontroversielt, og det var også noget, der blev diskuteret. Jeg nævner det ikke for at komme med kritik af, at mødet var placeret der, men det er netop et meget godt eksempel på de svære dilemmaer, en organisation som OSCE hele tiden befinder sig i.

På den ene side stiller vi jo krav om, at der skal være overholdelse af menneskerettigheder – det er jo sådan set hele formålet med OSCE's menneskelige dimension – og på den anden side kan de krav realistisk set bedst opnås med et stadig tættere samarbejde og de positive tilkendegivelser, som ligger i det tætte samarbejde, som OSCE er. Nogle gange virker det rigtig godt, og andre gange er resultaterne mindre imponerende.

Når man ser på resultaterne af topmødet, er jeg især glad for den fremhævelse, der er af, at et medlemslands overholdelse af menneskerettighederne ikke kun er et internt anliggende, men et anliggende for hele fællesskabet. Det ligger sådan set meget godt i forlængelse af det spørgsmål, jeg stillede lige før til Dansk Folkeparti, nemlig at det, som hele samarbejdet i OSCE handler om, er, at man ikke som et enkelt land kan frasige sig sin overholdelse af menneskerettighederne med henvisning til nationale anliggender. Nej, man er forpligtet af det fællesskab, man er indgået i.

Den beslutning gør det også lettere for lande som Danmark at engagere sig aktivt, når vi observerer menneskerettighedskrænkelser i andre lande, og, selvfølgelig, hvis det skulle blive nødvendigt, også at lytte, når andre lande kommer med kritik af Danmark.

Det skal være et helt centralt fokusområde for Danmark at kæmpe for menneskerettighedernes universalitet, altså at alle lande er forpligtet af menneskerettighederne, og at menneskerettighederne gælder for alle lande, herunder selvfølgelig også Danmark. Det gælder selvfølgelig først og fremmest de basale politiske og personlige frihedsrettigheder, og jeg håber på, at vi vil se OSCE spille en stadig mere aktiv rolle på det område. Det er positivt, at Danmark er kommet igennem med et forslag om at opdatere det såkaldte Wiendokument.

I EU oplever vi i disse årtier en historisk stabil periode. Det er en situation, som selvfølgelig skyldes et forbedret samarbejde på mange områder, men som også skyldes en øget gennemsigtighed i forhold til landenes militære dispositioner. Derfor er det også positivt, at det nye litauiske formandskab for OSCE vil sætte fokus på en videreudvikling af kontrollen med konventionelle våben samt sikkerhed og tillidsskabende foranstaltninger i øvrigt.

OSCE har bl.a. været engageret i valgobservation i Hviderusland. Desværre blev det til en observation af, hvordan almindelige frihedsrettigheder blev krænket groft både op til og efter valget. Jeg er glad for, at OSCE har haft fokus på området, men omvendt må vi erkende, at det ikke har haft noget stort impact på situationen i Hviderusland. Det må være et afgørende punkt for Danmark også fremadrettet at have øje for, hvordan vi gennem OSCE og andre fora kan medvirke til en forbedring af menneskerettighederne i Hviderusland.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kenneth Kristensen Berth for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Tak for det. Når nu ordføreren står og bryster sig af at være en stor forsvarer af friheds- og menneskerettighederne, synes jeg jo, at det er relevant at få et lidt mere klart svar på det spørgsmål, som fru Pia Adelsteen også bragte op tidligere. Hvordan har ordføreren det egentlig med, at Socialistisk Folkepartis søsterparti i Sverige, Vänsterpartiet, indkalder til en demonstration på Sergels Torg i Stockholm, hvor der møder 4.000 mennesker op med det formål at få smidt et folkeligt valgt parti ud af rigsdagen i Sverige.

Jeg har meget svært ved at se et større overgreb mod de frihedsrettigheder, som hr. Kamal Qureshi bryster sig af at forsvare, end det, at et parti går ud og kræver, at et andet folkevalgt parti bliver smidt ud af en parlamentarisk forsamling. Jeg kan faktisk ikke huske, at der er sket noget lignende siden omkring den 6. marts 1933, hvor NSDAP begyndte at tvangsopløse parti for parti for derved at generere et flertal i den tyske rigsdag.

Er det også den politik, som Socialistisk Folkeparti står for, eller vil man her tage afstand fra det, som Vänsterpartiet foretog sig?

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes måske, det er at svinge sig lidt højt op at begynde at sammenligne en melding fra en demonstration i Sverige bestående af nogle tusinde mennesker med, hvad der foregik i rigsdagen i Tyskland. Men det er jo meget typisk Dansk Folkeparti, at man ligesom hele tiden skal male fanden på væggen.

Jeg må sige, at hvis hr. Kenneth Kristensen Berth og jeg skal stå og redegøre for, hvad vores såkaldte søsterpartier gør i udlandet, hvad Sverigedemokraterna gør i Sverige, hvad Le Pen gør i Frankrig, eller hvad andre af Dansk Folkepartis søsterpartier rundt omkring i Europa gør, tror jeg, at det kan blive en meget lang debat.

Jeg kan forholde mig til, hvad SF gør og siger, i og med at jeg står som ordfører for SF, og i SF har vi jo sådan set sagt, at vi er lodret uenige med Dansk Folkeparti på afgørende politiske områder, men at Dansk Folkeparti er et folkevalgt parti, som derfor er repræsenteret i det danske Folketing med alle de rettigheder og pligter, det medfører. Det er sådan set vores holdning til det, og det vil jeg meget gerne stå til ansvar for og redegøre for. Men hvis hr. Kenneth Kristensen Berth og jeg skal stå og redegøre for, hvad vores søsterpartier gør i udlandet, så kan det måske nok blive til en meget lang debat.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Kenneth Kristensen Berth.

Kl. 14:09

Kenneth Kristensen Berth (DF):

Jo, men jeg noterede mig jo netop, at ordføreren i sit indlæg gjorde særskilt opmærksom på, at når det drejer sig om forsvaret for menneskerettighederne, er det et anliggende for hele fællesskabet og ikke kun for det enkelte land. Således må det jo også være et anliggende for hr. Kamal Qureshi at forholde sig til det faktum, at hans eget søsterparti i Sverige indkalder til en demonstration med det formål at smide et demokratisk valgt parti ud af den svenske rigsdag.

Det må da være såre simpelt for hr. Kamal Qureshi enten at tage afstand fra det – hvilket jeg da vil forvente at hr. Kamal Qureshi gør – eller bakke op om synspunktet om, at visse partier altså ikke skal have adgang til at blive valgt til parlamentariske forsamlinger. Det burde være ret enkelt. Og som hr. Kamal Qureshi udmærket ved, har Dansk Folkeparti ingen forbindelser overhovedet til Jean-Marie Le Pen, hvorimod Socialistisk Folkeparti har et fuldstændig formaliseret samarbejde med Vänsterpartiet.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Kamal Qureshi (SF):

Jamen som sagt vil jeg sige, at hvis vi skal til at redegøre for det samarbejde, Dansk Folkeparti har med Sverigedemokraterna og partier i andre lande, så kan det blive til en lang debat.

Men jeg vil da godt svare helt konkret og sige, at det selvfølgelig skal være sådan, at de partier, der bliver folkeligt valgt til et parlament, har ret til at repræsentere folk. Så må man forholde sig helt konkret til, hvad de siger og gør, og hvis der er tale om et parti, der på afgørende områder bryder den svenske lovgivning med hensyn til racistiske ytringer, så må man dømmes eller skride til handling ud fra det. Som hr. Kenneth Kristensen Berth er klar over, er det også sådan i den danske lovgivning, at hvis der er nogen, der udtaler sig i strid med racismeparagraffen i straffeloven, bliver de dømt for den overtrædelse.

Så sådan må man jo forholde sig konkret til det i de enkelte lande, men det er klart, at det var blevet et OSCE-anliggende, i det øjeblik at den svenske rigsdag havde reageret på en demonstration. Men jeg må sige, at jeg synes, at det måske lige er i overkanten at skulle stå og forholde sig til en demonstration, der er organiseret på gadeplan.

Kl. 14:12

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som konservativ ordfører.

Kl. 14:12

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Da vores ordfører, fru Helle Sjelle, ikke kan være til stede, har jeg lovet at holde hendes tale.

Først og fremmest en stor tak til udenrigsministeren for en interessant og spændende redegørelse. OSCE er på mange områder en meget vigtig organisation, også selv om kendskabet til den desværre ikke er lige stort hos alle. Organisationen har siden 1970'erne varetaget en række væsentlige internationale funktioner ved at samle de relevante aktører. Specielt for et lille land som Danmark er OSCE et afgørende internationalt forum, fordi man i OSCE tilstræber løsninger gennem dialog og forhandling.

OSCE's formål er at sikre konfliktforebyggelse, krisestyring og genopbygning. Det gælder først og fremmest inden for militær sikkerhed, men også i stigende grad økonomisk, miljømæssig og menneskelig sikkerhed. I dag drøfter OSCE alt fra militær nedrustning til menneskerettigheder og demokratisering. Med udviklingen af OSCE's ansvarsområder er OSCE i mine øjne en unik organisation – en organisation, der skaber fundamentet for et frugtbart forum, hvor store lande som USA og Rusland kan mødes med mindre lande som Danmark.

Vi Konservative synes, at fordelene ved OSCE er mange. Organisationen står for at samle 56 lande fra hele den nordlige halvkugle, i anerkendelse af at samtale og dialog er den sikreste vej frem.

OSCE's største force er, at den bygger på blød magt, men den manglende forpligtelse, som kendetegner blød magt, er jo også dens akilleshæl. Ulempen illustreres ved, at enighed kan være vanskelig og tidkrævende at opnå.

Ser vi tilbage på det sidste år, står den delvise succes ved topmødet i Kazakhstan som et eksempel på vanskelighederne ved konsensusdannelse. Men den uundgåeligt største udfordring det seneste år har været situationen i Hviderusland. Det er beklageligt, at Hviderusland har meldt sig ud af OSCE-samarbejdet. Fastholdelse af OSCE-kontorer i de respektive lande er et vigtigt element i et stærkt OSCE. Derfor mener vi Konservative, at det er vigtigt, at vi i fremtiden har fokus på Hviderusland; uanset besværlighederne i Hviderusland er det bedre at føre dialog med landet frem for at isolere det.

Det sidste års tid har dog samlet set budt på langt flere succeser end problemer, og jeg vil i dag blot nævne tre af dem:

For det første har OSCE afholdt sit første topmøde siden 1999. Det store topmøde i Astana var ikke udelukkende en succes, men trods alt en stor begivenhed i OSCE. Topmødet løb ind i problemer grundet markante meningsforskelle landene imellem. Der blev som konsekvens heraf ikke produceret nogen handlingsplan og dermed ikke noget konkret grundlag for implementering. Trods problemer resulterede mødet – vigtigst af alt – i en erklæring, der bekræfter væsentligheden af OSCE's forpligtelser til at respektere menneskerettighederne.

Astanaerklæringen har slået fast, at menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder ikke blot berører staters indre anliggender, men hele OSCE. Og det er en markant styrkelse af den menneskelige dimension i OSCE's arbejde. For os Konservative er det en vigtig sejr, som fremover vil gøre udfordringer med f.eks. Hviderusland nemmere at håndtere.

For det andet er beslutningen om opdateringen af Wiendokumentet en vigtig milepæl. På dansk initiativ har OSCE påtaget sig at opdatere og modernisere Wiendokumentet. Wiendokumentet handler i al sin enkelhed om tillids- og sikkerhedsskabende foranstaltninger. Som udenrigsministeren har redegjort for, er processen allerede gået i gang, og den ser ikke ud til at volde store problemer. Vi Konservative mener, at det styrkede samarbejde er et vigtigt skridt på vejen mod militær stabilitet.

For det tredje og sidste har OSCE's varetagelse af valgobservatører været central. 2010 har været et travlt valgår, og specielt valgene i Hviderusland og Kirgisistan har været af stor betydning. OSCE's indsats hjælper til at skabe stabilitet og sikrer demokratisk udvikling. Vi Konservative er stolte af, at Danmark støtter stærkt op om valgobservationsopgaven. På samlet OSCE-niveau var der i 2010 mere end 1.000 flere OSCE-valgobservatører end året før, og det er glædeligt, idet det er min klare opfattelse, at OSCE's tilstedeværelse både er til gavn og glæde for befolkningen.

Samlet set har det været et utrolig spændende år for OSCE. Endnu en gang har organisationen vist, at man kan komme langt med dialog og samtale. Det sidste år har da også vist, at der er store udfordringer fremover. I 2011 bør fokus specielt være på at gennemføre opdateringen af Wiendokumentet samt at følge og understøtte udviklingen af menneskerettigheder og demokrati i Hviderusland.

Samlet set mener vi Konservative, at OSCE fortjener Danmarks fortsatte opbakning. OSCE er inde i en god udvikling, og det bør vi støtte op om.

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 14:17

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Tillad mig lige en enkelt replik til fru Pia Adelsteen: Det er helt urimeligt at anfægte de svenske valg, som det sker her. Der er absolut mulighed for hemmelig afstemning i Sverige. Det mest almindelige under svensk valghandling er, at vælgeren på sin bopæl modtager valgsedler fra de forskellige partier, kan derhjemme udfylde en valgseddel, stikke den i lommen, gå op på valgstedet, gå ind i lokalet, putte sedlen ned i en kuvert og lægge den ned i kassen, fuldstændig hemmeligt. Har man glemt sin valgseddel, kan man gå op på valgstedet og tage lige så mange stemmesedler, man vil, for så vidt fra alle partier, gå ind i stemmeboksen og så tage den seddel, man gerne vil markere sin tilslutning til. Så det er selvfølgelig helt urimeligt at beskrive de svenske valg handlinger på den måde, som fru Pia Adelsteen gjorde i dag, og som fru Pia Kjærsgaard tidligere har gjort det.

Jeg vil gerne sige tak til ministeren for en udmærket redegørelse. Jeg synes, det er meget godt, at vi gør os den ulejlighed at diskutere OSCE sådan en gang om året. Jeg synes, det er nyttigt, ikke mindst fordi det jo altså også viser, hvor stor en opbakning til OSCE-arbejdet der er her i Folketinget.

OSCE er stadig en vigtig organisation. Den er vigtig i arbejdet for sikring af menneskerettigheder og demokrati, og den er vigtig med sine missioner f.eks. i Kirgisistan og Tadsjikistan. Hvor vigtigt det er, ser man jo også, når OSCE ikke kan få lov til at sende missioner, som de desværre ikke kan i øjeblikket i forhold til Hviderusland. Det er virkelig dybt beklageligt, at missionen i Hviderusland har måttet trækkes ud, og jeg vil opfordre til, at man meget kraftigt fra dansk side, nordisk side, baltisk side arbejder for, at Hviderusland atter kommer på bedre tanker, tillader OSCE-missionen og i øvrigt slår ind på en demokratisk og anden kurs end den, vi kender. Det er en mørk plet på vores del af verden, at Hviderusland udvikler sig, som det gør, og vi bør arbejde energisk for at få Hviderusland ud af den isolation, som landet desværre har valgt.

OSCE's arbejde med valgobservation og valgtilrettelæggelse i nye demokratier er fremhævet fra flere sider, og det vil jeg også gerne gøre. Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at der er en organisation, der ligesom dyrker det speciale inden for diplomatiet, som afholdelse af valg og valgobservation jo udgør.

Topmødet i Astana har selvfølgelig været en hovedbegivenhed, og jeg vil gerne fremhæve især tre ting fra Astanaerklæringen, som jeg har hæftet mig ved. Det fastslås eller bekræftes, at enhver stat har ret til at vælge eller ændre sine sikkerhedsarrangementer, inklusive sine alliancer. Det er jo en meget, meget væsentlig betragtning. Det er det, der ligger til grund også for udvidelsen af NATO. Med dette OSCE-dokument i hånden – og det er en bekræftelse af, hvad OSCE hele tiden har ment – kan man jo altså ikke med nogen ret indvende noget imod, at nye demokratier i Østeuropa har valgt at ville være medlemmer af den vestlige sikkerhedsorganisation. De har retten til selv at vælge. Jeg vil også fremhæve beskyttelsen af fremme af menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder. Og som andre har gjort det, vil jeg også fremhæve, at det slås fast, at et lands OSCE-forpligtelser er et legitimt anliggende for alle deltagerstater og ikke kan afvises med at være den berørte stats indre anliggender. Tænk, et fremskridt det ville være, hvis det ikke bare gjaldt OSCE-området, men verden som helhed. Det ville jo give et instrument, et redskab over for diktatorer, som ville være utrolig nyttigt. Jeg nævner bare for eksemplets skyld Libyen i dag. Endelig vil jeg fremhæve, at man fra Astana fremhæver de frie mediers vigtige rolle for at sikre menneskerettigheder og demokrati.

Nu gælder det så om at følge op på Astanatopmødet. Der har udenrigsministeren i sin redegørelse jo fremhævet visse ting, som jeg også godt vil give min tilslutning til. Det gælder for det første: at få gjort noget ved de frosne konflikter – Transnistria, Georgien og

Nagorno-Karabakh. Her bør man forsøge at skabe nyt momentum. For det andet den menneskelige dimension: Der vil formandskabet følge op og gøre en særlig indsats for at styrke mediefriheden i OSCE-landene. Formandskabet vil desuden prioritere gennemførelsen af Københavnsdokumentets principper og støtte ODIHR's arbejde med at sikre efterlevelsen af disse principper. Det er gode arbejdsopgaver for OSCE under det litauiske formandskab. Vi må ønske det litauiske formandskab al mulig held og lykke med at få fremskridt på disse områder.

Jeg slutter med endnu en gang at sige tak for en glimrende redegørelse og en god status for OSCE-arbejdet.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:23

Pia Adelsteen (DF):

Det vil jo være underligt ikke at kommentere. Jeg kan så forstå på ordføreren, at man synes, det er helt o.k., og at det helt klart er hemmeligt; hvis man ikke har sine stemmesedler med hjemmefra, skal man gå hen og i de her forskelligfarvede bunker tage en af hver, for så er der selvfølgelig ikke nogen, der kan se, hvad man stemmer på, når man går ind. Men der er nogle farver, som måske er mere ugle-sete end andre, og det kan folk jo så også se, altså at man tager sådan en med derind, plus at når man går ud, går jeg ud fra, at dem, man ikke har sat kryds ved, skal i en affaldsspand eller noget andet – et eller andet sted skal man i hvert fald gøre af dem. Om man så også skal stå og folde dem alle, så andre ikke kan se, hvilke farver det er, man smider ud, ved jeg ikke. Men for mig at se er det i hvert fald overhovedet ikke hemmeligt, og der må jeg så bare være uenig med ordføreren.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg tror ikke, der er nogen af de demokratiske partier i Sverige, der har planer om at ændre den valgordning, og svenskerne er tilfredse med den. Den er anderledes end vores. Men med hensyn til stemmesedlerne, som man tager op, vil jeg sige, at dem kan man jo bare beholde i lommen og smide i papirkurven, når man kommer hjem. Der er ikke noget problem i det.

Sverige har på et andet område også en helt anden praksis, end vi har. I Sverige er det meget nemt at få lov til at stille op til valg. Det kræver ingenting, og derfor er der masser af lister, der stiller op. Vi har jo meget restriktive regler for, om man kan stille op. Til gengæld gør svenskerne det, at de begrænser antallet af partier, der kan deltage i afslutningsdebatter i tv, hvad vi jo ikke gør, for vi har et begrænset antal partier. Altså, det er forskellige måder at gribe et demokratisk problem an på, men at sætte spørgsmålstegn ved, hvad skal vi sige, værdien af svensk demokrati er i mine øjne ret komisk.

Kl. 14:25

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Pia Christmas-Møller (UFG):

Jeg er fuldstændig enig med ordføreren i, at der ikke er nogen rimelighed i at sætte spørgsmålstegn ved det demokratiske i det svenske system.

Når jeg beder om ordet, er det blot for at bede ordføreren om at bekræfte, at vi i OSCE ikke arbejder med dobbelte standarder, at vi rent faktisk også foretager valgobservationer i de gamle demokratier. Vi har bl.a. flere gange haft delegationer til USA med bl.a. dansk deltagelse. Jeg har selv været med til at lede nogle af de observationer, og man kan vel ikke hævde, at USA ikke er et demokrati. Men vi opererer altså ikke med dobbelte standarder. Det håber jeg at ordføreren kan bekræfte.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Niels Helveg Petersen (RV):

Med glæde. Det er et helt naturligt led i OSCE's virksomhed at foretage observationer og også i velfunderede demokratier.

Kl. 14:26

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:26

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo i al væsentlighed en debat, hvor der er meget bred enighed i Folketinget. Derfor vil jeg godt prøve at trække den op på et måske andet niveau, forstået på den måde at jeg anser det for at være en meget vigtig diskussion, vi har i øjeblikket, om de principielt to forskellige linjer, der er i international politik. Der er den linje, der tegnes af krig og magtanvendelse, som i Irak og Afghanistan, og så er der den linje, som bygger på samarbejde og forhandlinger, som det sker i FN, og som det f.eks. sker i OSCE.

Da min holdning til krigen er velkendt, er det derfor for mig helt naturligt at fremhæve OSCE, som et meget vigtigt forum for samarbejde, hvor næsten alle lande i regionen deltager, i modsætning til NATO, der er en forældet koldkrigsorganisation, der bygger på militærmagt i stedet for samarbejde, som spiller en negativ rolle for fred og afspænding ved at udvide sit område og ved at oprette et missilskjold, som udløser ny oprustning og spænding i forholdet til Rusland. Det er det principielt vigtige, vi finder i OSCE-samarbejdet.

Vi synes også, det er vigtigt, fordi der er en opbygning, som ikke alle internationale organisationer har, nemlig en opbygning, der går på to ben: et regeringsbåret samarbejde, som selvklart er det mest forpligtende, men også er der, hvor det er sværest at komme igennem med tingene, og et parlamentarisk samarbejde, hvor det er parlamentarikere fra de enkelte medlemslande, der deltager, og hvor de erfaringer, som vi har fra det arbejde, viser, at parlamentarikerne kan opnå enighed om ting, som regeringerne aldrig kan opnå enighed om, og hvor parlamentarikerne også har mulighed for at udveksle erfaringer og diskutere med hinanden, hvilket jo selvsagt er mere begrænset på regeringsniveau, hvor det, om jeg så må sige, er regeringerne, der har monopol på samarbejdet. Så også på den måde er OSCE et demokrati i sig selv, som er vigtigt i det internationale samarbejde.

Andre har nævnt den centrale rolle, som OSCE har for udbredelse og overvågning af menneskerettigheder og for at styrke de demokratiske processer med bl.a. valgobservationer, og hvordan man der kan arbejde for at afvise undertrykkelse af oppositionen i et land, og som i det hele taget bredt står for samarbejde og forhandling. Det er også samarbejde om nogle af de allervigtigste spørgsmål, vi har, og ikke bare i forhold til fred og afspænding, nemlig samarbejde mellem landene og samarbejde om vigtige ting f.eks. inden for miljø og klima.

For at vende tilbage til forskellen mellem de to linjer i international politik kan vi måske også lige trække en linje til det, der sker i Mellemøsten, for det illustrerer jo meget godt forskellen. Vi havde krigen i Irak og har krigen i Afghanistan, hvor krigen i Irak godt nok førte til en diktators fald, men samtidig betød, at flere hundredtusinde døde, og som har efterladt et land, hvor religiøse og etniske spændinger fuldstændig er ved at ødelægge det, og hvor vi har en krig i Afghanistan, som er en fiasko, og så har vi altså en udvikling i de arabiske lande, hvor det er demokratier, der udvikler sig nedefra, og hvor det er et folkeligt demokrati, der presser diktatorerne til side.

Vi ved selvfølgelig endnu ikke helt, hvor stor succes de får. Det må tiden vise, men det viser i hvert fald en helt anden vej til at komme af med diktatur og presse demokratiet frem. Man kan vel sige det på den måde, at havde Saddam haft magten i dag, havde han stået i forreste køen af diktatorer, som på en tilsvarende måde ville vælte, som det indtil videre er sket i Tunesien og Egypten, og som det forhåbentlig snart sker i Libyen, og som vi også håber kan ske i andre lande.

Når jeg snakker om det, er det for at understrege det for mig vigtige i at tage stilling til, hvad det er for en form for udenrigspolitik, man ønsker at føre i et land som Danmark. Om det skal være den, der baserer sig på krig og magtanvendelse, eller om det skal være en, der mere baserer sig på forhandling, på internationalt samarbejde, på samtale og dialog for at se, om man kan nå til enighed om tingene. Og det er jo det, der kendetegner ikke bare OSCE, men også FN. Vi kan også nævne Nordisk Råd og Europarådet. Jeg synes, det er vigtigt at tage stilling til, om det er den type samarbejde, man ønsker, eller om det er den mere konfrontative vej, man ønsker at fortsætte ad.

Det er sigende, at OSCE får så massiv opbakning fra alle partier i Folketinget. Jeg vil også gerne tilslutte mig, og nu skal udenrigsministeren ikke blive bange, rosen over redegørelsen, som jeg synes er både relativt kort og præcis, og som giver et godt udgangspunkt for det videre samarbejde. Og nu skal hr. Michael Aastrup Jensen, Venstres ordfører, heller ikke blive nervøs – nu er han her vist heller ikke mere, og det er der jo ikke noget at gøre ved – men jeg vil fuldstændig tilslutte mig hans ros til hr. Jens Christian Lund og fru Pia Christmas-Møller for det arbejde, de gør i OSCE's parlamentariske forsamling. Jeg må selv sige, at jeg i de sidste par år har svigtet lidt. Det er jeg ked af, men tiden har ikke kunnet række til det hele. Men jeg er glad for, at der så er nogle andre her fra Folketinget, der har gjort en meget stor indsats.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning til hr. Frank Aaen, og det er fra hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 14:32

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg har et spørgsmål til Enhedslistens ordfører: Anerkender hr. Frank Aaen det OSCE-princip, at enhver stat har ret til at vælge eller ændre sine sikkerhedsarrangementer og sine alliancer? Og i givet fald, hvorfor levede Enhedslisten så ikke op til det princip, da vi diskuterede NATO's udvidelse?

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:33

Frank Aaen (EL):

Vi er fundamentalt imod NATO på samme måde, som vi er imod EU-konstruktionen, men har altid accepteret, at når lande selv ønskede at melde sig ind og f.eks. gjorde det efter en folkeafstemning

eller efter en anden demokratisk proces, skulle man også anerkende det. Det er vores princip. Jeg kender ikke til, at vi ikke skulle have overholdt det.

Men vi har den principielle modstand, herunder et ønske om, at NATO bliver nedlagt og ikke udvidet.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Niels Helveg Petersen.

Kl. 14:33

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg forstår, at hr. Frank Aaen anerkender princippet, men at Enhedslisten jo ikke rigtig har noget at have princippet i, når der skal stemmes her i Folketingssalen. Så stemmer man imod disse landes ønske om selv at kunne vælge deres alliance. Det har jeg svært ved at få til at hænge sammen.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:33

Frank Aaen (EL):

Jamen vi er som sagt grundlæggende imod NATO's eksistensberettigelse og så det hellere nedlagt i morgen end i overmorgen, og det arbejder vi ud fra.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:34

(Privatist)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for de pæne ord, og tak for en rigtig god debat. Jeg vil ikke benytte lejligheden til at gentage alt det rigtige, der allerede er blevet sagt, men prøve at fokusere på nogle af de elementer, som ligger i udenrigsministerens udmærkede redegørelse. Jeg vil prøve at sætte lidt mere lys på det, og så vil jeg slutte af med et par konkrete spørgsmål til udenrigsministeren.

Jeg ser OSCE's muligheder i de nye lande, som kæmper for at få noget demokrati op at stå. Det er en kernerolle, OSCE kan udfylde der og allerede er i gang med at udfylde, når det drejer sig om lande som Kirgisistan og Tadsjikistan. Jeg havde selv mulighed for at mødes med præsident Roza i Kirgisistan for nylig og også med deres udenrigsminister, og begge peger på, hvor ustabil et grundlag koalitionsregeringen hviler på, men samtidig på de muligheder, der er for at konsolidere det nyvundne demokrati, hvis vi vel at mærke bl.a. fra de konsoliderede demokratier i vesten er parate til at hjælpe. Her har vi fra dansk side en unik mulighed for at gøre en ekstraordinær indsats.

Præsident Roza efterlyste virkelig hjælp til træning af parlamentarikere, parlamentarisk demokratisk træning. Og der har vi jo et godt grundlag at byde ind med. Man bidrager allerede, bl.a. via EU, men jeg tror, der kan gøres mere. Jeg bad hende og hendes system og vores EU-ambassadør i Bisjkek om at bidrage ved at komme med et billede af, hvor aktivitetsniveauet er nu, og hvad der er planlagt i den umiddelbare fremtid, med henblik på at vi eventuelt fra dansk side kan styrke det yderligere. For jeg tror, at timingen er overordentlig betydningsfuld her. Det momentum, som hr. Helveg Petersen efterlyste, for så vidt angår andre lande, er der i Kirgisistan i øjeblikket, og der vil jeg håbe at vi virkelig formår at kende vores besøgstid.

For så vidt angår Tadsjikistan, har Danmark faktisk allerede vist, at vi kender vores besøgstid med et målt i beløb ganske lille projekt, men målt i virkning og perspektiv overordentlig betydningsfuldt projekt til at forebygge ekstremisme. Det ser jeg meget gerne udvidet, udbygget, og gerne i samarbejde med vores europæiske partnere. OSCE gør det fremragende. Vores missioner både i Tadsjikistan og i Kirgisistan er på et meget højt internationalt kvalitetsniveau.

Jeg må sige, at jeg savner, at vi arbejder endnu bedre sammen med vores europæiske partnere, og jeg tror, at det både politisk og fagligt indholdsmæssigt vil gavne aktiviteterne, hvis vi evner at få bygget en endnu stærkere bro mellem de forskellige aktører derude. Igen kan vi her som et lille land, der er nogenlunde på størrelse med de to lande, vi taler om her, måske spille en ekstraordinær rolle.

Det sikkerhedspolitiske perspektiv er ikke til at tage fejl af. Disse lande grænser direkte op til Afghanistan, og på den måde har det en overordentlig stor betydning rent stabilitetsmæssigt og sikkerhedsmæssigt også for Danmark. Tiden tillader ikke, at jeg går yderligere i dybden med det, men jeg håber virkelig, at vi kan fortsætte den konstruktive linje, som allerede så småt er indledt fra dansk side. Vores tidligere udenrigsminister har været i Tadsjikistan, og det blev bemærket, at man viste interesse fra et europæisk land i Danmarks position. Man vil gerne have endnu mere opmærksomhed, og det samme gælder Kirgisistan.

Kl. 14:38

Det tredje element, jeg gerne vil fremhæve i dag, er så lidt mere indvortes. Jeg vil gerne rose den danske udenrigsminister for at have peget på den første kvindelige kandidat til ny generalsekretær for OSCE. Det synes jeg er fremragende, og jeg håber, at det kan lykkes, at vi får den første kvinde placeret der. Hun er tidligere udenrigsminister og topkvalificeret, så det kan jeg kun give fuld støtte.

Når det kommer til udnævnelsen af en ny direktør for ODIHR, er der behov for, at vi også har åbenhed i ansættelsesprocedurerne, som vi kræver det i så mange andre sammenhænge. Her er det mit ønske, at i forbindelse med en nysættelse eller måske en videreførelse, selv om det ikke helt er efter reglerne og sker på dispensation, må det ske i fuld åbenhed, og at man derfor fra dansk side vil bede om, at stillingen bliver opslået, så alle potentielle ansøgere via deres respektive regeringer naturligvis kan blive indstillet. Vi kan ikke leve med lukkethed på så vigtigt et område. Det håber jeg vil være den danske position. Og den skal ligesom etableres ganske hurtigt, for tingene er vist i gang.

Endelig, også lidt indadrettet, vil jeg spørge udenrigsministeren, om det ikke kunne være en idé i forlængelse af de meget fornemme bemærkninger, der er i ministerens redegørelse om, at vi fra dansk side ønsker at styrke samarbejdet mellem regeringsdelen og den parlamentariske afdeling, at kunne få etableret nogle jævnlige møder mellem den danske delegation og udenrigsministeren. Jeg tror faktisk, at det kunne være til gensidig fornøjelse og ikke mindst til glæde for dansk udenrigspolitik generelt. For nogle af os er ganske aktive rundtomkring, og vi kunne optimere vores indflydelse ganske betydeligt, hvis vi koordinerede noget bedre og informerede begge veje mere hyppigt. Det er min overbevisning, og jeg vil i hvert fald meget gerne tilbyde min tid og interesse for et sådant lidt tættere samarbejde, også på kommunikationssiden.

Men igen tak for en god redegørelse og en dejlig debat, der viser, at OSCE er virkelig stærkt forankret i det danske Folketing fra den ene side til den anden. Det giver et stærkt grundlag, når vi arbejder ude i felten, hvad enten det er som valgobservatører eller som ledere af valgobservationer, eller når nogle af os er udpeget til at deltage i særlige delegationer, som møder regeringsledere på forskellige områder i forskellige dele af verden. Det giver Danmark en unik mulighed for at præge med vores fælles demokratiske holdninger. Det vil jeg gerne sige tak for.

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til fru Pia Christmas-Møller, og så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:41

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også meget gerne starte med at sige tak til alle ordførerne for alle deres bemærkninger og også for de spørgsmål, der er faldet. Jeg synes, det er rigtig dejligt at se, at der fortsat er så stor interesse for og opbakning til Danmarks arbejde i OSCE. OSCE er med sine 56 deltagende stater et helt unikt forum, og med de udfordringer, som organisationen står over for, er det vigtigere end nogen sinde, at vi aktivt bruger det unikke forum, som OSCE er, til at diskutere et bredt spektrum af demokratiske, menneskeretlige og sikkerhedspolitiske udfordringer.

Som det fremgår af regeringens redegørelse, var 2010 et specielt år for OSCE. Der blev for første gang i 11 år afholdt et topmøde, hvilket mange af ordførerne også har været inde på. Udfaldet af topmødet var måske ikke så ambitiøst, som vi fra dansk side havde håbet på, men topmødeerklæringen var alligevel et vigtigt skridt fremad. Udfordringen for os bliver nu at få udmøntet de gode ord og takter fra topmødet i konkret handling. Det fornemmer jeg også der er meget stor opbakning til blandt ordførerne og Folketingets partier. Her er det selvfølgelig vigtigt, at Danmark fortsat spiller en aktiv rolle.

Desværre, må jeg så også sige, var 2010 også året, hvor vi i flere OSCE-lande så bekymrende tilbageskridt i forhold til disse landes OSCE-forpligtelser, især på menneskerettighedsområdet. Mange af ordførerne har været inde på Hviderusland, og det er jo desværre et af eksemplerne på, at vi har set, at det er gået i den forkerte retning. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi opretholder presset og arbejdet for, at alle OSCE-lande respekterer og efterlever alle deres OSCE-forpligtelser, og konkret og løbende opfølgning er derfor en af Danmarks mærkesager.

2010 var også året, hvor Danmark var med til at festligholde 20-året for vedtagelsen af det vigtige Københavnsdokument, som stadig er en af grundstenene i OSCE's menneskeretlige dimension. Danmark spiller en meget aktiv rolle inden for den menneskeretlige dimension, ikke mindst i form af inddragelse af civilsamfundet og den danske ressourcebase. Jeg er fuld af forhåbning, med hensyn til at vi kan fortsætte det gode samarbejde i 2011.

Jeg vil gerne rette en særlig tak stor tak til Folketingets OSCE-parlamentarikere. Jeg ved, at de gør et stort stykke arbejde, ikke mindst via deres meget aktive deltagelse i valgobservationsmissionerne, som jeg håber de også vil kunne fastholde et højt aktivitetsniveau på i 2011. Jeg er rigtig glad for, at dagens debat i Folketinget har kunnet bidrage til den diskussion og derigennem også yderligere været med til at styrke OSCE.

Jeg vil også gerne på det her tidspunkt i relation til noget, som der blev spurgt til fra fru Pia Christmas-Møllers side, sige, at jeg selvfølgelig er fuldt ud indstillet på, at vi også mødes og sammen udveksler erfaringer om, hvad vi kan gøre bedre. For vi har hver især muligheder for at mødes med centrale aktører, men også for at have noget erfaringsudveksling med hinanden om, hvordan vi kan gøre det bedst. Så jeg vil meget gerne tage den idé til mig og tage initiativ til, at vi får lejlighed til at mødes med hinanden.

Derudover vil jeg sige noget til de mange ordførere, og jeg vil gerne starte med Venstres ordfører, hr. Michael Aastrup Jensen. Jeg er meget enig i, at OSCE netop på nogle helt grundlæggende områder spiller en central rolle som vigtig organisation og som en organisation, vi simpelt hen ikke kan være foruden, og det derfor også er vigtigt, at vi gør, hvad vi kan, for at styrke OSCE's position, ikke alene udadtil ved at tilbyde OSCE assistance de steder, hvor det kan være relevant, men selvfølgelig også indadtil ved at lægge pres på os

selv for at gøre det bedre. Det har også været centralt for diskussionen her i dag, at det ikke er nok, at rette et kritisk lys mod andre, men at vi også skal turde at rette det kritiske lys indad.

Jeg vil sige tak til Socialdemokraternes ordfører, hr. Jens Christian Lund, for de pæne bemærkninger til redegørelsen. Jeg er meget enig i, at vi kunne være nået længere i Astana, hvis vi også kunne have fået mere med om de frosne konflikter. Det lykkedes desværre ikke, men jeg ved, at det litauiske formandskab, som hr. Jens Christian Lund også var inde på, er meget optaget af at prøve at sætte fokus på det område. Det er naturligvis også klart, at det er beklageligt, hvad der er sket i Hviderusland, også med hensyn til OSCE's kontor i Minsk, men vi vil selvfølgelig fortsætte med at lægge et meget stort pres på myndighederne, for at de skal lytte til vores anmodninger om en fortsat tilstedeværelse.

Kl. 14:46

Også tak for de pæne kommentarer til Wiendokumentet og den proces, vi fra dansk side har fået igangsat. Det skal jeg ikke stå her og tage æren for. Jeg vil sige, at der er meget, meget dygtige embedsmænd i Udenrigsministeriet, der har gjort et fantastisk stykke arbejde for netop at få sat fokus på de områder, hvor vi mener vi kan være med til at bidrage til sikkerheden fremadrettet i vores del af verden ved at få fornyet Wiendokumentet. Vi har også forhåbninger om, at CFE-traktaten kan blive genoplivet. Det bliver der i hvert fald gjort et ganske stort stykke arbejde for.

Jeg vil også sige til hr. Jens Christian Lund, at på trods af at menneskerettighedssituationen i Kasakhstan desværre kan give anledning til noget bekymring, som hr. Jens Christian Lund også sagde, er jeg faktisk ret imponeret over, hvor dygtigt Kasakhstan fik gennemført deres meget velorganiserede formandskab, hvor man virkelig forsøgte at sætte sig i sadlen for at levere politiske resultater. Jeg synes, det var velgørende, at man var i stand til at løfte den opgave.

Til fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti vil jeg også sige tak for de mange pæne bemærkninger. Jeg er som sagt meget enig i, at vi skal arbejde videre med at få forbedret ikke mindst den sikkerhedspolitiske dimension, herunder fokus på Wiendokumentet, som fru Pia Adelsteen var inde på, og CFE-traktaten. Jeg er også meget enig med fru Pia Adelsteen og for øvrigt også de mange andre ordførere, der var inde på synspunktet om, at de gode erfaringer, man har inden for valgobservation, er nogle, man sådan set skulle kunne trække på andre steder. Et af de steder, hvor jeg måske synes det er mest oplagt, er, hvis OSCE også kan komme til at spille en rolle f.eks. i forhold til Tunesien og Egypten, hvor OSCE har fantastisk erfaring fra valgobservationopgaverne. Så det er noget af det, man måske kunne arbejde videre med.

Til hr. Kamal Qureshi vil jeg sige, at jeg er meget enig i det, som nærmest var hovedfokus i hr. Kamal Qureshis tale, nemlig menneskerettighederne og det, at det er lykkedes for os i Astana at få indskrevet, at man som nation ikke med den begrundelse, at det er et indre anliggende, kan verfe menneskerettighedsspørgsmål af vejen, men at det er et anliggende, som er af betydning for alle, og som er universelt og derfor ikke, om man så må sige, kan blive nedtonet, fordi det er et indre anliggende. Det var meget vigtigt, at det kom med. Jeg er også meget enig med hr. Kamal Qureshi i, at på et af de steder, hvor OSCE faktisk kan gøre en forskel, ikke mindst i forhold til, at vi har stormagter mange forskellige steder i verden, for hvem det at nedruste er meget store skridt, og noget af det, vi så kan gøre for at bane vejen for forhåbentlig mere global nedrustning på længere sigt, er at få større gennemsigtighed og åbenhed omkring våbenlagre og sådan set også selve nedrustningsprocessen. Så det er jeg meget enig med hr. Kamal Qureshi i.

Til den konservative ordfører, fru Henriette Kjær, vil jeg også sige tusind tak for en god tale. Jeg er meget enig i det fokus, der også var i talen på ikke mindst det problematiske i Hviderusland og Hvideruslands ageren, men også et fokus på, at der er rigtig meget godt

at holde fast i og arbejde videre på for det litauiske formandskab, og det er noget, som jeg tror de vil lægge meget, meget store kræfter i; det er i hvert fald sådan, jeg hører den litauiske udenrigsminister. Jeg tror, der vil blive lagt store kræfter i det.

Til den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, vil jeg også sige tak for de pæne bemærkninger og også her sige, at jeg er meget enig i, at noget af det, vi jo skal fokusere på, netop er medlemslandene – hvor går det godt, og hvor går det mindre godt? – og der være med til at sætte ekstra fokus på det. Jeg synes, det fortæller noget om, at i en foranderlig verden, hvor meget går i en god retning, men andet går i en forkert retning, er det vigtigt, at vi har en organisation som OSCE og en parlamentarikerforsamling, som kan være med til konstant at have fokus på det, der for os er meget væsentlige områder, ikke mindst den menneskelige dimension og menneskerettighederne, men også fokus på, at forudsætningerne for meget af det her er demokrati. Her kan det værdifulde arbejde, der bliver gjort i OSCE og fra parlamentarikersiden, jo faktisk være med til at fremme det, også nogle gange på det, man kunne kalde people to people-basis, fordi det er parlamentarikere, der rejser ud og møder andre. Det er meget væsentligt.

Kl. 14:50

Hr. Frank Aaen vil jeg også takke for de mange pæne bemærkninger, der faldt om OSCE. Jeg vil så ikke lave denne redegørelsesdebat om til en debat for eller imod NATO, selv om man måske kunne føle sig meget fristet til det, men blot konkludere, at jeg faktisk synes, det er dejligt, at der bredt her i Folketinget er en meget stor opbakning til det arbejde, der bliver gjort i OSCE, herunder også et ønske om at fremme den dagsorden, som OSCE står over for. Jeg hørte hr. Frank Aaens indlæg sådan, at det også er noget, der er væsentligt for Enhedslisten.

Til fru Pia Christmas-Møller vil jeg også sige tusind tak for de pæne bemærkninger til redegørelsen og også tak for de mere personlige kommentarer om fru Pia Christmas-Møllers erfaring med faktisk at tage ud i felten og mødes med nogle af de mennesker og de ansvarlige ledere, som vi forsøger at hjælpe med at få skabt konkrete fremskridt på jorden. Jeg vil med interesse følge den tilbagemelding, vi må forvente der kommer fra Kirgisistan og fra Roza om, hvordan vi kan gå ind konkret og hjælpe mere til i forhold til Kirgisistan. Jeg synes, det lyder meget spændende med mere demokratitræning. Jeg ser selv det som et af de områder, hvor vi uden at gå ind og blande os i, hvilken type politiske partier der skal være i et land, faktisk kan være med til at fremme en demokratiopfattelse blandt politikerne. Så jeg vil sige, at den tankegang kan jeg i hvert fald fuldt ud tilslutte mig, og jeg vil da gerne høre, om der er mere, vi kan gøre, herunder også, hvordan vi kan få samtænkt flere af de ting og de initiativer, der bliver taget fra europæisk side, og hvor man kan sige, medlemslandene hver især har forskellige interesser og forskellige lande, som de engagerer sig mere eller mindre i. Så det vil jeg meget gerne have en tilbagemelding på.

Også tak for de gode bemærkninger omkring Tadsjikistan. Det blev meget vel modtaget i Astana, at jeg kunne åbne op for, at vi der forsøger at være med til at styrke grænseovergangen. Det er noget, man sætter meget stor pris på fra regeringens side, men jeg er meget enig med fru Pia Christmas-Møller i, at det handler utrolig meget om at forsøge at bygge bro mellem parterne, og der kan de europæiske lande være med til at spille en helt afgørende rolle. Det betyder nemlig meget sikkerhedspolitisk, både for, hvad der sker i Afghanistan, og hvad der sker i hele regionen, at vi gør noget for at stabilisere nogle af disse lande.

Jeg er også meget enig i, at det bliver spændende at se, hvem den nye spids for OSCE bliver, herunder om det vil lykkes for den tidligere østrigske udenrigsminister at blive valgt. Det er i hvert fald et meget, meget kvalificeret bud på en, der kan overtage posten. For så vidt angår ODIHR, fremgår det af de informationer, jeg har fået, at

man har tænkt sig at benytte den samme proces, som man gjorde sidst, da stillingen blev ledig, men jeg har ikke flere informationer på det, så hvis fru Pia Christmas-Møller har et ønske om at vide mere om den proces, man forestiller sig omkring besættelsen af ODIHR-stillingen, er fru Pia Christmas-Møller meget velkommen til at stille et skriftligt spørgsmål, for det, jeg i hvert fald har fået at vide, er, at man følger »same procedure as last year«, hvilket oversat til dansk, for man skal jo tale dansk på talerstolen, er: samme procedure, som man plejer. Det er det, jeg har forstået.

Endelig vil jeg sige afslutningsvis, at jeg også sætter meget stor pris på, at vi får lejlighed til den her ene gang om året at mødes og have en offentlig debat om OSCE og de visioner og de ønsker, vi har for OSCE's virke, og jeg vil meget gerne tage det tilbud op, som fru Pia Christmas-Møller gav fra talerstolen, og sige, at jeg også meget gerne vil foranledige, at vi sætter os sammen over en kop kaffe og får talt med hinanden om, hvordan vi også kan bruge hinandens erfaringer til at styrke det danske engagement i OSCE. Tak for en god debat.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig tre med korte bemærkninger til udenrigsministeren, og først er det hr. Jens Christian Lund.

Kl. 14:54

Jens Christian Lund (S):

Først og fremmest tak for kommentarerne. Jeg har lige et spørgsmål til ministeren. Som ministeren ved, havde PA møde i Wien for ganske nylig, og der var der naturligvis meget stor fokus på Hviderusland, og jeg må som PA-medlem egentlig sige, at det var meget positivt at kunne diskutere, mens hviderusserne var til stede i lokalet. Det, jeg også synes var meget positivt ved dette møde, var, at man havde inviteret en af de præsidentkandidater, som havde været udsat for vold og fængsling osv., med til mødet og drøftede det med en demokratisk indstillet oppositionsleder.

Jeg spørger nu ministeren: Er det noget, der kan virke som en inspiration for den danske udenrigsminister, når der er andre lande, hvor det ikke går ret godt, og hvor demokratiet trædes under fode, at ministeren tager initiativ til også at komme i kontakt med oppositionspolitikere, som vi ved at der er i de forskellige lande? Jeg håber, at ministeren vil sige ja.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:56

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg vil sige til hr. Jens Christian Lund, at jeg er helt enig med hr. Jens Christian Lund i det. Vi havde faktisk lejlighed til at have en god samtale med en række hviderussiske oppositionspolitikere, der var i Danmark. Jeg var godt nok selv i Etiopien på daværende tidspunkt, men havde lejlighed til at tale med deres talsmand, der var i Danmark, netop om situationen i Hviderusland, ligesom jeg har taget initiativ til at mødes med både en tunesisk menneskerettighedsforkæmper og senest med dele af Libyens opposition. For jeg synes faktisk, det er rigtig vigtigt, at vi mødes med oppositionen og lytter til deres ønsker om, hvor det er, vi kan være med til at gøre en forskel.

Men jeg er også enig med hr. Jens Christian Lund i, at det ud over at tale med oppositionen også er vigtigt, at man fortsat har en kritisk dialog med dem, man er uenig med, altså har en mulighed for at sige til dem, at det dér simpelt hen bare ikke er i orden. Det skal man selvfølgelig også benytte sig af, når man har lejligheden til det.

Kl. 14:57

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Jens Christian Lund.

Kl. 14:57

Jens Christian Lund (S):

Jeg vil sige tak, og jeg vil selvfølgelig minde ministeren om, hvad ministeren har sagt her. Det skal jeg nok gøre jævnlige.

Det andet er bare, at selv om ministerens svar var genialt og meget omfattende, mener jeg, at ministeren glemte at kommentere det problem, som flere af os, bl.a. Venstre og Socialdemokratiet, var omkring, nemlig valgobservationerne, hvor der kunne være nogle kritiske forhold mellem ODIHR og PA. Vil ministeren love, at det er et område, som ministeren går ind og kigger på, og er ministeren enig i, at det altså er nødvendigt, at det er PA, der er med, og at det er PA, der er ledende, for det er altså valgte, vi taler om?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:58

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jens Christian Lund, at det er korrekt, at der har været problemer med at håndtere det konkrete samarbejde mellem PA og ODIHR. Der har været en periode, hvor det var i en vis bedring, men naturligvis ønsker vi også, at de to forskellige roller, som skal spilles i forhold til valgobservationer og missionerne på længere sigt, skal være koordineret på en måde, hvor de understøtter hinanden, og hvor man ikke modarbejder hinanden.

Noget af det, jeg i hvert fald har hørt fra en del af PA-medlemmerne, er, at der har været en opfattelse af, at ODIHR ikke løftede den opgave, man havde håbet på. Der vil vi selvfølgelig gerne være med til at lægge pres på, for at der bliver et konstruktivt samarbejde, som er gensidigt understøttende, frem for at det ender med at være noget, der er ukonstruktivt, for det er der ikke nogen der har en interesse i.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:59

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg takker også for kommentarerne og vil bare bede ministeren, om vi ikke kunne få noget information netop om, hvordan vi bruger OSCE's kompetence i forhold til demokratiudvikling, valgobservationer og andet til noget af det, der foregår i Nordafrika. Jeg ved godt, det er lidt svært, fordi der ligesom er nogle traditioner for, hvilke områder OSCE opererer inden for, men samtidig er der også enormt meget overlap imellem det, OSCE laver, og det, der sker i FN-regi og andre steder.

Man kan sige, at i forhold til de erfaringer, OSCE ligger inde med fra Centralasien og den demokratiudvikling og menneskerettighedsudvikling, der foregår i Centralasien, er det i hvert fald oplagt at bruge noget af den erfaring til de processer, der er i gang i Nordafrika. Det er jeg i hvert fald meget glad for at ministeren nævnte som en mulighed, og jeg synes, det kunne være rigtig godt at få lidt mere information om, hvilke overvejelser man gør sig om det – og det kunne bare være skriftligt.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at min tilgang i hvert fald er den, at det ville være fuldstændig besynderligt, hvis man skulle til at opfinde nye institutioner til at rådgive om noget, som der allerede er mennesker der ved en hel masse om. Derfor har jeg foreslået den højtstående repræsentant for EU's udenrigsanliggender, Cathy Ashton, at man bl.a. trækker på OSCE's erfaring, for så vidt angår spørgsmål om valgobservation osv., ligesom jeg også har sagt til Cathy Ashton, at for så vidt angår Europarådets fantastiske erfaringer i forbindelse med Venedigkonventionen, herunder om, hvordan man skriver en forfatning, ville det da være mærkeligt, hvis man ligesom skulle starte forfra med at rådgive og man ikke kunne bruge den kompetence, der allerede er udviklet i henholdsvis Europarådsregi og OSCE-regi, på en proaktiv måde i forhold til Nordafrika.

Så det er i hvert fald det, jeg selv har givet som råd til EU's repræsentant, der skal prøve at strikke en fælles pakke sammen fra EU's side. Og jeg får lejlighed til at mødes med mine EU-kolleger i næste uge, og der vil jeg selvfølgelig gentage det, jeg har sagt her i dag, nemlig at jeg synes det er helt oplagt at trække på de ressourcer, som allerede er til stede, og som gør det rigtig godt.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 15:01

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg synes, det lyder godt. Jeg vil bare lige komme med en yderligere bemærkning, for jeg synes, OSCE har en kompetence, som er noget ekstra i forhold til EU og Europarådet. Der er mange i Nordafrika, der, berettiget eller uberettiget, har en meget kritisk indgang til EU, især oppositionspolitikere, og som godt kan have en eller anden skepsis over for det, hvorimod man kan se, at OSCE allerede har en lang række, hvad skal man sige, muslimske lande med. Tyrkiet er med, og vi har en lang række centralasiatiske lande med, så der er i hvert fald nogle muligheder, som OSCE besidder, og som jeg synes at man klart kunne trække på, også fra EU's side for den sags skyld og fra Europarådets side, altså trække på noget af den troværdighed, OSCE kan have – i kraft af at OSCE har en bredere kreds af lande bag sig, og at USA også sidder der – og som kan gøre, at der er nogle muligheder.

Jeg synes, det er fint, at EU er på, og at Europarådet er på, men det er bare væsentligt for mig lige at fremhæve de særlige kompetencer, OSCE besidder.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:02

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at det er jeg helt enig i.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så kort kan det gøres. Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 15:02

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for svarene både til mig selv, hr. Jens Christian Lund og hr. Kamal Qureshi. Jeg synes virkelig, at der her er en god fremadrettet enighed.

Med hensyn til svaret til hr. Jens Christian Lund håber jeg, at jeg fortolker det rigtigt, nemlig at ministeren vil understøtte Københavneraftalen, for det er jo bare det, der skal til i samarbejdet mellem ODIHR og den parlamentariske forsamling.

Med hensyn til mit eget spørgsmål om udnævnelsen af en ny direktør for ODIHR er det jo bogklubmodellen, man lægger an til, og når man siger the same procedure as last year, er det jo i virkeligheden en undtagelsesprocedure, man henviser til, som ikke ligger i regelsættet. Det skal man være opmærksom på. Og jeg håber, at man fra dansk side vil gå ind og sige, at det ikke skal blive en kutyme, at vi bruger bogklubmodellen: hvis man ikke melder fra, har man accepteret en person valgt til en så vigtig post, som repræsenterer netop demokratiet.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi har en åben procedure, hvor en stilling bliver slået op, og hvor man selv kan vælge den bedst kvalificerede. Det er det synspunkt, jeg håber den danske regering vil stå fast på. Men jeg forstår, at ministeren gerne vil have et skriftligt spørgsmål, og det skal jeg nok komme med. Det er altså bare lige en principiel tilkendegivelse i forhold til bogklubmodellen. Jeg går ud fra, at det ikke er en generel holdning i ministeriet, at man i den slags udnævnelsessager støtter det, at hvis man ikke er imod, er man med.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:04

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Som sagt er jeg i hvert fald ikke i dag klædt på til at gå mere ned i detaljerne om ansættelsesproceduren, for så vidt angår ODIHR. Det, jeg alene har fået vide, er, at det er samme procedure, som det har været tidligere. Derfor tror jeg, at det bedste er, at jeg får mulighed for at give et skriftligt svar på fru Pia Christmas-Møllers spørgsmål.

For så vidt angår Københavneraftalen, er der jo ingen tvivl om, at vi ikke kun bakker den op, men at vi selvfølgelig gør alt, for at den også bliver efterlevet. Jeg håber selvfølgelig på, at man kan finde en måde at få de uoverensstemmelser, der måtte have været, og som også har været der, afklaret – og på en sådan måde, at man på en eller anden måde kan få den fornuftige arbejdsdeling, som jeg tror at der er ret stor enighed om her i Folketinget, knæsat, så man ikke hele tiden oplever, at den ene part forsøger at spænde ben for den anden. Det er i hvert fald det, jeg ligesom har kunnet læse mellem linjerne er nogle af de oplevelser, der har været ude i feltet.

Det er der absolut ingen som helst grund til. Jeg mener, at både parlamentarikerforsamlingen, OSCE som sådan og ODIHR hver især har en rolle at spille. Og der er sådan set rigeligt at tage sig til, for så fredelig og demokratisk er verden altså ikke blevet – desværre, kan man sige. Der er i hvert fald gode opgaver for alle at løfte. Det tror jeg også at der er meget stor enighed om her i salen.

Kl. 15:05

Pia Christmas-Møller (UFG):

Tak for det.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det var en kort bemærkning. Så kort kan det også gøres, tak for det.

Der er ikke flere, der har ønsket hverken korte eller lange bemærkninger. Dermed er forhandlingen slut. Tak til udenrigsministeren og tak til debattørerne.

Hermed er forhandlingen om redegørelsen afsluttet.

Kl. 15:06

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen fredag den 4. marts 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:
Mødet er hævet. (Kl. 15:06).